Вівторок, 3 серпня 2004 року. № 142 (3392)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ВРОЖАЙ-2004

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

Коровай із зерна першого мільйона тонн нового врожаю спекли на Кобеляцькому хлібокомбінаті. І вручили його главі Полтавської облдержадміністрації Олександрові Удовиченку.

(Продовження теми на 27-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Вступ до НАТО відбудеться...

Реформування Збройних сил України прямо зв'язано з перспективою вступу до НАТО. Як **повідомляє ЛІГАБізнесІнформ**, про це заявив на борту фрегата «Гетьман Сагайдачний» під час святкування 12-ї річниці Військово-Морських сил України Прем'єр-міністр Віктор Янукович. «Співробітництво України з НАТО зміцнюється і зміцнюватиметься надалі», — наголосив глава уряду. В. Янукович упевнений, що вступ України до НАТО відбудеться природним шляхом. «Коли це буде? Час покаже», — зазначив Прем'єр-міністр.

Грузія вітає найширшу участь Києва у розв'язанні всіх своїх проблем

У жовтні на засіданні двосторонньої міжурядової комісії Київ і Тбілісі планують розв'язати «великий перелік питань». Про це після зустрічі з главою українського уряду Віктором Януковичем повідомив журналістам грузинський прем'єр Зураб Жванія, який відвідав Україну. Сторони обговорили перспективи розвитку двосторонньої співпраці. Відповідаючи на запитання про те, чи говорили прем'єри про можливість залучення українських миротворців до зон конфліктів у Грузії, З. Жванія сказав, що це питання в Києві не обговорювалося. Водночас він зазначив, що «Грузія вітає найширшу участь України у вирішенні всіх проблем — як на Південному Кавказі, так і в Грузії».

(Закінчення на 5-й стор.).

Коротко про важливе

Учора

- День аеромобільних військ.
- У Севастополі розпочався Міжнародний фестиваль авторської пісні «Балаклавські канікули».

Сьогодні

- О 14-й годині розпочнеться «гаряча лінія» за участю голови Державної митної служби України М. Каленського. Тел. 254-05-65.

Я ВАМ ПИШУ...

Доньці у подарунок

Усе своє життя пропрацювала в школі. Намагалася якнайкраще навчати й виховувати діток. Тепер — на заслуженому відпочинку. Вже одинадцять років не працюю, а про те, що в світі робиться, дізнаюся з улюбленої газети. «Голос України» сама читаю і друзям передаю. На друге півріччя передплатила й доньці у подарунок, щоб і вона відчувала пульс життя.

Тетяна ШЕВЧЕНКО.

Лука Таращанського району Київської області.

Про воду нашу насущну: джерельну, хлоровану, бюветну та бутильовану

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Воду невпинно споживає незбагненно складний і досконалий біохімічний «комбінат», яким є наш організм. Три доби без води — і на цьому «комбінаті» станеться фатальна катастрофа. Більшість фахівців переконані, що якість питної води, якою ми поповнюємо її втрату організмом, безпосередньо впливає на стан нашого здоров'я. Неякісна вода може нести в собі й безпосередню загрозу життю, і досить віддалені згубні наслідки для нашого здоров'я.

(Закінчення на 7-й стор.).

СВАВІЛЛЯ

Нічні нальоти під камуфляжем

Влада нацькувала правоохоронців на студентів, які на знак протесту проти келійного злиття трьох сумських вузів під егідою доморослого Сумського національного університету з 28 червня оголосили безстрокову акцію непокори

Суми — в шоці. О пів на третю ночі з суботи на неділю в наметове містечко студентів у самісінькому центрі міста увірвалося кілька десятків правоохоронців і, за словами одного із студентів, які чергували тієї ночі, «почали наводити у ньому шмон». Офіційний привід «нальоту» — перевірка інформації про наявність у студентів-пікетників наркотичних речовин та зброї.

(Закінчення на 4-й стор.).

У НОМЕР

Негода зі збитками і евакуацією

Через сильний дощ та пориви вітру на території України знеструмлено 361 населений пункт, повідомляє МНС. Негода завдала збитків мешканцям десяти областей. У західних пошкоджено лінії електропередач, частково перервано телефонний зв'язок, під водою опинилися господарства та лани. А внаслідок підтоплення садиб у Стрийському районі Львівщини 212 мешканців довелося евакуювати.

У Луцьку у неділю злива на півтори години зупинила тролейбуси. У деяких районах не міг працювати і легковий транспорт. За кілька годин випало 26 міліметрів опадів або третина місячної норми. Каналізація не встигала приймати стоки. Стихія негативно позначиться на жнивних роботах: через зливи вилягла пшениця на площі 5,4 тисячі гектарів, вони дуже зволожили грунт, **повідомляє наш власний кореспондент Микола ЯКИМЕНКО.**

(Закінчення на 4-й стор.).

На знімку: минулі вихідні ознаменувалися для Миколаївської області справжніми катаклізмами обласного значення.

Фото центру пропаганди ГУ МНС України в Миколаївській області.

БЛІЦОПИТУВАННЯ

Чи боїтеся ви проявів стихії, чи почуваєтеся захищеним від них?

Ольга Романівна, педагог, 55 років, Коломия Івано-Франківської області.

— Учора було справді страшно — вітер, дощ.

Ірина, 26 років, бухгалтер, селище Срібне Чернігівської області.

— Певна річ, коли заливає все навколо — неприємно. Мені здається, що захиститися від цього неможливо.

Ігор Петрович, 39 років, військовослужбовець, Харків.

— Мені доводилося брати участь у ліквідації наслідків стихійних лих, і про те, що може накоїти, приміром, шквальний вітер, я знаю не з розмов. Захищеність — це ілюзія, інша річ, що у такій ситуації не треба розгублюватися і панікувати.

Розпитував Олег ДЕНИСОВ.

До прокуратури передано справи щодо п'яти посадовців шахти «Краснолиманська» за порушення правил ведення гірничих робіт

ВИБОРИ-2004

Останні претенденти

Минулої неділі Центральна виборча комісія приймала останні заяви від бажаючих брати участь у президентських перегонах.

Як повідомили «Голосу України» у прес-службі ЦВК, завершальним у списку претендентів є киянин, адвокат Микола Грабар. До цього в Центрвиборчком надійшли документи для реєстрації кандидатами на пост президента України від міського голови Києва Олександра Омельченка, висунутого Українською партією «Єдність», самовисуванця Володимира Панфіленка, приватного адвоката, та киянина Сергія Комісаренка, академіка-секретаря НАН України.

ЦВК зареєструвала довірених осіб кандидатів на найвищу державну посаду в територіальних виборчих округах Наталії Вітренко, Романа Козака та Леоніда Черновецького.

Днями голова ЦВК Сергій Ківалов обговорив підготовку та проведення виборів президента України з колишніми конгресменами США. Останні закликали ЦВК докласти всіх зусиль для того, щоб законодавство під час виборчого процесу «виконувалося без відступів». Сергій Ківалов запевнив, що комісія «робить і робитиме все, щоб вибори відбулися чесно, демократично і законно».

Вл. інф.

Повідомлення

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України Козака Романа Миколайовича. Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України Козака Романа Миколайовича:

Отримувач: виборчий фонд кандидата на пост Президента України Козака Романа Миколайовича.

Код отримувача: 2098611259.

Банк отримувача: Печерське відділення № 3715 ВАТ «Ощадбанк» у м. Києві.

Код банку отримувача: 320241.

Рахунок отримувача: № 264325011667.

***

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України Збітнєва Юрія Івановича.

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України Збітнєва Юрія Івановича:

Отримувач: виборчий фонд кандидата на пост Президента України Збітнєва Юрія Івановича.

Код отримувача: 2330811935.

Банк отримувача: АКБ «Райффайзенбанк Україна» у м. Києві.

Код банку отримувача: 300528.

Рахунок отримувача: № 26431001518311.

Угода не шкодить етиці

Учора, 2 серпня, кандидати в президенти лідер «Сили народу» Віктор Ющенко і голова Соцпартії Олександр Мороз підписали угоду про чесні вибори. Вони домовилися про об'єднання зусиль в організації спільного контролю над проведенням процесу волевиявлення та забезпечення координації дій впродовж усієї виборчої кампанії.

Особливу увагу сторони приділятимуть виявленню порушень закону про вибори президента та можливих провокацій з боку прихильників деяких «послідовних» у цьому плані учасників президентського марафону. Згідно з угодою тісна співпраця поєднає і членів виборчих комісій та офіційних спостерігачів від цих сил: вони координуватимуть дії під час контролю за порядком голосування на виборчих дільницях. Моніторинг волевиявлення за межами України доручено виборчим штабам «СН» та СПУ.

Як відомо, на Банковій скептично ставляться до таких угод. Нинішній Президент навіть зауважив, що «дотримуватися етичних норм слід усім: і тим, хто щось підпише, і тим, хто не підпише, — якщо це чесна людина». Але, напевно, з цим «якщо» якраз і виникає найбільша «етична» проблема. Принаймні під час підписання угоди Віктор Ющенко зазначив, що в Україні «існує проблема вільного вибору». І це, як можна було зрозуміти, пов'язано не з вадами морального обличчя окремих кандидатів, а з обставинами масштабного рівня: «Ця успадкована проблема формується владою як фатальність ... людей вчать, що їх голос на виборах нічого не вартий. Цією угодою ми хочемо сказати — не схиляйте голови. Ви маєте на диво слабку владу. Головна функція угоди — посилення чинного законодавства». З лідером «Сили народу» повністю згоден Олександр Мороз. Він вважає, що підписанням угоди вони продемонструють існування сили, яка не допустить фальсифікації. «Ми повинні так скоординувати свої зусилля, щоб у кожній виборчій комісії були представники або Комуністичної партії, або Соціалістичної, або блоку Віктора Ющенка», — наголосив Олександр Мороз.

За словами Віктора Андрійовича, аналогічна робота проводиться і з іншими виборчими штабами «опозиційної платформи». Не виключено, що до угоди приєднається і Петро Симоненко. Втім, Віктор Ющенко «не втрачає надії», що письмові «етичні норми» зав'яжуть і кандидати інших політичних сил, відомих своїм поки що усним «принциповим» ставленням до ідеї «найпрозорішого і найдемократичнішого» волевиявлення. Щоправда, надія, як відомо, інколи помирає вже після виборів...

Тим часом привід для підтвердження консолідації підписантів угоди не забарився. У Львові вчинено провокацію проти першого секретаря Сихівського райкому СПУ, довіреної особи Олександра Мороза Григорія Созіна. Обласні штаби двох кандидатів виступили зі спільною заявою, в якій засудили наміри влади «посварити дружні політичні сили». Чи належать ці наміри до «етичних норм», напевно, ви здогадаєтеся самі.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ФОТОФАКТ

У столиці біля пам'ятника морякам-дніпровцям відбулися урочистості з нагоди Дня Військово-Морських сил України.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

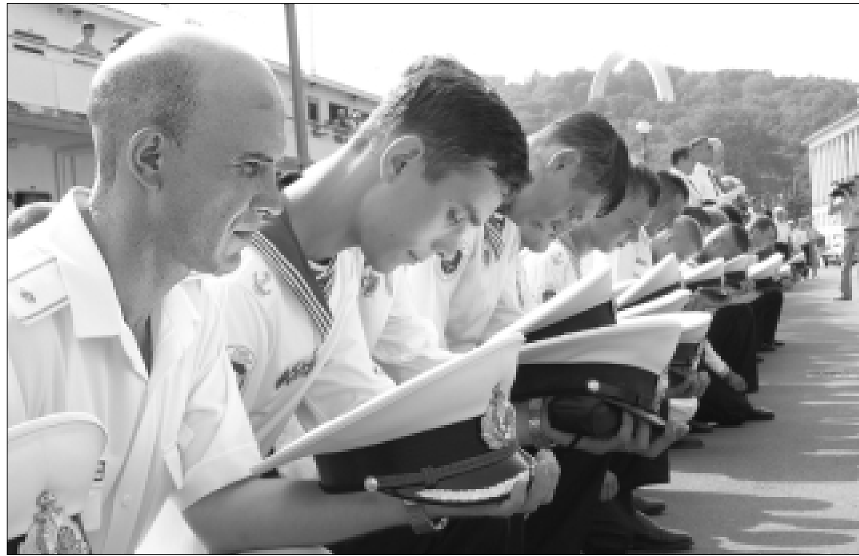

Самоврядуванню вчитимуть естонці

СПІВРОБІТНИЦТВО

Угоду про співпрацю підписали міський голова Тернополя Богдан Левків і мер естонського міста Вільянді Малле Вахтра. Численна делегація з Естонії — представники влади, бізнесових кіл, працівники культури — перебували на Тернопільщині майже тиждень.

Візит має послужити відновленню дружніх стосунків, втрачених останніми роками. Нині у регіоні лише одне спільне українсько-естонське підприємство. Ми отримуємо з Естонії іграшки, друковану продукцію, трикотажні вироби, а відправляємо переважно продукти харчування. Однак горизонти співробітництва можна значно розширити. А для Тернополя особливо цінним буде досвід естонських міст із самоврядування.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Від безвиході

В Очакові покінчив з життям депутат міської ради Анатолій Колісник. Чоловік, що працював раніше на рибоконсервному комбінаті, залишився без роботи і фактично без засобів до існування. Важка ситуація склалася і в сім'ї. Дружина тяжко хворіла, грошей на ліки не було. Кілька днів тому вона померла в миколаївській лікарні.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

«Де мій чорний пістолет?..»

Найближчим часом парламент може проголосувати за законопроект про доцільність видачі зброї народним депутатам. Таке переконання днями висловив заступник парламентського комітету з питань оборони і національної безпеки Володимир Сівкович.

Заява цього депутата з групи «Центр» (до речі, він колишній офіцер розвідки) стала логічним продовженням теми озброєння парламентаріїв не лише документами для законодавчої роботи, а й засобами індивідуального захисту від зловмисників. Тему актуалізував інцидент в Одесі — напад на народного депутата Олексія Козаченка, під час якого було застосовано зброю і вбито одного з нападників. Остаточного висновку слідства у справі немає, достовірних обставин застосування пістолета — також. Потерпілий депутат пояснив слідству, що під час нападу на нього двома невідомими він вихопив пістолета з рук нападника і вистрілив з метою самооборони. За попередніми даними МВС, у нападника стріляли з автомобіля депутата... Уповноважений групи «Центр», секретар тимчасової слідчої комісії ВР з питань розслідування фактів тиску на народних депутатів Сергій Кіроянц під час прес-конференції спростував таку версію... траєкторією руху кулі у тілі нападника. Мовляв, О. Козаченко стріляв, лежачи на землі, в той час як нападник стояв над ним.

На прес-конференції минулої п'ятниці В. Сівкович повідомив про депутатське звернення до Генпрокуратури і МВС з вимогою дати відповідь з приводу розкриття злочину або відверто визнати інцидент політичною акцією — «цілеспрямованим піаром». Депутати вважають тричі засудженну особу, яка згодом, начебто, сама здалася правоохоронним органам і заявила про співучасть у нападі на депутата — підставною особою.

Справа не лише у юридичній кваліфікації вчинку опозиційного народного депутата (самооборона, навмисне вбивство, перевищення меж?..). Якщо парламентарій стріляв з машини, то виходить, що й пістолет він мав незареєстрований, та ще й, крий Боже, з'ясується, «пушка засвічена» в інших «мокрих» злочинах...

Так чи інакше, а реакція МВС, м'яко кажучи, дивна. Замість того щоб провинно опустити долу очі: так, визнаємо, країною «гуляють» незареєстровані «стволи» та ще й стріляють, — заявляють про... «героїчне» вилучення зареєстрованої зброї у законослухняної частини громадян. А точніше — у народних депутатів, у яких вилучають видану їм цим самим міністерством вогнепальну зброю. Напередодні заступник міністра внутрішніх справ Анатолій Присяжнюк повідомив, що на прохання МВС більшість депутатів, які мали у своєму розпорядженні зброю, повернули її назад. За його словами, наприкінці минулого місяця ще залишилися близько десятка народних обранців, які не могли задовольнити міліцейське проханнячко — повернути вогнепальну зброю, через те що перебувають у відрядженнях або відпустках.

Одеський інцидент, як бачимо, «ліг у русло прагнень» МВС. Під міліцейську акцію «підставила плече» і Генеральна прокуратура. У заяві «з приводу нагнітання політичних пристрастей навколо справи народного депутата О. Козаченка» вона повідомила: «Встановлено, що вогнепальна зброя (пістолети) та патрони видано народним депутатам у тимчасове користування без законних на те підстав, оскільки на законодавчому рівні це питання не вирішено. Разом з тим право на зброю є елементом статусу народного депутата, який згідно з пунктом 21 статті 92 Конституції України має визначатися виключно законами України» (цитую за повідомленням УНІАН).

Навесні депутатський корпус «проковтнув» законодавчу пропозицію про заборону входити до зали пленарних засідань ВР зі зброєю, а ось з нинішньою позицією правоохоронних структур, схоже, миритися не збирається. Заява офіцера-депутата Сівковича —підтвердження цього. Недоцільно, кажуть, відбирати зареєстровану зброю у законодавців, коли злочинці розгулюють на волі.

До речі, так мислять не лише обранці, а й активна частина їх виборців. Днями Всеукраїнське молодіжне об'єднання «Молодь — надія України» направило Міністру внутрішніх справ України звернення з пропозицією забезпечити народних депутатів України вогнепальною зброєю. Таке рішення «молодонадійці» прийняли після нападу в Одесі на народного депутата Олексія Козаченка.

Анатолій БЕНЬ.

У липні 2004 року «Голос України» опублікував такі закони:

1 липня, № 119

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту населення від впливу шуму».

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про альтернативну (невійськову) службу».

Закон України «Про внесення змін до статті 5 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям».

2 липня, № 120.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України».

Закон України «Про внесення зміни до статті 3 Закону «Про Збройні Сили України».

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України».

Закон України «Про внесення змін до Закону «Про врегулювання заборгованості за вкладами фізичних осіб — вкладників та інших кредиторів Акціонерного комерційного агропромислового банку «Україна».

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Російської Федерації про врегулювання претензій, які виникли внаслідок повітряної катастрофи, що сталася 4 жовтня 2001 року».

Закон України «Про ратифікацію Договору між Україною та Корейською Народно-Демократичною Республікою про правову допомогу в цивільних та кримінальних справах».

Закон України «Про ратифікацію Договору між Урядом України та Міжнародним Комітетом Червоного Хреста (МКЧХ) про відкриття Місії МКЧХ в Україні».

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про охорону секретної інформації у сфері оборони».

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Литовської Республіки про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом».

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Таджикистан про взаємну охорону секретної інформації».

6 липня, № 122

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік».

Закон України «Про внесення зміни до статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» (щодо операцій з продажу сільськогосподарської продукції).

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (щодо податкових соціальних пільг).

8 липня, № 124

Закон України «Про внесення змін до статті 11 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Закон України «Про внесення змін до статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

Закон України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності за порушення законодавства в галузі насінництва, розсадництва та з охорони прав на сорти рослин».

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (щодо збільшення суми податкової соціальної пільги на утримання дітей)».

Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо ліцензування діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів».

9 липня, № 125

Закон України «Про державні гарантії соціального захисту військовослужбовців, які звільняються із служби у зв'язку з реформуванням Збройних Сил України, та членів їхніх сімей».

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість» (щодо поставки житла та землі).

Закон України «Про Центральну виборчу комісію».

13 липня, № 127

Закон України «Про внесення змін до статті 43 Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб».

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Закон України «Про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною».

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Великою Соціалістичною Народною Лівійською арабською Джамагирією про співпрацю у сфері праці та працевлаштування».

Закон України «Про прийняття поправки до статті 1 Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію».

14 липня, № 128

Закон України «Про розмежування земель державної та комунальної власності».

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Митний тариф України».

15 липня, № 129

Закон України «Про державну експертизу землевпорядної документації».

Закон України «Про внесення змін до статті 88 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Закон України «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні».

Закон України «Про внесення змін до статті 11 Закону України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні».

17 липня, № 131

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Митний тариф України».

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України».

Закон України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України та Закону України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень».

Закон України «Про порядок обчислення скликань представницьких органів місцевого самоврядування (рад)».

Закон України «Про внесення змін до статті 1 Закону України «Про сільськогосподарську кооперацію» (щодо уточнення терміну «сільськогосподарський товаровиробник»).

Закон України «Про передачу колекції образотворчого мистецтва Акціонерного товариства «Градобанк» у державну власність».

Закон України «Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про приєднання України до Європейської конвенції про основні принципи транскордонного співробітництва між територіальними общинами або органами влади 1980 року» та про ратифікацію додаткових протоколів до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями».

(Закінчення в наступному номері газети).

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Системні катаклізми

«Гірнича стихія» забрала життя 36 шахтарів

Як переважно буває, липень продемонстрував властиві тільки цьому місяцеві особливості: розпал відпускного періоду, початок битви за врожай, багатство овочів і фруктів на продуктових ринках, сезонна байдужість суспільства до всього, що відбувається, такий собі напівсонний стан співгромадян, щось на зразок латиноамериканської сієсти, який жодним чином не порушила гонка кандидатів у президентське крісло...

Чорна мітка

Утім, у правдиву історію України, якщо її коли-небудь і буде написано, липень 2004 року увійде як місяць, затаврований чорною міткою. Одним махом у Донбасі «гірнича стихія» забрала життя 36 гірників невеличкого шахтарського містечка Димитрова...

Я не випадково взяв у лапки словосполучення гірнича стихія. Надкатегорійність підземних розробок вугільних шарів Донецького басейну за небезпекою раптових викидів породи, вугілля і газу, які зазвичай супроводжувалися вибухами пилу і метану, відома всім і кожному ще з середини позаминулого століття. З часів початку промислового освоєння природних багатств цього степового краю.

Лапки я, як колишній гірник, застосував тому, що цілком переконаний: нині це поняття має звучати як гірничо-бюрократична стихія. Без будь-яких лапок. І підтвердження того — загибель рятувальників, ліквідаторів аварії на шахті «Краснолиманська»...

У тижневому огляді «Чорна семиденка» (див. «ГУ» № 137) наша газета уже відзначала, що підкреслене самоусунення держави від проблем життєдіяльності приватизованих підприємств, окремо взятих і всіх разом, з метою дотримання священного права недоторканності приватної власності — не більш ніж мантія голого короля. Мантія, котра ніколи і за жодних обставин не прикриє неспроможність нашої виконавчої влади, і не тільки виконавчої, яка досягла критичної позначки, навести і підтримувати елементарний порядок у державі. Створити прозорі і зрозумілі всім правила гри і домагатися неухильного їх дотримання. Причина полягає в тім, що самі представники влади у своїх діях і вчинках не дотримуються жодних норм і правил. Крім одного — особистої вигоди.

«Краснолиманська», як відомо, одна з не багатьох українських шахт, що контролюється приватним капіталом. Створена, як водиться, після аварії урядова комісія, знову ж, як водиться, дійде заздалегідь визначених висновків, переконливо пояснюючи причину вибуху хіба що для необізнаних.

Наша газета звернула увагу на одну деталь: у період галасу навколо трагедії на «Краснолиманській», промайнула інформація про готовність США поставити на цю шахту як гуманітарну допомогу установки для горизонтального буріння. З чого "ГУ" зробила висновок, що тут їх не застосовували. Інакше кажучи, не проводили робіт із убезпечення від раптових ударів гірничої стихії.

Нагадаємо читачам, що таку техніку використовують на надкатегорійних шахтах для попереднього струсу гірничих масивів локальними вибухами з метою розвантажити їх від надлишкового тиску і тим самим запобігти раптовим викидам. Причому технологію цю розробили саме в Донбасі, років сорок тому, а потім її взяли на озброєння вуглекопи всього світу, у тому числі й американські.

Наш висновок побічно підтверджується тим, що вже після публікації Державний комітет з нагляду за охороною праці запровадив до 10 серпня особливий режим організації держнагляду на небезпечних шахтах України.

У чому ж сенс особливого режиму? З'ясовується, він категорично забороняє відступати від чинних норм і правил із забезпечення розрахункової кількості повітря у прохідницьких і очисних вибоях, ефективності дегазації, пилового режиму, вибухобезпеки електроустаткування! Даруйте, добродії, а після 10 серпня як? Можна буде, не провітривши сліпий вибій після відпалу, посилати до нього прохідницькі бригади? Чи відключати систему пиловловлювання? Чи працювати в очисному вибої з контролером, який іскрить? Чи, як на «Краснолиманській», зовсім забути про штучне розвантаження гірничих масивів від надлишкового тиску?

І ще. На нараді в Донецьку, яку терміново провів зі своїми підлеглими глава Держнаглядохоронпраці Сергій Сторчак, зокрема, відзначалося, що на сьогодні є та діє ціла система заходів стосовно ліквідації аварій та їх наслідків.

А чи маємо систему запобігання аварій? Особисто я дуже сумніваюся. Та й як не закрастися сумнівам, якщо останніми роками в центрі столиці падають баштові крани, то тут, то там вибухають парові котли (про військові склади і справи я вже й не кажу), аварії на шахтах забирають одним махом десятки людських життів, горять нафтові свердловини і трубопроводи, паливні склади і т. д., і т. п.

Судячи з усього цього, системи запобігання техногенним катастрофам у нас давно вже немає. Інакше б пан Сторчак не підкреслював, як доблесне досягнення довіреної йому державної структури, ту "обставину, що до останнього випадку на «Краснолиманській» на вугільних копальних країни 23 робочі місяці минули без трагедій з тяжкими наслідками. Цікаво, що б відповіли на це старші гірники, які пам'ятають часи, коли подібні трагедії якщо і траплялися, то не частіше, ніж раз на десять, а то й більше років?

(Закінчення на 4-й стор.).

Школа для вундеркіндів

31 липня у Міжнародному дитячому центрі «Артек» урочисто відкрито нову загальноосвітню школу для дітей, які відпочивають тут у зимовий період.

Її будівництво було розпочато ще 1987 року, проте невдовзі призупинено... І лише півроку тому напівзруйнований залізобетонний остов недобудови вирішили довести до пуття. Роботи велися шаленими темпами і нині схожа на чарівний замок єдина така школа готова прийняти 1270 допитливих «артеківців».

Реконструкція коштувала 56 мільйонів гривень. Кожний із 157 кабінетів устатковано новими зручними меблями, наочним приладдям, відеодвійкою та потужним комп'ютером. Сім класів — ще й інтерактивними екранами. А конференц-зал — обладнанням для проведення прямих мостів. І навіть настінні годинники тут незвичні: сигнали точного часу на них надходять з трьох супутників у космосі!

Велику увагу приділено безпеці будівлі: вона розташована на чотирьох окремих фундаментах і розрахована на вісім балів сейсмічної активності. Щоб запобігти зсувам, було укріплено територію навколо: збудовано опорні стіни, вбито 38 свай на глибину 14 метрів. Поряд зі школою — спортивний майданчик із травмобезпечним каучуковим покриттям. Охороняти весь цей комплекс допомагатимуть система спостереження по периметру будівлі та близько сорока камер усередині.

До речі, учням сподобаються не лише комп'ютери, а й те, що в цій незвичній школі лише по чотири заняття щодня. Та й домашніх завдань тут не задаватимуть.

Юлія ПОТАПЕНКО.
Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

НОВИНИ

Попід селом зростає дитяче містечко

НАМІРИ

В одному з наймальовничіших місць Рівненщини — біля села Олександрія Рівненського району з ініціативи голови Рівненської облдержадміністрації Миколи Сороки споруджується інтернат для дітей-сиріт. Першу чергу його — а це два спальні корпуси, приймально-лікувальне відділення, їдальня, школа, котельня, чотириквартирний житловий будинок для вчителів — будівельники планують здати до першого вересня. Допомагають і спонсори: державне лісогосподарське об'єднання «Рівneліс», «Комуненергія», «Рівнеенерго» — кожен за своїм профілем.

Олександра ЮРКОВА.

Фото Родіона СКРИПНЮКА.

Такий вигляд поки що має нове дитяче містечко на Рівненщині

Нафтовий старт

До нафтопроводу Одеса—Броди закачали перші тисячі тонн технологічної нафти. **Прес-служба «Укртранснафти» повідомляє**, що протягом цього року ним транспортуватимуть не менше двохсот п'ятдесяти тисяч тонн.

Центр утилізації озброєнь

планують створити на Вінниччині

УЧОРА у Вінниці підписано Програму спільних дій Міністерства оборони України і Вінницької облдержадміністрації про безпечне функціонування складів озброєнь, розташованих на території області. Вінниччина стала першим регіоном держави, де місцева влада спільно з оборонним відомством втілюватиме конкретні заходи, щоб запобігти повторенню трагічних випадків, що мали місце внаслідок недбалого зберігання боєприпасів.

Віктор СКРИПНИК.

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Системні катаклізми

(Початок на 3-й стор.).

Щоправда, охорона праці в ті часи головним чином лежала на профспілкових органах і організаціях, а держава здійснювала системний інженерний контроль за регулярним (а не тільки в період спецрежиму) неухильним дотриманням чинних норм і правил на техногенно-небезпечних ділянках суспільного виробництва. У тому числі й у шахтах. І повірте: якщо гірничий інспектор виявляв порушення розробленого ученими паспорта проведення очисних чи прохідницьких робіт (а без таких паспортів не експлуатувалися жодний вибій, жодна ділянка) і проходив мимо, то кримінальну відповідальність за аварії цей чиновник ніс першочергово...

Відповідальна безвідповідальність

Нині словосполучення четверта влада стосовно вітчизняних мас-медіа не більш ніж епітет. Якщо і реагують держоргани, не кажучи вже про приватні структури, на виступ преси з тієї чи іншої проблеми, то винятково через суд. Притягаючи журналістів до відповідальності. За завдавання моральних збитків. А коли літературна братія кричить про наболілі і для всіх очевидні абсурдні принади нашого життя, володарі наших доль її всерйоз не сприймають. Коментуючи повідомлення про початок пусконалагоджувальних робіт під час добудови блоків № 2 Хмельницької та № 4 Рівненської атомних електростанцій, наша газета не раз звертала увагу і Мінпаливенерго, і Кабміну на фактичну неготовність вітчизняної енергосистеми прийняти ці потужності під навантаження і забезпечити їхню безпечну експлуатацію. У відповідь, звичайно, ані звуку.

І от тепер голос нашої газети не звучить самотньо, як волаючий у пустелі: 30 липня безпосередньо до прем'єра з відкритою всьому українському народові і світовій громадськості тривожною інформацією з цього приводу звернувся заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики і ядерної безпеки Андрій Деркач.

Вражає об'ємність послання. Документ спрямований, окрім прем'єра, ще 14 адресатам. У тому числі в МАГАТЕ, президентові ЄБРР Ж. Лемьєру, комісарові Єврокомісії з питань навколишнього природного середовища М. Вальстрем, президентові Європарламенту Ж. Фонтеллесу, генсекові Ради Європи Т. Девісу та багатьом іншим.

Безумовно, знайдуться штатні аналітики, які прокоментують цей крок народного депутата як піарівський хід. Але, як на мене, не в цьому сенс. Адже профільний комітет розглянув питання «Про інформацію Мінпаливенерго щодо готовності електроенергетики України до введення в експлуатацію блоків № 2 ХАЕС і № 4 РАЕС» ще 30 червня!

Тоді на засіданні комітету народні депутати звернули увагу відповідальних представників виконавчої влади на волаючі факти. Заплановані передпускові заходи з Програми модернізації та посилення безпеки нових енергоблоків, не виконуються. Перелік параметрів (вимоги до кількості і стану готовності систем і устаткування до експлуатації блоків Х-2/Р-4), що характеризують окремі стани реакторної установки, недостатній. Відповідно, регламент пусконалагоджувальних робіт не гарантує належної безпеки. Зокрема, перше завантаження реактора блоку Х-2 почалося паливними касетами альтернативної конструкції, і як себе поводитиме активна зона, не знає ніхто. У всякому разі вичерпної інформації з цього приводу на ХАЕС не мають. Утім, як і на Рівненській станції. Як завжди, мало місце нецільове використання фінансових коштів, що також не сприяло досягненню належного рівня безпеки. Одне слово, маємо реальну загрозу того, що НАЕК «Енергоатом» просто не в змозі виконати до наміченого дня запуску нових ядерних блоків весь необхідний перелік робіт і заходів. А розпочинати їх експлуатацію, так би мовити, за тимчасовою схемою — відвертий злочин.

Треба гадати, що на критичні зауваження профільного комітету ВР, зроблені, повторюю, ще місяць тому, реакції не було. Звідси і звернення нардепа до європейської громадськості. Зазначимо, не з власної ініціативи, а за дорученням колег. Можливо, такі кроки допоможуть нам убезпечити країну від техногенних катастроф, що стали вже системою?

Ігор НАУМЕНКО.

Нічні нальоти під камуфляжем

СВАВІЛЛЯ

(Початок на 1-й стор.).

Як «доблесні» правоохоронці здійснювали перевірку, розповідає безпосередній учасник подій — студент першого курсу педуніверситету Сергій Свердленко:

— Двоє «упокорювачів» витягли мене сонного за ноги з намету і зажадали, щоб я пред'явив їм посвідчення особи. Коли ж я у відповідь попросив їх зробити те саме і поцікавився, чим викликане свавілля, мене разом з іншими страйкарями запхнули до однієї з п'яти міліцейських машин. Звісно, без аристократичних церемоній і викрутасів: кого потиличником, кого коліном у п'яту точку — і дівчат, і хлопців. Серед кількох десятків нічних «спеціалістів-нальотчиків» були люди в «омонівському» камуфляжі, міліцейській формі та цивільному вбранні. Тож за кілька хвилин усі двадцять двоє чергових студентів-сумчан та наших колег з університету «Республіка», які приїхали до Сум підтримати акцію протесту, були заштабельовані в двох машинах. Одних затриманих стражі порядку повезли у Ковпаківський райвідділ, нас — в Зарічний. Там в усіх затриманих хлопців зняли відбитки пальців (студентов цій принизливій процедурі не піддавали. — **Авт.**), і до ранку закрили в буцегарні. Вранці без вибачень випустили лише половину затриманих. А дев'ятеро «республіканців» та двоє студентів-сумчан з невідомих причин залишаються під вартою.

Забігаючи наперед, скажу, що сумських товаришів Сергія Свердленка — Маргариту та Семена Салатенків звинувачують за статтею 185 Кримінального кодексу України: «Опір органам міліції».

А ось як прокоментувала нічні події навколо наметового містечка студентський ректор Сумського політехнічного Ірина Меркун, котра на знак протесту проти міліцейського свавілля наступного дня пікетувала разом з десятками студентів Зарічний райвідділ міліції.

— Наркотики і зброя — чистісінької води блеф, придуманий владою для нашого упокорення. Нічний наліт правоохоронців на беззахисних студентів — добре спланована акція. Її мета — зірвати початок нашого студентського походу протесту на Київ. Та хоч би вона не пнулася, хоч би як і чим не залякувала нас — ми й на крок не відступимо від наміченого і до повної перемоги відстоюватимемо свої рідні вузи — політехнічний та педагогічний університети. Ми нікому не віддамо їх на поталу...

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

***P. S.** Учора вранці група у складі чотирьох сумських студентів та професора прибула поїздом до Києва й дала прес-конференцію. Як повідомив координатор акції Микола Гуменний, ще 20 осіб прямують до столиці пішою ходою. А основна маса учасників протесту залишається в Сумах, підтримуючи своїх товаришів у залі суду.*

***P. P. S.** Наше бажання одержати коментар правоохоронців стосовно інциденту не увінчалося успіхом — телефони начальника та прес-служби управління МВС у Сумській області учора не відповідали. А у приймальні начальника Сумського міського відділу міліції ввічливо пояснили: керівник буде о 17-й годині, а заступник, до компетенції якого належить це питання, теж відсутній.*

ФОТОФАКТ

Майже 300 собак різних порід було представлено на Всеукраїнській відкритій виставці. Участь у конкурсі взяли і чотириногі гості з Польщі і Росії.

На знімку: російський гладкошерстий тер'єр Жаннет з Рівного на виставках без нагород не залишається.

Фото Леоніда ТІТА (УНІАН).

НП

Негода зі збитками і евакуацією

(Початок на 1-й стор.).

Чималих збитків зазнали населені пункти Івано-Франківської області. Не просихає Долинський район, де підтоплено близько 200 будинків у селах Оболоння, Гориня, Витвиця, Тяпче, Розточки, Гошів та старій частині Долини. Із села Оболоння рятувальники відселили 12 мешканців. Зруйновано 20 км доріг. Серйозно постраждав і Рожнятівський район. Тут підтоплено понад сто будівель, зруйновано один капітальний та два пішохідних мости, шлюзову систему насосної станції міського водозабору у Рожнятові, підтоплено очисні споруди у смт Брошнів-Осада. У місті Болехові підтоплено 32 житлові будинки, пошкоджено 4 автомости, 3 пішохідні, майже 20 км доріг. Загалом через негоду у Долинському, Рожнятівському районах та на території Болехівської міської ради підтоплено 670 гектарів, **інформує наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Аварійні служби відкачують воду із підвалів будинків та відновлюють пошкоджені ділянки доріг. Роботу ускладнюють опади, які послабшали, але не припиняються. Похмурої погоди з дощем та вітром, за прогнозом синоптиків, варто очікувати у більшості регіонів країни і надалі.

Блискавка влучила у газопровід

В Івано-Франківську блискавка влучила в трубу газопроводу і пошкодила засувку на відгалуженні магістралі середнього тиску Івано-Франківськ — Чернігів — Хриплин. Газ, який вирвався внаслідок руйнування фланця, одразу загорівся. **За повідомленням прес-служби ГУ МНС в області**, висота полум'я сягала п'яти метрів. У багатьох будинках приміського села Хриплина було припинено газопостачання. Пожежники оперативно впоралися з пожежею і загнали «джина» назад в трубу. Ніхто з людей не постраждав, матеріальні збитки підраховуються.

Сюрпризи «Нової хвилі»

В Юрмалі завершився конкурс молодих виконавців популярної музики «Нова хвиля-2004». Перше місце (і 25 тис.$) з великим відривом здобула група з Латвії «Космос», друге (20 тис.$) — росіянка Ірина Дубцова, третє — (15 тис.$) африканець Deema з Німеччини. Українець Віталій Козловський, котрий у першому турі посідав третє місце, у підсумку виявився десятим із 15 учасників. Утім, в інтерв'ю «ГУ» він сказав, що не шкодує про два гарячі тижні в липні, витрачених на оформлення поїздки і саму присутність у Юрмалі.

«Нова хвиля» вирувала п'ять днів і дві ночі. Іноді здавалося, що самі конкурсанти були не головними на цьому святі життя. Лише три вечори з п'яти вони виходили на сцену, їм було не до дискотек і не до святкування 50-річчя співголови журі Ігоря Крутого. Глядачі ж із цікавістю стежили і за виступами метрів, і за дебютантами. Тим паче що «Нова хвиля» об'єднала в лавах конкурсантів представників різних стилів і напрямів. Шестеро хлопців із латвійського «Космосу» співали без музичного супроводу і майже в академічній манері, група «Кван» зі США поєднала реп, балет і буфонаду, молдаванка Наталя Барбу із шоу-балетом виконувала щось на кшталт «Диких танців» нашої Руслани, а Віталій Козловський один співав українську народну пісню. Проте місця визначено й чеки роздано. А те, що вибір журі не завжди збігався з думкою глядачів і журналістів, то це для Юрмали — справа звична.

Володимир СТРОЙ.

Юрмала.

Теракт у Ташкенті

Президент України Леонід Кучма висловив співчуття лідеру Узбекистану Ісламу Карімову у зв'язку із терактом, що стався у столиці. У результаті потужних вибухів, які пролунали біля приміщення Генеральної прокуратури, що розташована поблизу посольств США та Ізраїлю, загинуло троє осіб, близько десяти дістали поранення. Міністр внутрішніх справ Узбекистану Закирджон Алматов уже заявив, що винуватцями трагедії були терористи-самогубці.

Інформація про наявність громадян України серед жертв та постраждалих унаслідок вибухів з'ясовується. Прес-служба українського зовнішньополітичного відомства повідомляє, що з українським посольством у цій країні підтримується постійний зв'язок.

Шістдесят років тому у Варшаві розпочалося одне з найкривавіших повстань

***У** неділю о п'ятій вечора життя столиці Польщі на мить завмерло: зупинилися автобуси, трамваї, перехожі. Хвилиною мовчання жителі та гості міста вшанували пам'ять двохсот тисяч загиблих учасників Варшавського повстання, яке розпочалося о цій само годині цього ж дня шістдесят років тому. Після придушення повстання фашисти перетворили місто на купу каміння. Було дощенту зруйновано Королівський палац, цілі старовинні райони, унікальні костьоли. Здавалося, Варшава зникла з лиця землі. Однак залишився нескореним дух повстанців.*

Фото АП.

У списку найважливіших для поляків подій їхньої історії це повстання — у першій десятці. Тому до відзначення такої дати столична влада готувалася заздалегідь. Зокрема, було відкрито Музей Варшавського повстання, організовано концерти, слухання. У неділю до столиці прибули особливі гості — канцлер Німеччини Герхард Шрьодер та держсекретар США Колін Пауелл. Зокрема, пан Шрьодер у інтерв'ю польському журналу «Політика» підкреслив, що вшанування пам'яті загиблих перед пам'ятником героям гетто **(на знімку)** формує свідомість молодих німців. Бо в ньому, за словами німецького канцлера, «відображається моральна відповідальність за німецьке минуле».

Цікаво, що цього разу на ювілей повстання не приїхали представники Росії. Володимир Путін лише надіслав листа, в якому зазначив, «що в Росії завжди високо цінують мужність солдат польського руху опору».

Підготувала Тетяна ПАСОВА.

На кожного заробітчанина — по чиновнику

***Н**імецький уряд сподівається, що, починаючи з першого серпня, громадяни країни дисципліновано сплачуватимуть податки з усіх видів діяльності. Саме цього дня почали діяти нові правила доповненого і зміненого закону про боротьбу з нелегальною зайнятістю.*

Спонукала до цього ситуація на «чорному» ринку праці. На початок року в Німеччині нелегально працювало 11 мільйонів осіб. Оборот від їхньої діяльності становив 370 млрд. євро, з яких жоден цент не сплачувався у податки та соціальні внески. Значна кількість нелегальних заробітчан — іноземці. Деякі спритні ділки зробили їхню безвихідь дохідною справою, налагодивши їх постійні потоки з бідних країн до Німеччини. Втім, чимало громадян з німецькими паспортами теж ухиляються від сплати досить високих податків і соціальних внесків.

Оскільки позбутися цього явища лише поліцейськими облавами не вдалося, то Бундестаг доповнив і переробив закон про нелегальну зайнятість. Відтепер боротьба з роботою «по-чорному» буде жорсткіша. Для цього створено нову структуру, котра об'єднала відповідні підрозділи відомств праці та митниці, що здійснюватиме фінансовий контроль за нелегальною діяльністю. У її штаті — сім тисяч співробітників. Це дасть змогу створювати також пошуково-слідчі групи, до складу яких входитимуть представники поліції. Вони особливо ретельно контролюватимуть ті галузі виробництва, приміром, будівництво, куди неохоче йдуть працювати громадяни Німеччини, але там прагнуть знайти роботу заробітчани з інших країн.

У Бундестазі також довго тривали дискусії про кримінальне переслідування осіб, котрі нелегально працювали в домашньому господарстві. Зійшлися на тому, що таке порушення залишиться адміністративним. Контролери не зможуть без дозволу господаря заходити до приватних помешкань з перевіркою. Як і досі, дозволяється не сплачувати податки за «одноразову» роботу чи допомогу по дому. Але якщо така діяльність стає регулярною, то про неї слід заявити в податкове відомство.

Як чиновники «полюють» на нелегалів? Способів багато. Один з найефективніших — анонімна «гаряча» лінія, куди громадяни можуть цілком добровільно та безплатно повідомляти про випадки нелегальної праці. Це те, що в нас називається «сусід бачить усе». Або співробітник, котрий потрапив під скорочення штату, чи залишена чоловіком дружина.

■ ■ ■

На початок року в Німеччині нелегально працювало 11 мільйонів осіб. Оборот від їхньої діяльності становив 370 млрд. євро, з яких жоден цент не сплачувався у податки та соціальні внески.

■

Приміром, звільнений з роботи водій вантажівки повідомив по телефону «гарячої лінії», що його колишній шеф прикупив ще п'ять автомобілів. І хоч кількість працівників на його підприємстві зросла, у податкове відомство він про це не заявив. Крім того, у нього нелегально працює три співробітники, котрі одержують соціальну допомогу. Перевірка підтвердила усну заяву громадянина. Шефа покарали: він сплатив великий штраф за обман, а також переказав 150 тисяч євро соціальних внесків. Гроші, що їх одержували його працівники, як соціальну допомогу, їм теж довелося повернути.

Штраф — 1500 євро — змушений був заплатити також і чоловік, чия колишня дружина «настукала» в поліцію про те, що він, крім основної роботи, потайки працює й на іншій, доставляючи піцу на замовлення, але не платить з підробітку ані на її утримання, ані податків.

Місцеві газети частенько повідомляють про такі випадки. Очевидно, це має заохотити громадян до співпраці з поліцією і податковим відомством.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

ОФІЦІЙНО

Грузія вітає найширшу участь Києва у розв'язанні всіх своїх проблем

(Початок на 1-й стор.).

Високий гість заявив, що Україна для його держави залишається особливим і дуже близьким партнером. Повертаючися до подій у Південній Осетії, прем'єр висловив сподівання, що грузино-осетинський конфлікт буде розв'язано мирним шляхом. Так він прокоментував заяву грузинського міністра оборони Георгія Барамідзе про те, що його країна готова до війни. «Я сподіваюся і гадаю, що жодної війни не буде, усім вистачить розсудливості, і передовсім сепаратистам, які намагаються провокувати ситуацію», — цитує грузинського прем'єра «Інтерфакс-Україна».

По закінченні зустрічі з журналістами в київському аеропорту «Бориспіль» Зураб Жванія відбув до Криму, де зустрівся із Президентом України Леонідом Кучмою. Сторони обмінялися інформацією про внутрішньополітичну та економічну ситуації в Україні та Грузії, обговорили перспективи розвитку двосторонніх відносин і питання взаємодії двох держав у рамках ГУУАМ.

Між двома вогнями

Російський генерал зізнався, що в грузино-осетинському конфлікті є третя сторона

Протиборчі сторони в грузино-осетинському конфлікті продовжують поширювати суперечливу інформацію. Так, за твердженням грузинських офіційних осіб, у ніч на неділю осетинські сепаратисти обстріляли грузинські села Ередві й Аргветі. Обстріл вівся з великокаліберної стрілецької зброї, гранатометів, кулеметів і бронемашин з осетинського села Присі. Як заявив міністр внутрішніх справ Грузії Іраклій Окруашвілі, легко поранено двох поліцейських, а шістьох з тих, хто атакував грузинські села, — убито. Щораз, «коли південноосетинська сторона відкриватиме вогонь, ми відповімо адекватно», — сказав Окруашвілі.

У свою чергу, голова комітету інформації та преси південноосетинських сепаратистів Ірина Гаглоєва спростувала цю інформацію: «Це абсолютно не відповідає дійсності. Спитайте хоч в ОБСЄ, хоч у російських миротворців, хоч у командувача Змішаних сил з підтримання миру в зоні конфлікту Святослава Набздорова. Це Аргветі всю ніч обстрілював Цхінвалі». Раніше Гаглоєва стверджувала, що саме грузинська сторона протягом ночі тричі обстріляла село Присі. За її словами, «поранених нема, хоч обстріл вівся інтенсивним мінометним вогнем». Вона ж заявила, що обстрілом керував особисто Окруашвілі.

На тлі таких суперечливих заяв російський генерал Святослав Набздоров зробив учора сенсаційне зізнання — про наявність у зоні конфлікту третьої сили. «Як з'ясувалося, існує якась третя сила, що провокує стрілянину, потім починаються перестрілки», — сказав він журналістам. Отже, твердить генерал, була спровокована стрілянина між двома миротворчими заставами минулої суботи. «На жаль, це факт. Дві миротворчі застави — грузинська й осетинська — вели перестрілку», — підтвердив Святослав Набздоров.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

ФОТОФАКТ

Вибух у центрі Праги

Щонайменше 16 осіб дістали поранення внаслідок вибуху бомби в центрі Праги, що стався минулої неділі. Він пролунав близько 12.30 за місцевим часом в одному з найвелелюдніших районів чеської столиці, поруч із Вацлавською площею. Під джип «Черокі», припаркований біля казино «Роял», було кинуто гранату.

Як повідомив по державному телебаченню представник місцевих служб порятунку, усі потерпілі дістали легкі поранення. Серед них є іноземці. Місцева влада вважає інцидент кримінальною розбіркою. «Це не терористичний напад, це не бомба», — **цитує Бі-бі-сі** прибулого на місце події мера Праги Рудольфа Блажека.

Фото АП.

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА

Про реєстрацію кандидата на пост Президента України Нечипорука В.П.

Розглянувши заяву громадянина Нечипорука Володимира Павловича про самовисунення кандидатом на пост Президента України та додані до неї документи, які повторно подано ним до Центральної виборчої комісії 28 липня 2004 року особисто, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України "Про вибори Президента України". З програми кандидата на пост Президента України Нечипорука В.П. вилучено положення, які рішенням Верховного Суду України від 27 липня 2004 року визнано такими, що посягають на права і свободи людини. Крім того, повторно подані автобіографія та анкета кандидата на пост Президента України виправлені відповідно до вимог пунктів 1, 2 частини першої статті 51 Закону України "Про вибори Президента України".

Таким чином, усі повторно подані до Центральної виборчої комісії документи кандидата на пост Президента України Нечипорука В.П. відповідають вимогам Закону України "Про вибори Президента України". На підставі цього та керуючись частинами другою і третьою статті 103 Конституції України, статтею 9, частиною першою статті 10, пунктом 6 частини другої статті 25, частиною першою статті 44, статтею 48, частинами першою і третьою статті 50, частинами першою, сьомою, дев'ятою статті 51 Закону України "Про вибори Президента України", частиною першою статті 1, статтями 12, 13, пунктами 1, 6, 11, 17 статті 18 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Зареєструвати кандидата на пост Президента України Нечипорука Володимира Павловича, 1949 року народження, громадянина України, позапартійного, народного депутата України, голову підкомітету з питань парламентського контролю за діяльністю правоохоронних органів України, який має вищу освіту, проживає в м. Києві.

2. Видати кандидату на пост Президента України Нечипоруку В.П. посвідчення встановленого зразка.

3. Копію цієї постанови видати уповноваженому представнику кандидата на пост Президента України Нечипорука В.П. у Центральній виборчій комісії після його реєстрації.

4. Декларацію про майно та доходи кандидата на пост Президента України Нечипорука В.П. та членів його сім'ї, подану ним до Центральної виборчої комісії, опублікувати у триденний строк в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр", а також розмістити на офіційному сайті Центральної виборчої комісії.

5. Цю постанову у триденний строк з дня її прийняття опублікувати в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр".

Голова Центральної виборчої комісії
С. КІВАЛОВ.

м. Київ, 29 липня 2004 року. №261.

ЗАТВЕРДЖЕНА
наказом Міністерства фінансів України
від 6 березня 1997 р. № 58
Форма № 001-ДС

ДЕКЛАРАЦІЯ

про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан державного службовця та особи, яка претендує на зайняття посади державного службовця, щодо себе та членів своєї сім'ї *

РОЗДІЛ І. Загальні відомості

1. Нечипорук Володимир Павлович (прізвище, ім'я, по батькові)

2. Місце проживання: [illegible]

3. Займана посада і категорія державного службовця [illegible]

4. Посада і категорія державного службовця, на яку претендує особа, яка подає декларацію: пост Президента України

5. Члени сім'ї: ** [illegible]

(прізвища, ініціали і ступінь родинного зв'язку)

1

РОЗДІЛ II. Доходи, одержані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами за 2003 р.

№	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)	
		Державного службовця	Членів сім'ї
1	2	3	4
1.	Загальна сума сукупного доходу, в т.ч.:	51198.82	25850.76
1.1.	Дивіденди, проценти, роялті	18020.79	—
1.2.	Матеріальна допомога	3796.00	1150.00
1.3.	Страхове відшкодування	—	
1.4.	Доходи від наукової, викладацької, творчої діяльності, авторська винагорода (гонорар)	1160.00	—
1.5.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	—	—
1.6.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—	—
1.7.	Заробітна плата	28192.08	24700.76

РОЗДІЛ III. Зобов'язання фінансового характеру, в тому числі за кордоном за 2003 р.

№	Перелік зобов'язань щодо сплати внесків (платежів)	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	За договорами добровільного страхування	—	—	—	
2.	За договорами на додаткове пенсійне забезпечення	—	—	—	
3.	За договорами позики	—	—	—	—
4.	За договорами найму (оренди)	—	—	—	—
5.	На утримання майна, зазначеного у розділах IV, V	3559.00	—	2571.00	—

2

РОЗДІЛ IV. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

№	Перелік об'єктів	Державного службовця	Членів сім'ї
		Загальна площа (м²)	Загальна площа (м²)
1	2	3	4
1.	Земельні ділянки	2000.00	—
2.	Житловий будинок	89.00	—
3.	Квартира	99.50	139.36
4.	Садовий (дачний) будинок	—	—
5.	Гараж	—	—

РОЗДІЛ V. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

№	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Марка/модель	Об'єм двигуна (см³)	Марка/модель	Об'єм двигуна (см³)
1	2	3	4	5	6
1.	Автомобілі легкові	[illegible]	3000	—	—
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	—	—	—	—
3.	Мотоцикли	—	—	—	—
4.	Трактори	—	—	—	—
5.	Водні транспортні засоби	—	—	—	—

РОЗДІЛ VI. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

№	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	—	—		
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	1800.00	—		—
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	—	—		—

Про відповідальність за подання неповних чи неправдивих відомостей про доходи і зобов'язання фінансового характеру (ст. 9 Закону України "Про боротьбу з корупцією" та ст. 30 п. 7 Закону України "Про державну службу") попереджений.

(підпис) (дата)

3

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА

Про реєстрацію кандидата на пост Президента України Кононова В. М.

Розглянувши подання Партії Зелених України та інші документи щодо реєстрації кандидата на пост Президента України Кононова Віталія Миколайовича, які подано до Центральної виборчої комісії 28 липня 2004 року, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України "Про вибори Президента України". На підставі цього та відповідно до частин другої, третьої статті 103 Конституції України, статей 9, 10, пункту 6 частини другої статті 25, частини першої статті 44, статті 47, частини третьої статті 50, частини першої, другої, сьомої, дев'ятої статті 51 Закону України "Про вибори Президента України", керуючись частиною першою статті 1, статтями 12, 13, пунктами 1, 11, 17 статті 18 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Зареєструвати кандидата на пост Президента України Кононова Віталія Миколайовича, 1950 року народження, громадянина України, члена Партії Зелених України, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в м. Києві.

2. Видати кандидату на пост Президента України Кононову В.М. посвідчення встановленого зразка.

3. Копію цієї постанови видати уповноваженому представнику кандидата на пост Президента України Кононова В. М. у Центральній виборчій комісії після його реєстрації.

4. Декларацію про майно та доходи кандидата на пост Президента України Кононова В. М. та членів його сім'ї, подану до Центральної виборчої комісії, у триденний строк з дня прийняття цієї постанови опублікувати в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр", а також розмістити на офіційному сайті Центральної виборчої комісії.

5. Цю постанову у триденний строк з дня її прийняття опублікувати в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр".

Голова Центральної виборчої комісії С. КІВАЛОВ.

м. Київ, 29 липня 2004 року. № 263.

ЗАТВЕРДЖЕНА
наказом Міністерства фінансів України від 6 березня 1997 р. № 58
Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 11 березня 1997 р. за № 104/1908
Форма № 001-ДС

Декларація

про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан державного службовця та особи, яка претендує на зайняття посади державного службовця щодо себе та членів своєї сім'ї*

Розділ I. Загальні відомості

1. Кононов Віталій Миколайович (прізвище, ім'я, по батькові)

2. Місце проживання: (поштовий індекс, область, район, нас. пункт, вулиця, буд., корп., № кв.)

3. Займана посада і категорія державного службовця —

4. Посада і категорія державного службовця, на яку претендує особа, що подає декларацію: президент України

5. Члени сім'ї: ** Кононова Н. І. — дружина

(прізвища, ініціали і ступінь родинного зв'язку)

1

Розділ II. Доходи, одержані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами за 2003 р.

№	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)	
		Державного службовця	Членів сім'ї
1	2	3	4
1.	Загальна сума сукупного доходу, в т. ч.:	16078,34	14986,51
1.1.	Дивіденди, проценти, роялті	1941,54	5137
1.2.	Матеріальна допомога	—	759,50
1.3.	Страхове відшкодування	—	—
1.4.	Доходи від наукової, викладацької, творчої діяльності, авторська винагорода (гонорар)	—	—
1.5.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	—	—
1.6.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—	—
1.7.	Заробітна плата	14136,80	9090,01

Розділ III. Зобов'язання фінансового характеру, в тому числі за кордоном за 2003р.

№	Перелік зобов'язань щодо сплати внесків (платежів)*	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	За договорами добровільного страхування	—	—		
2.	За договорами на додаткове пенсійне забезпечення	—	—		
3.	За договорами позики	—	—		—
4.	За договорами найму (оренди)	—	—	—	—
5.	На утримання майна, зазначеного у розділах IV, V	2860,92	—	809,58	—

2

Розділ IV. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

№	Перелік об'єктів	Державного службовця	Членів сім'ї
		Загальна площа (м кв.)	Загальна площа (м кв.)
1	2	3	4
1.	Земельні ділянки	—	—
2.	Житловий будинок	—	—
3.	Квартира	78,075	9,526
4.	Садовий (дачний) будинок	—	—
5.	Гараж	—	—

Розділ V. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

№	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Марка/модель	Об'єм двигуна (см куб.)	Марка/модель	Об'єм двигуна (см куб.)
1	2	3	4	5	6
1.	Автомобілі легкові	—	—	—	—
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	—	—	—	—
3.	Мотоцикли	—	—		—
4.	Трактори	—	—		—
5.	Водні транспортні засоби	—	—		—

Розділ VI. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

№	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	—	—	—	—
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	—	—	—	—
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	[illegible]	—	19902,82	—

Про відповідальність за подання неповних чи неправдивих відомостей про доходи та зобов'язання фінансового характеру (ст. 9 Закону України "Про боротьбу з корупцією" та п. 30 п. 7 Закону України "Про державну службу") попереджений.

(підпис) 28 липня 2004 р. (дата)

3

Про воду нашу насущну:

джерельну, хлоровану, бюветну та бутильовану

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

(Початок на 1-й стор.).

Вода із джерела й криниці

Вода з криниці завжди асоціювалася з поняттям чистоти й цілющості. Така вода, як і джерельна, формується з опадів, що інфільтруються крізь верхній шар порід, перетворюючись із дистильованої дощової води на легко мінералізовану. Втім, зустрічаються криниці з досить жорсткою і мінералізованою водою, якщо зони їх формування насичені відповідними мінералами. Якщо вода криниці чи джерела формується в екологічно чистій зоні (не забрудненій до того ж відходами тваринництва і птахівництва), то можна очікувати її високої якості і позитивного впливу на здоров'я. Проте кринична й джерельна вода надзвичайно чутливі до будь-яких забруднень, що вносяться на поверхню землі в зоні її формування. Нехлюйське ставлення до нафтопродуктів, пестицидів, добрив і отрутохімікатів та й просто, скажімо, великої купи перегною просто неба можуть отруїти воду для сотень мешканців села. Гасло: «Не плюй у криницю!» — актуальне сьогодні як у прямому, так і в переносному сенсі. Фахівці наполягають, щоб навколо чистих джерел питної води суворо дотримувалися санітарних охоронних зон, які оберігають чистоту джерел.

Слід зупинити свій вибір на підземній воді з помірною загальною мінералізацією, у якій в достатній кількості наявні основні біогенні елементи, такі як магній, кальцій, калій, йод, фтор, цинк, селен, а також важливі для здоров'я мікроелементи. І ті джерела й криниці, що мають добру репутацію в народі завдяки визнаному цілющому впливу, формуються шляхом інфільтрації дощової води, відносно коротшим, аніж формування підземних вод глибшого залягання. Але розмаїття порід на шляху такої води сприятливе для формування її унікальних властивостей. Чисті джерела, надані нам Божою милістю, мусимо оберігати громадою. Таких джерел збереглося ще чимало, багато з тих, що забруднені, здатні до відновлення та самовідновлення. Джерела й криниці майже скрізь на селі забруднені нітратами, які можна і треба видаляти з води сучасними методами очищення колективного користування.

Вода хлорована

У школах США навчають дітей: коли нестерпно хочеться пити, а джерело води невідоме, перевагу слід віддавати воді хлорованій, як гарантовано знезараженій під час її виробництва на водогінних станціях.

Нинішня хлорофобія, що виникла як природна реакція населення на новітню інформацію про шкідливий вплив на здоров'я хлорпохідних органічних сполук, які утворюються під час хлоруванні питної води річкового та озерного походження, на жаль, визначила неприйняття хлору як такого взагалі. Хлору, цьому шляхетному рятівникові сотень мільйонів життів людей, завдано несправедливої образи. Тим часом хлорування води, вільної від органічних сполук, які можуть стати основою для утворення хлорорганічних забруднень, тобто переважно води підземної або достатньо очищеної, — дуже надійний і безпечний засіб її знезараження. Ризик виникнення таких грізних інфекційних захворювань, як холера, дизентерія, гепатит тощо, незрівнянно вищий за шкоду для здоров'я навіть за найгіршого варіанту хлорування водопровідної води. До того ж негативних наслідків для здоров'я можна очікувати після багатьох років постійного вживання лише хлорованої водопровідної, та ще й виробленої з поверхневих джерел водопостачання (рівнинних річок та озер, водозабір яких формується у торф'яних болотах). Виробники нашої водопровідної води знають, що Дніпро і Десна народжуються саме в таких болотах Полісся, і вони аж ніяк не байдужі до цієї актуальної проблеми і роблять багато для поліпшення якості води. Найперше — це поліпшення якості води перед хлоруванням, впровадження нових технологічних схем, альтернативне хлоруванню озонування тощо. А от столичні фахівці впровадили на обох водогінних станціях технологію амонізації води разом із хлоруванням, що значно зменшило утворення хлорпохідних сполук. І зроблено це в неймовірно важкі для комунальної галузі роки.

А в цей час наука довела до рівня впровадження цікаві альтернативні хлоруванню технології знезараження, такі як водорозчинні біоцидні полімери або, як на мене, найперспективнішу — електрохімічне одержання у діафрагмових електролізерах так званого аноліту нейтрального (згадайте домашні досліди з «живою» та «мертвою» водою) — достеменно мертвої для мікроорганізмів знезараженої води.

Вода бюветна

Автор цих рядків та його родина п'ють переважно підземну воду вже років із п'ятнадцять... Така можливість існує в столиці досить давно. Річ у тім, що Київводоканал облаштував ще у вісімдесятих на території міста до двох десятків бюветів на основі власних діючих у системі водопостачання артезіанських свердловин. Нині кияни можуть законно пишатися обраною ними владою, принаймні за створення альтернативної системи безплатного забезпечення населення якісною питною водою. Для цього за останні роки в місті побудовано у 20 разів більше бюветних комплексів, ніж було 20 років тому.

А особисто я пишаюся тим, що ЗАТ «Шведсько-українська група» спорудажувала 75 бюветів (із них 50 — «під ключ», починаючи з облаштування свердловини).

Бюветний комплекс — досить складна й дорога інженерна система, котра об'єднує артезіанську свердловину глибокого залягання (Синоманського або Юрського відкладень), автоматичну систему подачі води до водорозбірних колонок, систему водовідведення та власне павільйон бювету. Все це мусить автономно й безвідмовно працювати 24 години на добу і не промерзати в люті морози. Чисті підземні води глибокого залягання піднімаються в районі столиці найближче до поверхні землі. Цим, до речі, зловживають власники багатьох «крутих» котеджів, спокушаючись на дуже привабливі за ціною пропозиції недобросовісних бурильників. Врешті, порозкошувавши кришталевочистою водою певний час, багаті «шаровики» починають відчувати погіршення якості води, котра з часом набуває ознак забруднених і погано захищених верхніх водоносних горизонтів. Свердловини, виконані за спрощеною так званою технологією «однієї фільтрової труби», стають локальними пунктами перетоку вищих забруднених вод у нижні, чисті. Безконтрольність і безкарність порушників екологічного законодавства роблять свою чорну справу, забруднюючи безцінний скарб, який, до речі, формується від 100 до 300 років. Отож, насолоджуючись ковтком бюветної водички, читачу, уяви собі, що краплі дощу, які колись її народили, могли бачити останній раз сонце багато-багато років тому. І, можливо, краплі рясного дощу впали поряд із дубом, під кроною якого укривався від негоди геній добра Тарас Шевченко або бентежний мислитель Григорій Сковорода. Замисліться над тим, що надра напувають нас водою, яка, можливо, ще ніколи не знала наруги від науково-технічної революції, від людини розумної. Для більшості столичних мешканців проблема якісної питної води нині вирішується прогулянкою до найближчого бювету. При цьому дехто зі столичних гурманів вже й вередує, висловлюючи сумнів у якості бюветної води через наявність подекуди у неї легкого запаху сірководню або, у деяких випадках, легкого відчуття наявності у воді заліза. Декому дошкуляє підвищений накип на стінках чайника.

Хочу запевнити читачів: побоювання безпідставні. Адже окремі випадки запаху сірководню у щойно набраній із колонки води пов'язані з природною хімічною причиною його утворення в надрах у допустимих кількостях. При контакті води з повітрям сірководень швидко вивітрюється. А залізо, котре іноді відчувається лише у свіжонабраній воді, після контакту з киснем повітря окислюється, перетворюючись на водонерозчинний гідрооксид, частинки якого осідають на стінках і дні тари.

Дещо про тару: фахівці-гігієністи дають високу оцінку сучасним полімерним матеріалам, з яких виробляється тара для питної води. Звичайно ж, користуючись нею, слід ретельно дотримуватися правил особистої гігієни — не завадить мити з милом руки, вирушаючи до бювету. Ніколи не залишайте порожню тару без кришечки. У заповнених пляшок та банок кришечки мусять бути щільно закручені. Це гарантуватиме від потрапляння мікроорганізмів з частинками пилу з повітря. В новій тарі вода має привабливий кришталевий вид. З часом, від карбонатних та гідрооксидних відкладень тара тьмяніє та жовтіє. Зберігайте воду тільки у світлій, прозорій тарі. Нехай втрата естетичного вигляду стане для вас сигналом поміняти пляшки. Щодо накипу у чайниках, то його утворення є результатом термічного пом'якшення води, завдяки чому її споживчі властивості тільки поліпшуються.

Вода бутильована

Бутильовану воду виробляють, як правило, з найкращих підземних джерел або гірських льодовиків. На жаль, в Україні досі не затверджено держстандарт на бутильовану питну воду, що залишає відкритими надто широкі ворота для цього виду життєво важливої продукції діючими Санітарними правилами і нормами, які регламентують показники якості води питно-господарського призначення. Варто було б узяти за основу держстандарт Російської Федерації на бутильовану воду, а ще краще — проект цього документу, де пропонувалося розділити воду на чотири категорії якості (в чинному — лише дві). От тоді, як то кажуть, все буде розкладено по поличках і покупець знатиме, за що він власне платить гроші (у випадку з деякими імпортними зразками — чималі).

І раніше, і нині дозвіл на виробництво бутильованої води дають відповідні органи Міністерства охорони здоров'я лише за умови відповідності показників її якості вимогам держстандарту на питну воду. Закон вимагає періодичного підтвердження якості такої води. Якщо вода не фальшована, інформація на її етикетці відповідає дійсності. Але спокуса одержати небачені в цивілізованому світі надприбутки від реалізації фальшованої води (як і алкогольних напоїв) спонукає зловмисників до активних дій. Щодо обсягу підробок існують різні оцінки, але споживчий досвід свідчить, що одна й та само бутильована вода, придбана в різних місцях і в різний час, може дуже різнитися за смаковими показниками. Можна лише припускати обсяги тіньових «водних» доходів, але їх, мабуть, вистачає, щоб нейтралізувати заходи проти виробників фальшованої бутильованої води. Натомість легальні виробники чомусь практично не вдосконалюють засоби захисту напоїв від підробок. Імовірність придбання фальшованої води зменшується у великих торговельних центрах, де постачання здебільшого організовано від виробника.

Серйозні, сумлінні виробники дбають про поліпшення якості води навіть із чистих джерел глибокого залягання. Фахівці ЗАТ «SU Group», наприклад, брали участь у вдосконаленні технологій водообробки таких авторитетних ветеранів ринку, як **«Цілюща»**, **«Еталон»**, **«Ордана»**. Серед нових зразків бутильованої води можу відзначити найкращі марки з тих, що, як то кажуть, проходили через мої руки. Це, наприклад, торгова марка «Новел». Газована питна вода гідрокарбонатного типу має приємний смак та легку мінералізацію, добре вгамовує спрагу. Солодка вода «Кактус плюс лимон» від **«Новел»** вигідно відрізняється помірним вмістом цукру та ароматизаторів, але популярніший чомусь «Апельсин», більш солодкий і насичений апельсиновим смаком. Натомість гідрокарбонатно-натрієва вода марки **«Роси Полтавщини»** (виробник **ТОВ «Первоцвіт»**), завдяки незвичайному співвідношенню слабкої жорсткості та підвищеної лужності має чудові смакові якості. А солодкі води забезпечуються вдалою рецептурою, складеною з високоякісних австрійських інгредієнтів. Ефект від їх використання посилюється сприятливим хімічним складом води, яка, втім, і в чистому вигляді має помітну смакову «родзинку». Але головне, що ця природна вода має оптимальний вміст важливого біогенного елементу — фтору, котрий запобігає розвитку карієсу. Подекуди в світі для профілактики цього захворювання зубів фторують водопровідну воду, але відомо, що як фтор, так і інший дуже важливий біогенний елемент йод, засвоюються організмом краще на фоні різноманітних мікроелементів, на які багаті саме води підземного походження. До честі фахівців **ТОВ «Первоцвіт»**, попри певні труднощі становлення, задля поліпшення якості питної води було застосовано її доочищення на активованому вугіллі, а стерильність гарантується озонуванням. А базою солодких вод марки «Первоцвіт» є вода мембранної зворотньоосмотичної очистки, до якої додатково дозуються біогенні елементи кальцій та магній.

А загалом не зайвою буде порада: уникати незнайомих марок бутильованих вод, доки не матимете достовірної інформації про їх якість, а поготів тих, які реалізуються за напрочуд низькими цінами.

Юрій БОЛЬШАК,
керівник Центру технологій водообробки ЗАТ «Шведсько-українська група», кандидат хімічних наук.

СУСПІЛЬСТВО

Лісова конституція — нагальна вимога часу

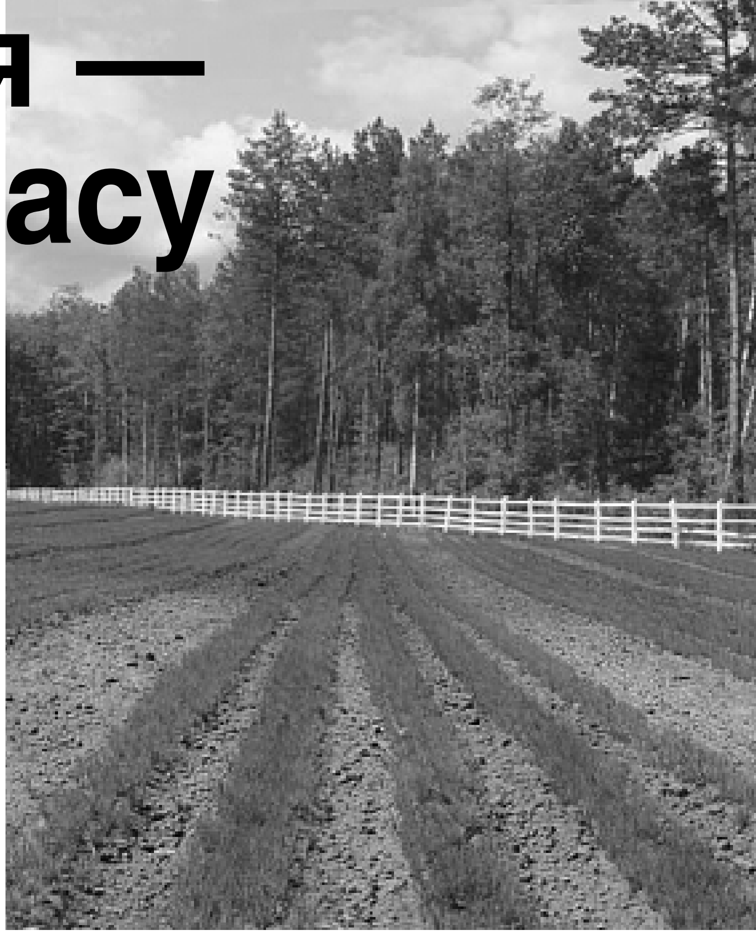

АКТУАЛЬНО

Нещодавно під час зустрічі з журналістами народний депутат України Валерій Самоплавський не стримував обурення:

— Чому, коли йдеться про нафту, газ, вугілля, всі розуміють, що їх запаси не безмежні, але видобувати треба, бо без них не обійтися. А коли заходить мова про ліс, здіймається суцільний галас: його рубають безжально, використовують по-варварськи тощо. І чомусь мало хто замислюється над тим, що ліс — єдиний природний ресурс, який відновлюється.

До речі, Валерій Іванович 15 років поспіль був міністром і головою Держкомітету лісового господарства України і, звичайно, добре розуміється на тому, про що каже.

А ось про випадки самовільних рубок останнім часом справді багато говорять і пишуть. Добре, що в нас чимало небайдужих до долі лісів. Та водночас до цього долучаються ще й такі голоси: вирубуємо ліс, який не досяг віку стиглості; саджаємо менше, ніж вирубуємо тощо.

То що ж відбувається в наших лісах? Чи є в них господар? Відновлюються вони все-таки чи безжально знищуються?

Коли няньок багато...

Спершу маю застерегти: на певних лісових площах, як майже всюди в нашому житті, відбувається те, що трапляється, коли немає власника-господаря. А тепер прошу звернути увагу на ці цифри. Із 10,8 млн. гектарів земель лісового фонду у віданні Держкомлісгоспу перебуває 7,3 млн. гектарів (68 відсотків). Решта — більше, ніж третина площ — у постійному користуванні підприємств, установ та організацій 50 міністерств і відомств! А там, як правило, немає фахівців і де не дбають належним чином про збереження і розширення лісових площ.

Більше того, після реформування колективних сільськогосподарських підприємств лісові насадження та полезахисні смуги на площі понад 1 млн. гектарів не надано в постійне користування — вони фактично не мають господаря. А тому в таких нічийних лісах чутно злодійські пилки. Вирізають насамперед вони, звісно, стовбури цінних дерев — дубів, буків, кленів тощо. Такі «лісоруби» не зважають і на вік дерев.

Непоодинокі випадки, коли знахабнілі й ненажерливі «круті» та «перекручені» захоплюють лісові площі, огороджують їх. Бажаючих помилуватися лісом, відпочити в ньому взагалі женуть геть. І що цікаво — вони користуються лісом, не доклавши жодних зусиль до його вирощування.

До чого може це призвести? Так далі бути не може. Це — загроза національній безпеці.

Чи вчасно «жнивуємо»?

До непоправних наслідків може призвести і невчасне «жнивування» у лісах. Воно вже, між іншим, було в нас. Відомий вчений-лісівник Петро Вакулюк у своїй книзі «Ліс і людина», що побачила світ у 1989 році, доводив: ліс доцільно вирубувати тоді, коли в ньому можна заготовляти найбільшу кількість високоякісних сортиментів, тобто у віці технічної стиглості. Петро Гаврилович пригадує:

— На початку 50-х років майже всі стиглі деревостани України зрубали, і в 1954 р. було прийнято рішення знизити вік рубки дерев. Якщо, приміром, раніше стиглими вважали сосняки віком 101-120 років, то з 1955 р. — віком 71-80 років. Проте й таких лісонасаджень не вистачало, тому в окремі роки відводили під рубку до 40 відсотків достигаючих сосняків, тобто віком 61-70 років. У зв'язку з великим дефіцитом деревини союзні планові органи та Мінліспром Союзу РСР домагалися подальшого зниження в Україні віку рубки сосни, дуба, ялини та інших порід і збільшення обсягів лісозаготівель. Мінлісгосп Української РСР і вчені-лісівники України доводили абсурдність цих пропозицій і домагалися збільшення віку рубки дерев.

— А до чого призвело б таке зниження віку рубки?

— До повного знищення лісів через кілька десятиріч і величезного дефіциту деревини в нашій країні. Її довелося б купувати за кордоном.

— І коли почули українських лісівників?

— Починаючи з 1972 року обсяги рубок головного користування в Україні почали проводити за розрахунковими нормами. За завданням Мінлісгоспу України вчені кафедри таксації Української сільськогосподарської академії обгрунтували оптимальний вік рубки головних порід і майже 20 років тому вони збільшені на 10—20 і більше років.

Від програми — до кодексу

За уточненнями звертаюся до нинішнього голови Держкомлісгоспу України Миколи Колісниченка.

— З того часу й нині наші підприємства, каже Микола Васильович, — вирубують сосну, якій не 70-80 років, а 101-110 у першій та 90-100 — у другій групі лісів.

— А є все-таки випадки незаконного вирубування лісу?

— На жаль... Незаконні рубки скоюють і населення, і юридичні та фізичні особи, яким ліси надано в користування. І за участю чи з дозволу наших лісівників. Так, лише минулого року в лісах України виявлено майже 84 тисячі кубічних метрів незаконно зрубаної деревини. З них майже 30 тисяч (36 відсотків від загального обсягу) зрубано в Закарпатській області. Найбільше незаконно рубають дерева на одну тисячу гектарів лісу в лісонасадженнях Мінагропромполітики, а тоді вже — в наших лісах, Міноборони та інших користувачів.

— Миколо Васильовичу, а що робиться і треба робити, щоб не допустити повторення зла, завданого лісам у 50—60-ті роки. Але спершу скажіть, будь ласка, яке все-таки нині співвідношення між площею рубок і відновленням лісів?

— Насамперед хочу наголосити: рубки — це не лише народногосподарська, життєва потреба суспільства, а й сувора необхідність для лісу. Дозріле дерево потрібно вчасно спиляти, вивезти. Інакше воно починає хворіти, заражати інші, молодші. Я підтримую твердження генерального директора об'єднання «Львівліс» Михайла Кутя (в інтерв'ю, опублікованому нещодавно у вашій газеті), що рубати дерево потрібно вчасно. Інакше даремна 80-річна праця лісівників. Старе дерево має поступитися місцем молодим саджанцям. Це невблаганний закон природи.

І з усією відповідальністю запевняю: щороку садимо чи, як ми називаємо, відновлюємо ліси на площі майже 40 тисяч, а рубаємо — в середньому на площі 30 тисяч гектарів.

— А законні рубки (де і скільки) здійснюються на розсуд лісівників?

— Ліс ми рубаємо тільки за науково обгрунтованою нормою, яку називають розрахунковою лісосікою, котра узгоджується з Міністерством охорони навколишнього середовища і затверджується урядом.

А щодо відтворення лісів — скажу таке. Відомо, що дерево саджають навесні та восени. Цієї весни, приміром, наші підприємства створили лісових культур на площі близько 34 тис. гектарів. Це майже 103 відсотки до завдання на весну. А ще будуть осінні посадки переважно у південних областях, де була недостатня зволоженість грунтів, і на підтоплених лісокультурних площах.

Додам: у багатьох областях нові лісові насадження створюються елітним посадковим матеріалом, який вирощуємо у своїх розсадниках. Одне слово, працюємо на майбутнє. Адже сьогоднішні зрілі дерева створені руками лісівників на початку минулого століття.

Останнім часом завдяки підтримці Верховної Ради, зокрема, профільного Комітету з питань екологічної політики і природокористування, Кабінету Міністрів, Президента України затверджено низку важливих для нас нормативних документів. Це державна програма «Ліси України», якою передбачено подальше розширення лісових площ в нашій країні. Важливим для нас є Указ Президента України від 7 лютого 2004 року «Про додаткові заходи щодо розвитку лісового господарства».

Згідно з указом ми, приміром, маємо провести суцільну інвентаризацію лісів, розробити проекти кращої організації та розвитку лісового господарства, удосконалити систему державного управління ним, розвинути торгівлю продукцією лісового господарства з цінних лісових порід на біржах та аукціонах тощо.

А 6 липня, як відомо вашим читачам, Верховна Рада України прийняла у першому читанні проект нового Лісового кодексу, поданий народними депутатами України Валерієм Самоплавським і Миколою Шершуном. Це наш основний документ, наша нова лісівнича конституція.

— Що найважливіше дасть вона галузі, всім громадянам, державі?

— Вона посприяє насамперед тому, щоб у нас більше саджали лісу й довели його площу найближчими роками до 19—20 відсотків, замість нинішніх 15,6. Новий кодекс дасть змогу створити законодавчу базу для поліпшення діяльності основної лісової галузі та всіх інших суб'єктів лісових відносин. Він дасть можливість врегулювати спірні сьогодні суспільні відносини у сфері використання, охорони та відтворення лісів, розпорядження ними тощо.

Ми дуже вдячні Валерію Івановичу Самоплавському, який так аргументовано представив більш прийнятливий для держави законопроект, і всім народним депутатам, які підтримали його в першому читанні.

Вдячний також і редакції вашої газети за постійну увагу до лісівничої галузі, за об'єктивне висвітлення нашої діяльності й наших проблем.

— А детальніше про вашу конституцію поговоримо після прийняття її в цілому...

— Гаразд. Вірю, що після доопрацювання з урахуванням зауважень і побажань, Лісовий кодекс буде прийнято Верховною Радою України.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Фото Юрія САМІЛЯКА.

Вітаємо!

Учора, 2 серпня, автор цієї публікації, наш Яків Якович Гальченко, досяг 60-річної життєвої висоти. Збереження і примноження могутнього джерела нашого буття — лісу — одна з улюблених його тем. Та й сам він посадив і виплекав немало дерев. Сіяти й висаджувати все красиве й корисне, творити добро, відстоювати правду, захищати простих людей — це життєве кредо Якова Гальченка.

Ми щиро вітаємо Якова Яковича з ювілеєм! Бажаємо міцного здоров'я, довголіття, життєвої мужності! І щоб за будь-яких обставин ніхто й ніколи не змусив Вас заблукати між трьома деревами...

Колектив редакції газети «Голос України».

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про особливості правового режиму майнового комплексу Національної академії наук України»

Верховна Рада України **постановляє**:

Внести зміни до Закону України «Про особливості правового режиму майнового комплексу Національної академії наук України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 30, ст.205), виклавши його в такій редакції:

«Закон України

«Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу»

Цей Закон визначає особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук — Української академії аграрних наук, Академії медичних наук України, Академії педагогічних наук України, Академії правових наук України, Академії мистецтв України — та особливості управління державним майном, яке закріплено за установами, організаціями та підприємствами, які перебувають у віданні Національної академії наук України та галузевих академій наук.

Метою цього Закону є забезпечення ефективного використання державних коштів та майнового комплексу Національної академії наук України, галузевих академій наук щодо задоволення державних і суспільних потреб.

Стаття 1. Загальнодержавний статус Національної академії наук України та статус галузевих академій наук

Національна академія наук України є вищою державною науковою організацією України, яка організовує і здійснює фундаментальні та прикладні наукові дослідження, а також координує проведення фундаментальних досліджень у наукових установах та організаціях України.

Галузеві академії наук є державними науковими організаціями України, які здійснюють фундаментальні дослідження, організовують, проводять та координують прикладні дослідження у відповідних галузях науки.

Національна академія наук України, галузеві академії наук засновані на державній власності, фінансуються з Державного бюджету України, а також з інших, не заборонених законодавством України, джерел фінансування.

З Державного бюджету України фінансування Національної академії наук України, галузевих академій наук здійснюється шляхом базового та програмно-цільового фінансування.

Базове фінансування Національної академії наук України, галузевих академій наук забезпечує проведення фундаментальних наукових досліджень, розвиток інфраструктури та оновлення матеріально-технічної бази наукової і науково-технічної діяльності, збереження унікальних наукових об'єктів та об'єктів, що становлять національне надбання, підготовку наукових кадрів.

Програмно-цільове фінансування здійснюється на конкурсних засадах у порядку, визначеному законодавством України.

У віданні Національної академії наук України та галузевих академій наук перебувають установи, організації, підприємства (далі — організації, що віднесені до відання Національної академії наук України та галузевих академій наук) згідно з переліком, що затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Національної академії наук України та галузевих академій наук.

Стаття 2. Правовий режим майнового комплексу Національної академії наук України та майнового комплексу галузевих академій наук

Майновий комплекс Національної академії наук України та майновий комплекс галузевих академій наук складають усі матеріальні та нематеріальні активи (далі — об'єкти майнового комплексу), що обліковуються на балансах Національної академії наук України та на балансах відповідних галузевих академій наук і організацій, віднесених до відання Національної академії наук України та галузевих академій наук, і які закріплені державою за Національною академією наук України та за галузевими академіями наук в безстрокове користування або придбані за рахунок бюджетних коштів, а також коштів від фінансово-господарської діяльності та/або набуті іншим шляхом, не забороненим законом.

Об'єкти майнового комплексу Національної академії наук України та об'єкти майнового комплексу галузевих академій наук належать відповідно Національній академії наук України та галузевим академіям наук на праві господарського відання і передаються ними організаціям, що віднесені до відання Національної академії наук України та до відання галузевих академій наук, на праві оперативного управління з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

Безоплатна передача майна, яке перебуває на балансі однієї організації, на баланс іншої організації, що віднесені до відання Національної академії наук України або галузевих академій наук, здійснюється без оподаткування, якщо підставою для такої передачі є рішення Національної академії наук України або галузевої академії наук.

Стаття 3. Управління об'єктами майнового комплексу Національної академії наук України

Національна академія наук України, здійснюючи повноваження з управління об'єктами майнового комплексу Національної академії наук України, забезпечує реалізацію прав держави як власника цих об'єктів, пов'язаних з ефективним їх використанням та розпорядженням у межах, визначених законодавством України, з метою задоволення державних та суспільних потреб.

Національна академія наук України:

створює, реорганізовує, ліквідовує організації, що перебувають у віданні Національної академії наук України, виступає засновником підприємств із змішаною формою власності, дає дозвіл організаціям, що віднесені до відання Національної академії наук України, на створення підприємств, до статутних фондів яких передаються належні їм майнові права;

затверджує статути (положення) організацій, що віднесені до відання Національної академії наук України, здійснює контроль за їх дотриманням;

призначає (обирає), відповідно до свого статуту, директорів наукових установ, укладає і розриває контракти з керівниками інших організацій, що віднесені до відання Національної академії наук України;

веде облік об'єктів майнового комплексу Національної академії наук України, здійснює контроль за ефективністю використання таких об'єктів;

надає дозвіл на списання майна, яке знаходиться на балансі організацій, що віднесені до відання Національної академії наук України;

надає дозвіл на безоплатну передачу майна, яке перебуває на балансі однієї організації, на баланс іншої організації, які віднесені до відання Національної академії наук України;

вносить пропозиції до Кабінету Міністрів України щодо передачі об'єктів майнового комплексу Національної академії наук України до сфери управління інших органів, уповноважених управляти державним майном, у комунальну власність, а також щодо передачі об'єктів комунальної власності у державну власність з наступним їх віднесенням до майнового комплексу Національної академії наук України;

виступає орендодавцем цілісних майнових комплексів та нерухомого майна, що передано державою у безстрокове користування Національній академії наук України;

надає дозвіл організаціям, що віднесені до відання Національної академії наук України, на укладення договорів оренди майна, у тому числі нерухомого, що обліковується на балансах їх організацій;

надає дозвіл на продаж майна організацій, що перебувають у віданні Національної академії наук України;

приймає рішення про розміщення організацій, що перебувають у віданні Національної академії наук України, в адміністративних будинках і нежилих приміщеннях організацій, що перебувають у віданні Національної академії наук України, та визначає розмір плати за користування цими будинками і приміщеннями, що не може перевищувати фактичних витрат на їх утримання;

здійснює інші повноваження з управління, передбачені законодавством України, щодо об'єктів державної власності, які належать до майнового комплексу Національної академії наук України.

Кошти, що отримані від оренди об'єктів майнового комплексу Національної академії наук України, в повному обсязі спрямовуються на виконання статутних завдань Національної академії наук України та організацій, що віднесені до відання Національної академії наук України.

Стаття 4. Управління об'єктами майнового комплексу галузевих академій наук

Галузеві академії наук, здійснюючи повноваження з управління об'єктами майнового комплексу галузевих академій наук, забезпечують реалізацію прав держави як власника цих об'єктів, ефективного їх використання та розпоряджаються цими об'єктами майнового комплексу у межах, визначених законодавством.

Галузеві академії наук:

за погодженням з Кабінетом Міністрів України створюють, реорганізовують, ліквідовують організації, що перебувають у їх віданні, виступають засновниками підприємств із змішаною формою власності, надають дозвіл організаціям, що віднесені до їх відання, на створення підприємств, до статутних фондів яких передаються належні їм майнові права;

приймають на загальних зборах статути галузевих академій наук та вносять до них зміни і доповнення з наступним затвердженням їх Кабінетом Міністрів України;

призначають (обирають) керівників наукових та науково-дослідних установ згідно із законодавством та діючими статутами галузевих академій;

ведуть облік об'єктів майнового комплексу галузевих академій наук, здійснюють контроль за ефективністю використання таких об'єктів;

надають дозвіл на списання майна, яке знаходиться на балансі організацій, що віднесені до відання галузевих академій наук;

надають дозвіл на безоплатну передачу майна, яке перебуває на балансі однієї організації, на баланс іншої організації, які віднесені до відання галузевих академій наук;

вносять пропозиції до Кабінету Міністрів України щодо передачі об'єктів майнового комплексу галузевих академій наук до сфери управління інших органів, уповноважених управляти державним майном, у комунальну власність, а також щодо передачі об'єктів комунальної власності у державну власність з наступним їх віднесенням до майнового комплексу галузевих академій наук;

виступають орендодавцями цілісних майнових комплексів та нерухомого майна, що передано державою у безстрокове користування галузевим академіям наук;

надають дозвіл організаціям, що віднесені до відання галузевих академій наук, на укладення договорів оренди майна, у тому числі нерухомого, що обліковується на балансах їх організацій;

надають дозвіл на продаж майна організацій, що перебувають у віданні галузевих академій наук;

приймають рішення про розміщення організацій, що перебувають у віданні галузевих академій наук, в адміністративних будинках і нежилих приміщеннях організацій, що перебувають у віданні галузевих академій наук, та визначають розмір плати за користування цими будинками і приміщеннями, який не може перевищувати фактичних витрат на їх утримання.

Кошти, що отримані від оренди об'єктів майнового комплексу галузевих академій наук, у повному обсязі спрямовуються на виконання статутних завдань галузевих академій наук та організацій, що віднесені до відання галузевих академій наук.

Стаття 5. Особливості відчуження об'єктів майнового комплексу Національної академії наук України та галузевих академій наук

Об'єкти майнового комплексу Національної академії наук України та галузевих академій наук використовуються відповідно до законодавства України, а також статуту Національної академії наук України та статутів галузевих академій наук, а також статутів організацій, що віднесені до їх відання.

Національна академія наук України, галузеві академії наук та організації, що віднесені до їх відання, мають право використовувати належне їм майно для участі у цивільних відносинах, у тому числі для ведення фінансово-господарської діяльності, відповідно до цілей їх утворення та в межах їх цивільної правоздатності.

Вилучення земельних ділянок Національної академії наук України та галузевих академій наук може здійснюватися лише за згодою Президії Національної академії наук України та президій галузевих академій наук відповідно до Земельного кодексу України.

На нерухоме майно Національної академії наук України та галузевих академій наук і організацій, що віднесені до їх відання, не може бути звернено стягнення за претензіями кредиторів.

Відчуження нерухомого майна Національної академії наук України та галузевих академій наук і організацій, що віднесені до їх відання, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Продаж основних засобів Національної академії наук України та галузевих академій наук і організацій, що віднесені до їх відання, здійснюється лише на конкурсних засадах.

Кошти, отримані від використання та реалізації майна Національної академії наук України, галузевих академій наук та організацій, що віднесені до їх відання, спрямовуються на виконання їх статутних завдань.

Стаття 6. Відповідальність за порушення цього Закону

Особи, що порушують вимоги цього Закону, підлягають кримінальній, адміністративній, дисциплінарній чи цивільно-правовій відповідальності згідно із законом.

Стаття 7. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Закони України та інші нормативно-правові акти, введені в дію до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Законові.

3. Внести зміни до таких законів України:

1) у частині другій статті 1 та абзаці другому статті 5 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99; 1998 р., № 18, ст. 88; 1999 р., № 29, ст. 239; 2002 р., № 2, ст. 5, № 30, ст. 205) після слів «Національної академії наук України» доповнити словами «та галузевих академій наук»;

2) у пункті 5 частини першої статті 12 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст. 238; 2002 р., № 30, ст. 205; 2004 р., № 17—18, ст. 250) після слів «Національної академії наук України» доповнити словами «та галузевих академій наук».

4. Кабінету Міністрів України:

у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

у місячний термін з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 29 червня 2004 року.
№ 1911-IV.

Закон України

Про міжнародні договори України

Цей Закон встановлює порядок укладення, виконання та припинення дії міжнародних договорів України з метою належного забезпечення національних інтересів, здійснення цілей, завдань і принципів зовнішньої політики України, закріплених у Конституції України та законодавстві України.

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера застосування Закону

Цей Закон застосовується до всіх міжнародних договорів України, регульованих нормами міжнародного права і укладених відповідно до Конституції України та вимог цього Закону.

Стаття 2. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

міжнародний договір України — укладений у письмовій формі з іноземною державою або іншим суб'єктом міжнародного права, який регулюється міжнародним правом, незалежно від того, міститься договір в одному чи декількох пов'язаних між собою документах, і незалежно від його конкретного найменування (договір, угода, конвенція, пакт, протокол тощо);

укладення міжнародного договору України — дії щодо підготовки тексту міжнародного договору, його прийняття, встановлення його автентичності, підписання міжнародного договору та надання згоди на його обов'язковість для України;

повноваження — документ, яким одній або декільком особам у встановленому цим Законом порядку доручено представляти Україну з метою підготовки тексту міжнародного договору, його прийняття, встановлення його автентичності, підписання міжнародного договору та, у випадках, передбачених міжнародним договором, надання згоди на його обов'язковість для України;

підписання — або стадія укладення міжнародного договору, або форма надання Україною згоди на обов'язковість для неї міжнародного договору у випадках, передбачених міжнародним договором чи іншою домовленістю сторін;

ратифікація, затвердження, прийняття, приєднання — залежно від конкретного випадку форма надання згоди України на обов'язковість для неї міжнародного договору;

заява — односторонній акт, яким сторони міжнародного договору висловлюють своє тлумачення або розуміння його положень і з якого для них не випливають міжнародно-правові наслідки;

застереження — одностороння письмова заява, зроблена при підписанні, ратифікації, затвердженні, прийнятті міжнародного договору або приєднанні до нього, якою висловлюється бажання виключити або змінити юридичну дію певних положень договору щодо їхнього застосування до України;

міжнародна організація — міжнародна міжурядова організація;

сторона — держава, інший суб'єкт міжнародного права, які погодились на обов'язковість для них договору і для яких договір є чинним;

депозитарій — держава, міжнародна організація або її головна виконавча посадова особа, якій здається на зберігання оригінал міжнародного договору і яка виконує стосовно цього договору функції, передбачені міжнародним правом;

припинення дії — втрата міжнародним договором своєї сили за умов, визначених самим міжнародним договором, або за вольовим рішенням сторін (денонсація, вихід з договору);

зупинення дії — перерва дії міжнародного договору протягом певного проміжку часу.

Стаття 3. Види міжнародних договорів України

1. Міжнародні договори України укладаються:

Президентом України або за його дорученням — від імені України;

Кабінетом Міністрів України або за його дорученням — від імені Уряду України;

міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, державними органами — від імені міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних органів.

2. Від імені України укладаються міжнародні договори України:

а) політичні, мирні, територіальні і такі, що стосуються державних кордонів, розмежування виключної (морської) економічної зони і континентального шельфу України;

б) що стосуються прав, свобод та обов'язків людини і громадянина;

в) про участь України в міждержавних союзах та інших міждержавних об'єднаннях (організаціях), системах колективної безпеки;

г) про військову допомогу та направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав чи допуску підрозділів збройних сил іноземних держав на територію України, умови їх тимчасового перебування, включаючи терміни виведення, фінансово-економічні, екологічні та інші наслідки і компенсації;

ґ) про використання території та природних ресурсів України;

д) яким за згодою сторін надається міждержавний характер.

3. Від імені Уряду України укладаються міжнародні договори України з економічних, торговельних, науково-технічних, гуманітарних та інших питань, віднесених до відання Кабінету Міністрів України.

4. Міжвідомчими є міжнародні договори України з питань, віднесених до відання міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

II. УКЛАДЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ УКРАЇНИ

Стаття 4. Пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України

1. Пропозиції щодо укладення від імені України, Уряду України міжнародних договорів України подаються відповідно Президентові України або Кабінету Міністрів України.

2. Пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України включають такі документи:

а) подання відповідно Президентові України або Кабінету Міністрів України;

б) пояснювальну записку, в якій обґрунтовується доцільність укладення міжнародного договору, визначаються вірогідні політичні, правові, соціально-економічні, фінансові, гуманітарні та інші наслідки його укладення, а також суб'єкти виконання міжнародного договору;

в) проект міжнародного договору українською мовою;

г) текст міжнародного договору українською мовою в офіційному перекладі та мовою оригіналу в разі подання пропозиції щодо його ратифікації, затвердження, прийняття або приєднання до нього;

ґ) довідку про погодження проекту міжнародного договору зацікавленими міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади;

д) проект рішення про утворення делегації чи доручення представникові України щодо підготовки тексту міжнародного договору, його прийняття, встановлення його автентичності, а також проект директив делегації чи представникові України;

е) електронні версії текстів документів, зазначених у пунктах «в», «г» та «д» цієї частини.

3. Пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України подаються Міністерством закордонних справ України.

Інші міністерства та центральні органи виконавчої влади, а також Верховний Суд України, Національний банк України, Генеральна прокуратура України подають пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України разом з Міністерством закордонних справ України. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні державні адміністрації подають пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України через Міністерство закордонних справ України, інший центральний орган виконавчої влади, до компетенції якого належать питання, які пропонуються для врегулювання міжнародним договором.

Пропозиції про укладення міжнародних договорів України подаються після проведення Міністерством юстиції України правової експертизи щодо відповідності проекту міжнародного договору Конституції та законам України.

4. У разі внесення пропозицій щодо укладення міжнародного договору України, який встановлює інші правила, ніж ті, що містяться в актах законодавства України, до них додаються у формі порівняльних таблиць пропозиції щодо внесення змін до відповідних актів законодавства України або пропозиції щодо прийняття нових актів законодавства України; при цьому дотримуються вимоги пункту «е» частини другої цієї статті.

5. Підготовка пропозицій відповідно до цієї статті здійснюється міністерством або іншим центральним органом виконавчої влади, який ініціював процес укладення відповідного міжнародного договору України, або визначеним відповідальним за його укладення Президентом України чи Кабінетом Міністрів України.

6. Порядок подання пропозицій щодо укладення міжвідомчих договорів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Рішення про проведення переговорів і про підписання міжнародних договорів України

1. Рішення про проведення переговорів і про підписання міжнародних договорів України приймаються;

а) щодо міжнародних договорів, які укладаються від імені України, — Президентом України;

б) щодо міжнародних договорів, які укладаються від імені Уряду України, — Кабінетом Міністрів України;

в) щодо міжвідомчих договорів — у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Рішенням, прийнятим Президентом України або Кабінетом Міністрів України відповідно до частини першої цієї статті:

а) визначаються міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, які необхідно залучити до укладення міжнародного договору України та на які може бути покладено забезпечення виконання договірних зобов'язань;

б) затверджується персональний склад делегації чи представник України, яким доручається ведення переговорів щодо підготовки тексту міжнародного договору, його прийняття, встановлення його автентичності або підписання, а також відповідні директиви делегації чи представникові України.

Стаття 6. Повноваження на укладення міжнародного договору України

1. Ведення переговорів щодо підготовки тексту міжнародного договору, його прийняття, встановлення його автентичності або підписання міжнародного договору України здійснюються лише уповноваженими на те особами.

2. Президент України, Прем'єр-міністр України і Міністр закордонних справ України мають право вести переговори і підписувати міжнародні договори України без спеціальних повноважень.

3. Глава дипломатичного представництва України в іноземній державі або глава представництва України при міжнародній організації має право вести без спеціальних повноважень переговори про укладення міжнародного договору, підготовку тексту міжнародного договору та його прийняття з державою акредитації або в рамках відповідної міжнародної організації.

4. Повноваження на ведення переговорів і підписання міжнародних договорів України надаються:

а) щодо міжнародних договорів, які укладаються від імені України, — Президентом України;

б) щодо міжнародних договорів, які укладаються від імені Уряду України, — Кабінетом Міністрів України;

в) щодо міжвідомчих договорів — у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Делегація чи представник України для укладення міжнародного договору України

1. Делегація чи представник України, наділені повноваженнями відповідно до частин першої та четвертої статті 6 цього Закону, зобов'язані вести переговори та здійснювати інші дії згідно з наданими їм повноваженнями та директивами.

2. Делегація чи представник України подають відповідно Президентові України або Кабінету Міністрів України звіт про виконання директив. Звіт повинен містити погоджені з Міністерством закордонних справ України висновки та пропозиції щодо наступних дій з укладення міжнародного договору.

Стаття 8. Надання згоди України на обов'язковість для неї міжнародного договору

Згода України на обов'язковість для неї міжнародного договору може надаватися шляхом підписання, ратифікації, затвердження, прийняття договору, приєднання до договору,

Згода України на обов'язковість для неї міжнародного договору може надаватися й іншим шляхом, про який домовилися сторони.

Стаття 9. Ратифікація міжнародних договорів України

1. Ратифікація міжнародних договорів України здійснюється шляхом прийняття закону про ратифікацію, невід'ємною частиною якого є текст міжнародного договору.

На підставі підписаного та офіційно оприлюдненого Президентом України закону Голова Верховної Ради України підписує ратифікаційну грамоту, яка засвідчується підписом Міністра закордонних справ України, якщо договором передбачено обмін такими грамотами.

2. Ратифікації підлягають міжнародні договори України:

а) політичні (про дружбу, взаємну допомогу і співробітництво, нейтралітет), територіальні і такі, що стосуються державних кордонів, розмежування виключної (морської) економічної зони і континентального шельфу України, мирні;

б) що стосуються прав, свобод та обов'язків людини і громадянина;

в) загальноекономічні (про економічне та науково-технічне співробітництво), з загальних фінансових питань, з питань надання Україною позик і економічної допомоги іноземним державам та міжнародним організаціям, а також про одержання Україною від іноземних держав і міжнародних фінансових організацій позик, не передбачених Державним бюджетом України;

г) про участь України у міждержавних союзах та інших міждержавних об'єднаннях (організаціях), системах колективної безпеки;

ґ) про військову допомогу та направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав чи допуску підрозділів збройних сил іноземних держав на територію України, умови тимчасового перебування в Україні іноземних військових формувань;

д) що стосуються питань передачі історичних та культурних цінностей Українського народу, а також об'єктів права державної власності України;

е) виконання яких зумовлює зміну законів України або прийняття нових законів України;

є) інші міжнародні договори, ратифікація яких передбачена міжнародним договором або законом України.

3. Пропозиції щодо ратифікації міжнародного договору України подаються Міністерством закордонних справ України протягом шести місяців з дня його підписання:

а) стосовно міжнародних договорів, що укладаються від імені України, — Президентові України;

б) стосовно міжнародних договорів, що укладаються від імені Уряду України, — Кабінету Міністрів України.

4. Пропозиції щодо ратифікації міжнародного договору України включають такі документи:

а) подання відповідно Президентові України або Кабінету Міністрів України;

б) проект подання Верховній Раді України, в якому визначається кандидатура доповідача законопроекту на пленарному засіданні Верховної Ради України;

в) проект закону про ратифікацію міжнародного договору України;

г) текст міжнародного договору українською мовою або документи, зазначені у пункті «г» частини другої статті 4 цього Закону;

ґ) довідку про погодження проекту закону зацікавленими міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади;

д) супровідну (пояснювальну) записку, в якій обґрунтовується доцільність укладення міжнародного договору України, визначаються його вірогідні політичні, правові, соціально-економічні, гуманітарні та інші наслідки, а також суб'єкти виконання міжнародного договору України;

е) фінансово-економічне обґрунтування та, у разі подання пропозицій щодо ратифікації міжнародного договору України, реалізація якого потребує матеріальних чи інших витрат за рахунок Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим чи місцевих бюджетів, пропозиції щодо покриття витрат відповідних бюджетів;

є) порівняльну таблицю — в разі подання пропозицій щодо ратифікації міжнародного договору України, виконання якого потребує прийняття нових або внесення змін до чинних законів України або яким вносяться зміни до іншого міжнародного договору України;

ж) електронні версії текстів документів, зазначених у пунктах «б», «в», «г» та «є» цієї частини.

5. Підготовка пропозицій щодо ратифікації міжнародних договорів України (документів, зазначених у частині четвертій цієї статті) здійснюється міністерством, іншим центральним органом виконавчої влади, визначеним, відповідно до частини п'ятої статті 4 цього Закону, відповідаль-

ним за укладення міжнародного договору України.

Міністерство, інший центральний орган виконавчої влади готує пропозиції щодо ратифікації міжнародного договору України і подає їх Міністерству закордонних справ України протягом двох місяців з дня його підписання.

Міністерство закордонних справ України подає зазначені пропозиції відповідно Президентові України або Кабінету Міністрів України.

6. Президент України або Кабінет Міністрів України розглядають пропозиції щодо ратифікації міжнародного договору України і приймають рішення про внесення на розгляд Верховної Ради України в порядку законодавчої ініціативи проекту закону про ратифікацію міжнародного договору України.

7. Якщо на ратифікацію подається міжнародний договір, виконання якого потребує прийняття нових або внесення змін до чинних законів України, проекти таких законів подаються на розгляд Верховної Ради України разом з проектом закону про ратифікацію і приймаються одночасно.

8. Державні органи, зазначені у частині шостій цієї статті, на вимогу Верховної Ради України або її комітетів та у строки, визначені ними, надають додаткову інформацію, що стосується проекту закону про ратифікацію міжнародного договору України.

9. Верховна Рада України розглядає внесений Президентом України або Кабінетом Міністрів України проект закону про ратифікацію міжнародного договору України і приймає відповідне рішення.

Стаття 10. Заяви та застереження України до міжнародних договорів

При підписанні, ратифікації, затвердженні, прийнятті міжнародного договору або приєднанні до нього можуть бути зроблені заяви та сформульовані застереження до його положень відповідно до норм міжнародного права.

Стаття 11. Обмін ратифікаційними грамотами

Обмін ратифікаційними грамотами і передача грамот про ратифікацію міжнародних договорів України на зберігання депозитаріям здійснюються, якщо немає іншої домовленості між сторонами, Міністерством закордонних справ України.

Стаття 12. Затвердження міжнародних договорів України

1. Затвердженню підлягають міжнародні договори України, які не потребують ратифікації, якщо такі договори передбачають вимогу щодо їх затвердження або встановлюють інші правила, ніж ті, що містяться в актах Президента України або Кабінету Міністрів України.

2. Затвердження міжнародних договорів України здійснюється Президентом України у формі указу щодо:

а) міжнародних договорів, які укладаються від імені України;

б) міжнародних договорів, які укладаються від імені Уряду України, якщо такі договори встановлюють інші правила, ніж ті, що містяться в актах Президента України.

3. Затвердження міжнародних договорів України здійснюється Кабінетом Міністрів України у формі постанови щодо:

а) міжнародних договорів, які укладаються від імені Уряду України, крім договорів, зазначених у пункті «б» частини другої цієї статті;

б) міжвідомчих договорів, якщо такі договори встановлюють інші правила, ніж ті, що містяться в актах Кабінету Міністрів України.

4. Пропозиції щодо затвердження міжнародних договорів України подаються Міністерством закордонних справ України відповідно Президентові України або Кабінету Міністрів України.

5. Пропозиції щодо затвердження міжнародних договорів України включають такі документи:

а) подання відповідно Президентові України або Кабінету Міністрів України;

б) проект відповідно указу Президента України або постанови Кабінету Міністрів України;

в) текст міжнародного договору українською мовою або документи, зазначені у пункті «г» частини другої статті 4 цього Закону;

г) довідку про погодження проектів відповідно указу Президента України або постанови Кабінету Міністрів України заінтересованими міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади;

г) супровідну (пояснювальну) записку, в якій обґрунтовується доцільність укладення міжнародного договору, визначаються його вірогідні політичні, правові, соціально-економічні, гуманітарні та інші наслідки, суб'єкти виконання міжнародного договору України;

д) порівняльну таблицю — в разі внесення пропозицій щодо затвердження міжнародних договорів відповідно до пункту «б» частини другої та пункту «б» частини третьої цієї статті;

е) електронні версії текстів документів, зазначених у пунктах «б», «в» та «д» цієї частини.

6. Підготовка пропозицій щодо затвердження міжнародного договору України (документів, зазначених у частині п'ятій цієї статті) здійснюється міністерством або іншим центральним органом виконавчої влади, визначеним, відповідно до частини п'ятої статті 4 цього Закону, відповідальним за укладення міжнародного договору України.

7. Затвердження міжвідомчих договорів, крім договорів, зазначених у пункті «б» частини третьої цієї статті, здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 13. Приєднання України до міжнародних договорів або їх прийняття

1. Рішення про приєднання України до міжнародних договорів або про їх прийняття приймаються:

а) щодо договорів, які потребують ратифікації, — у формі закону України про приєднання до міжнародного договору або закону України про прийняття міжнародного договору, невід'ємною частиною яких є текст міжнародного договору;

б) щодо міжнародних договорів, які укладаються від імені України, які не потребують ратифікації, — у формі указу Президента України;

в) щодо міжнародних договорів, які укладаються від імені Уряду України, які не потребують ратифікації, — у формі постанови Кабінету Міністрів України.

2. Пропозиції щодо приєднання України до міжнародних договорів або щодо прийняття нею міжнародних договорів подаються та розглядаються:

а) щодо договорів, зазначених у пункті «а» частини першої цієї статті, — в порядку, передбаченому статтею 9 цього Закону для ратифікації міжнародних договорів України;

б) щодо договорів, зазначених у пунктах «б» і «в» частини першої цієї статті, — в порядку, передбаченому статтею 12 цього Закону для затвердження міжнародних договорів України.

3. Рішення про приєднання України до міжвідомчих договорів або про їх прийняття приймаються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Набрання чинності міжнародними договорами України

Міжнародні договори набирають чинності для України після надання нею згоди на обов'язковість міжнародного договору відповідно до цього Закону в порядку та в строки, передбачені договором, або в інший узгоджений сторонами спосіб.

III. ДОТРИМАННЯ І ВИКОНАННЯ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ УКРАЇНИ

Стаття 15. Дотримання міжнародних договорів України

1. Чинні міжнародні договори України підлягають сумлінному дотриманню Україною відповідно до норм міжнародного права.

2. Згідно з принципом сумлінного дотримання міжнародних договорів Україна виступає за те, щоб й інші сторони міжнародних договорів України неухильно виконували свої зобов'язання за цими договорами.

Стаття 16. Виконання міжнародних договорів України

1. Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, інші органи державної влади, до відання яких віднесені питання, що регулюються міжнародними договорами України, забезпечують дотримання і виконання зобов'язань, взятих за міжнародними договорами України, стежать за здійсненням прав, які випливають з таких договорів для України, і за виконанням іншими сторонами міжнародних договорів України їхніх зобов'язань.

2. Зазначені у частині першій цієї статті органи державної влади, а також відповідні підприємства, установи та організації надають Міністерству закордонних справ України інформацію, що стосується виконання міжнародних договорів України.

Стаття 17. Загальний нагляд за виконанням міжнародних договорів України

1. Загальний нагляд за виконанням міжнародних договорів України, в тому числі й іншими їх сторонами, здійснює Міністерство закордонних справ України.

2. На запит органів, які застосовують міжнародні договори України, Міністерство закордонних справ України надає інформацію з питань, що виникають у зв'язку з виконанням міжнародних договорів України.

3. У разі невиконання або неналежного виконання зобов'язань України за міжнародними договорами Міністерство закордонних справ України інформує про це відповідно Президента України або Кабінет Міністрів України і вносить пропозиції щодо вжиття необхідних заходів.

Стаття 18. Заходи, що вживаються у разі порушення міжнародного договору України іншими його сторонами

1. У разі порушення зобов'язань за міжнародним договором України іншими його сторонами Міністерство закордонних справ України вносить Президентові України або Кабінету Міністрів України пропозиції про вжиття необхідних заходів відповідно до норм міжнародного права.

Інші міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим вносять відповідні пропозиції через Міністерство закордонних справ України.

2. У разі суттєвого порушення міжнародного договору України іншими його сторонами, якщо виконання договору може зашкодити національним інтересам України, а також в інших випадках, передбачених міжнародним правом, дію такого договору може бути припинено або зупинено в порядку, встановленому статтею 24 цього Закону.

Стаття 19. Дія міжнародних договорів України на території України

1. Чинні міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства і застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства.

2. Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 20. Пролонгація міжнародного договору України

Міжнародний договір України може бути пролонгований відповідно до умов, визначених самим міжнародним договором.

IV. ОПРИЛЮДНЕННЯ, РЕЄСТРАЦІЯ ТА ЗБЕРІГАННЯ ТЕКСТІВ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ УКРАЇНИ

Стаття 21. Оприлюднення міжнародних договорів України

1. Чинні міжнародні договори України публікуються українською мовою в «Зібранні діючих міжнародних договорів України» та інших офіційних друкованих виданнях України.

2. Офіційний переклад багатосторонніх міжнародних договорів України на українську мову здійснює Міністерство закордонних справ України в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 22. Реєстрація міжнародних договорів України

1. Реєстрація чинних міжнародних договорів України у Секретаріаті Організації Об'єднаних Націй здійснюється за поданням Міністерства закордонних справ України відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй.

2. Чинні міжнародні договори України реєструються у Міністерстві закордонних справ України.

3. Чинні міжнародні договори України включаються в установленому порядку до Єдиного державного реєстру нормативних актів.

Стаття 23. Зберігання текстів міжнародних договорів України

1. Міністерство закордонних справ України здійснює функції депозитарію багатосторонніх міжнародних договорів, якщо відповідно до умов цих договорів такі функції покладені на Україну.

2. Оригінали міжнародних договорів України або у відповідних випадках їх завірені належним чином копії та офіційні переклади зберігаються у Міністерстві закордонних справ України.

3. Копії міжвідомчих договорів зберігаються в архівах відповідних міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, а оригінали цих договорів у двотижневий строк з дня набрання ними чинності передаються до Міністерства закордонних справ України.

V. ПРИПИНЕННЯ ТА ЗУПИНЕННЯ ДІЇ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ УКРАЇНИ

Стаття 24. Припинення та зупинення дії міжнародних договорів України

1. Пропозиції щодо припинення або зупинення дії міжнародних договорів України вносяться Міністерством закордонних справ України, іншими міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади відповідно до порядку, встановленого статтею 4 цього Закону для внесення пропозицій щодо укладення міжнародного договору України.

2. Припинення та зупинення дії міжнародного договору України здійснюються:

а) щодо договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, — у формі закону України;

б) щодо міжнародних договорів, які укладено від імені України та які не потребували надання згоди на їх обов'язковість Верховною Радою України, та міжнародних договорів, які укладено від імені Уряду України, затверджених Президентом України, — у формі указу Президента України;

в) щодо міжнародних договорів, які укладено від імені Уряду України та які не потребували надання згоди на їх обов'язковість Верховною Радою України або затвердження Президентом України, а також щодо міжвідомчих договорів, затверджених Кабінетом Міністрів України, — у формі постанови Кабінету Міністрів України.

3. Припинення та зупинення дії міжвідомчих договорів, крім договорів, зазначених у пункті «в» частини другої цієї статті, здійснюються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 25. Наслідки припинення та зупинення дії міжнародного договору України

1. Припинення дії міжнародного договору України звільняє Україну від будь-якого зобов'язання щодо виконання договору і не впливає на права, зобов'язання чи правове становище України, що виникли в результаті виконання договору до припинення його дії.

2. Зупинення дії міжнародного договору України за умов, якщо договір не передбачає іншого чи за відсутності іншої домовленості з іншими його сторонами, звільняє Україну від зобов'язання виконувати його протягом періоду зупинення дії договору з тими його сторонами, з якими зупинено дію договору, і не впливає стосовно іншого на встановлені договором правові відносини України з іншими його сторонами.

3. У період зупинення дії міжнародного договору Україна утримується від дій, які могли б перешкодити поновленню дії договору.

Стаття 26. Офіційні повідомлення про припинення або зупинення дії міжнародних договорів України

1. Офіційні повідомлення про припинення або зупинення дії міжнародних договорів України публікуються в порядку, передбаченому статтею 21 цього Закону.

2. Міністерство закордонних справ України повідомляє інші сторони про припинення або зупинення дії міжнародного договору України.

Стаття 27. Інформування Верховної Ради України стосовно міжнародних договорів України

Міністерство закордонних справ України невідкладно інформує Верховну Раду України про укладення міжнародного договору України, припинення або зупинення дії міжнародного договору України, а також про тимчасове застосування такого договору або його частини.

VI. КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ ЦЬОГО ЗАКОНУ ТА МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ УКРАЇНИ

Стаття 28. Контроль за виконанням цього Закону та міжнародних договорів України

1. Порядок здійснення контролю за виконанням цього Закону та міжнародних договорів України встановлюють Президент України або Кабінет Міністрів України відповідно до їх компетенції та вимог статей 17—19 цього Закону.

VII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити видання «Зібрання діючих міжнародних договорів України».

3. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України «Про дію міжнародних договорів на території України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 10, ст. 137);

Закон України «Про міжнародні договори України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 10, ст.45);

Постанову Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про міжнародні договори України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 10, ст.46).

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 29 червня 2004 року.
№ 1906-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень

Цей Закон визначає правові, економічні, організаційні засади створення у складі державного земельного кадастру єдиної системи державної реєстрації речових прав на земельні ділянки та інше нерухоме майно, обмежень цих прав. Закон спрямований на забезпечення визнання та захисту державою речових прав на нерухомість, створення сприятливих умов для забезпечення розвитку ринкових відносин, активізації інвестиційної діяльності, збільшення надходжень до державного та місцевих бюджетів.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера застосування Закону

1. Цей Закон регулює відносини, пов'язані з державною реєстрацією речових прав на нерухоме майно всіх форм власності, їх обмежень та правочинів щодо нерухомості.

2. Дія цього Закону не поширюється на державну реєстрацію прав на повітряні та морські судна, судна внутрішнього плавання, космічні об'єкти та інші об'єкти цивільних прав, на які іншими законами поширено правовий режим нерухомої речі, а також на державну реєстрацію підприємств як суб'єктів господарювання, на реєстрацію ділянок надр для добування корисних копалин.

Стаття 2. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обмежень (далі — державна реєстрація прав) — офіційне визнання і підтвердження державою фактів виникнення, переходу або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обмежень, що супроводжується внесенням даних до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обмежень;

Державний реєстр прав на нерухоме майно та їх обмежень (далі — Державний реєстр прав) — єдина державна інформаційна система, яка містить відомості про речові права на нерухоме майно, їх обмеження, суб'єктів речових прав, технічні характеристики об'єктів нерухомого майна (будівель, споруд тощо), кадастровий план земельної ділянки, а також відомості про правочини, вчинені щодо таких об'єктів нерухомого майна;

об'єкт нерухомого майна (нерухоме майно, нерухомість) — земельні ділянки, а також об'єкти, розташовані на земельній ділянці (будівля, споруда тощо), переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни їх призначення;

обмеження речових прав на нерухоме майно (обтяження нерухомого майна) — обмеження або заборона розпорядження нерухомим майном, установлена відповідно до правочину (договору), закону або актів органів державної влади, місцевого самоврядування, їх посадових осіб, прийнятих у межах повноважень, визначених законом;

реєстраційний (кадастровий) округ — територія адміністративно-територіальної одиниці (місто, район), у межах якої діє один місцевий орган державної реєстрації прав;

технічна інвентаризація — довідка-характеристика технічного стану об'єктів нерухомого майна, розташованих на земельній ділянці (будівля, споруда, інше), їх належність, склад та оцінка, підготовлені бюро технічної інвентаризації в установленому порядку;

дані державного земельного кадастру — відомості про місце розташування земельної ділянки та її межі, кадастровий номер, грошова оцінка, кількісна та якісна характеристика, підготовлені відповідно до закону.

Стаття 3. Принципи державної реєстрації прав

1. Речові права на нерухоме майно, їх обмеження та правочини щодо нерухомого майна підлягають обов'язковій державній реєстрації в порядку, встановленому цим Законом.

2. В Україні формується та діє єдиний Державний реєстр прав, який базується на державному обліку земельних ділянок усіх форм власності та розташованого на них іншого нерухомого майна, реєстрації речових прав на об'єкти нерухомого майна, їх обмежень та правочинів щодо нерухомого майна.

3. Державна реєстрація прав базується на кадастровому номері, присвоєному у встановленому законом порядку.

4. Державна реєстрація прав є публічною, здійснюється місцевим органом державної реєстрації прав, який зобов'язаний надавати інформацію про зареєстровані речові права та їх обмеження в порядку, встановленому законом.

5. Право власності та інші речові права на нерухоме майно, набуті згідно з діючими нормативно-правовими актами до набрання чинності цим Законом, визнаються державою. Відповідно до цього Закону реєстрація речових прав на нерухомість, їх обмежень здійснюється лише в разі вчинення правочинів щодо нерухомого майна, а також за заявою власника (володільця) нерухомого майна.

6. Правочини щодо нерухомого майна вчиняються, якщо право власності на це майно зареєстровано відповідно до цього Закону.

7. Зареєстровані речові права та їх обмеження мають пріоритет над незареєстрованими в разі спору щодо нерухомого майна.

8. Реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обмежень проводиться місцевим органом державної реєстрації прав того реєстраційного (кадастрового) округу, в якому розміщена нерухомість або більша за площею її частина.

Стаття 4. Обов'язковість державної реєстрації прав

1. Обов'язковій державній реєстрації підлягають речові права на нерухоме майно, що знаходиться на території України, фізичних та юридичних осіб, держави, територіальних громад, іноземців та осіб без громадянства, іноземних юридичних осіб, міжнародних організацій, іноземних держав, а саме:

1) право власності на нерухоме майно;

2) речові права на чуже нерухоме майно:

а) право володіння;

б) право користування (сервітут);

в) право постійного користування земельною ділянкою;

г) право користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис);

ґ) право забудови земельної ділянки (суперфіцій);

д) право користування нерухомим майном строком більш як один рік.

Законом можуть бути встановлені інші речові права на чуже нерухоме майно, які підлягають державній реєстрації згідно з цим Законом;

3) обмеження речових прав.

2. Дані обліку земельних ділянок у Державному земельному кадастрі та кадастровий номер об'єкта нерухомості є основою для формування Державного реєстру прав.

3. Право власності на будівлю, споруду, їх частину (квартиру, офісне приміщення тощо) може бути зареєстровано незалежно від того, чи зареєстровано право власності на земельну ділянку, якщо власники даної земельної ділянки та будівель, споруд, розташованих на ній, не поєднуються в одній особі.

4. Державна реєстрація прав на нерухоме майно, що є у державній власності, здійснюється за заявою органу, уповноваженого в установленому порядку управляти нерухомим майном, що є у державній власності.

5. Державна реєстрація прав на нерухоме майно територіальної громади здійснюється за заявою органу, уповноваженого управляти комунальним майном.

6. Реєстрація права власності повинна передувати реєстрації інших речових прав на таке майно та їх обмежень і проводитися в разі вчинення правочину щодо такої нерухомості, встановлення обмежень речових прав на таку нерухомість.

Розділ II. ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ПРАВ

Стаття 5. Система органів державної реєстрації прав

1. Систему органів державної реєстрації прав складають центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної реєстрації прав, створена при ньому державна госпрозрахункова юридична особа з консолідованим балансом (центр державного земельного кадастру) та її відділення на місцях, які є місцевими органами державної реєстрації прав.

2. Держателем Державного реєстру прав є центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

3. Адміністратором Державного реєстру прав є центр державного земельного кадастру, який здійснює його ведення. Статут центру державного земельного кадастру затверджує центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

4. Державна реєстрація прав проводиться місцевими органами державної реєстрації прав виключно за місцем знаходження нерухомого майна, а саме: в містах Києві та Севастополі, місті обласного підпорядкування, районі.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів як держателя Державного реєстру прав

Центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів як держатель Державного реєстру прав:

забезпечує формування та функціонування Державного реєстру прав на земельні ділянки та інше нерухоме майно як єдиної інформаційної системи;

організовує роботу, пов'язану з утворенням та діяльністю системи органів державної реєстрації прав;

призначає на посаду керівника центру державного земельного кадастру;

призначає на посади керівників місцевих органів державної реєстрації прав — державних реєстраторів прав;

здійснює координацію та контроль діяльності місцевих органів державної реєстрації прав;

здійснює нормативно-методичне забезпечення процедур державної реєстрації прав;

проводить добір, підготовку та підвищення кваліфікації працівників системи органів державної реєстрації прав;

створює та забезпечує роботу кваліфікаційної комісії державних реєстраторів прав;

має інші повноваження, передбачені цим Законом та прийнятими на його виконання нормативно-правовими актами.

Стаття 7. Місцеві органи державної реєстрації прав

1. Місцеві органи державної реєстрації прав є відділеннями державної госпрозрахункової юридичної особи з консолідованим балансом (центру державного земельного кадастру).

2. Місцеві органи державної реєстрації прав:

проводять реєстрацію прав на нерухоме майно, їх обмежень, правочинів щодо нерухомості або відмовляють у реєстрації;

ведуть Державний реєстр прав на нерухоме майно, яке або більша за площею частина якого знаходиться в даному реєстраційному (кадастровому) окрузі;

надають інформацію про зареєстровані права та їх обмеження в установленому цим Законом порядку;

забезпечують в установленому порядку формування та внесення кадастрових планів земельних ділянок та даних технічної інвентаризації інших об'єктів нерухомого майна до Державного реєстру прав;

здійснюють інші повноваження, передбачені цим Законом, порядком ведення Державного реєстру прав та положенням про місцеві органи державної реєстрації прав.

3. Керівник місцевого органу державної реєстрації прав є державним реєстратором прав і призначається центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

4. Типове положення про місцеві органи державної реєстрації прав затверджується центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

Стаття 8. Державний реєстратор прав

1. На посаду державного реєстратора прав на нерухоме майно може бути призначена особа з вищою юридичною освітою, яка пройшла стажування в органах державної реєстрації прав протягом шести місяців, склала кваліфікаційний іспит, отримала свідоцтво державного реєстратора прав та печатку встановленого зразка, які видаються центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

2. Державний реєстратор прав у межах своїх повноважень:

здійснює державну реєстрацію прав власності, інших речових прав на нерухомість, їх обмежень, правочинів щодо нерухомого майна або відмовляє в такій реєстрації;

присвоює в установленому законом порядку кадастровий номер об'єкту нерухомого майна;

скасовує в установленому законом порядку державну реєстрацію прав та кадастровий номер у разі поділу, об'єднання чи знищення об'єкта нерухомого майна;

встановлює відповідність заявлених прав і поданих документів вимогам законів та інших нормативно-правових актів, а також відсутність суперечностей між заявленими та вже зареєстрованими речовими правами на об'єкт нерухомого майна, наявності інших підстав для державної реєстрації прав або відмови в такій реєстрації;

відкриває і закриває розділи Державного реєстру прав, вносить до них відповідні дані;

веде реєстраційні справи щодо об'єктів нерухомого майна, речові права на які зареєстровані у Державному реєстрі прав;

надає відомості та витяги з Державного реєстру прав або відмовляє у наданні таких у встановлених цим Законом випадках;

видає свідоцтво, яке підтверджує реєстрацію права власності на нерухомість та містить кадастровий номер;

видає документ установленого зразка про реєстрацію інших речових прав, обмежень речових прав.

3. Державний реєстратор прав не має права приймати рішення про реєстрацію речових прав на своє ім'я і від свого імені, на ім'я свого чоловіка чи своєї дружини, його (її) та своїх родичів (батьків, дітей, онуків, діда, баби, братів, сестер). У такому разі реєстрація проводиться іншим державним реєстратором прав місцевого органу державної реєстрації прав.

4. Державний реєстратор прав самостійний у прийнятті рішення про державну реєстрацію прав та відмову в такій реєстрації і здійснює повноваження тільки відповідно до закону. Дії державного реєстратора прав щодо державної реєстрації прав або відмови в такій реєстрації можуть бути оскаржені до суду.

5. Свідоцтво, яке підтверджує реєстрацію права власності на нерухоме майно, видається за підписом державного реєстратора прав, який прийняв рішення про реєстрацію.

6. Документ про реєстрацію інших речових прав, обмежень речових прав видається за підписом державного реєстратора прав, який здійснив реєстрацію прав.

Стаття 9. Кваліфікаційна комісія державних реєстраторів прав

1. Для визначення рівня професійної підготовки осіб, які мають намір отримати свідоцтво державного реєстратора прав, центральним виконавчим органом з питань земельних ресурсів утворюється кваліфікаційна комісія державних реєстраторів прав.

2. Положення про кваліфікаційну комісію державних реєстраторів прав затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ III. ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР ПРАВ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО

Стаття 10. Інформаційне забезпечення Державного реєстру прав

1. Інформаційне забезпечення Державного реєстру прав складає:

1) база даних обліку земельних ділянок та іншого нерухомого майна, правочинів щодо нерухомого майна;

2) дані технічної інвентаризації об'єктів нерухомості;

3) кадастрові плани земельних ділянок;

4) інформація про реєстраційні справи;

5) база даних заяв про державну реєстрацію прав та їх обмежень;

6) база даних запитів щодо зареєстрованих прав та їх обмежень.

Стаття 11. База даних обліку земельних ділянок та іншого нерухомого майна

База даних обліку земельних ділянок та розташованого на них нерухомого майна містить дані державного земельного кадастру, зокрема:

кадастровий номер земельної ділянки та іншого нерухомого майна;

індексну кадастрову карту;

кадастровий план земельної ділянки;

дані про категорію земель за цільовим призначенням земельної ділянки;

дані про площу та грошову оцінку земельної ділянки;

відомості щодо власників або користувачів земельної ділянки;

дані технічної інвентаризації будівель та споруд, розташованих на земельній ділянці;

інші дані, передбачені нормативно-правовими актами з питань державного земельного кадастру.

Стаття 12. Структура Державного реєстру прав

1. Державний реєстр прав містить дані про зареєстровані речові права, їх обмеження, суб'єктів речових прав, об'єкти нерухомого майна, відомості про осіб, в інтересах яких вчинено обмеження речового права, копії документів про правочини, на підставі яких проведено реєстрацію прав, обмежень цих прав.

2. Державний реєстр прав складається з розділів, які відкриваються на кожний об'єкт нерухомого майна під час проведення державної реєстрації права власності на нього.

3. Розділ Державного реєстру прав може бути відкритий на такі об'єкти нерухомого майна:

а) земельна ділянка;

б) земельна ділянка з розташованими на ній будівлями, спорудами (підприємство, садиба, майстерня, офісне приміщення, інше);

в) будівля, споруда, їх частина (квартира, майстерня, офісне приміщення, інше) — у разі, якщо власники земельної ділянки та розташованих на ній будівель, споруд, їх частин не поєднуються в одній особі.

4. У Державному реєстрі прав ведеться облік запитів щодо речових прав на нерухоме майно по суб'єктах запитів та об'єктах нерухомого майна, а також облік відомостей про відповіді на такі запити, копії відповідей, мотивовані причини відмови в наданні відомостей з Державного реєстру прав.

5. Розділ Державного реєстру прав містить відомості про державного реєстратора прав, який веде даний розділ, відповідає на запити, надає витяги з даного розділу щодо речових прав на об'єкти нерухомого майна та їх обмежень.

6. Порядок ведення Державного реєстру прав встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 13. Розділ Державного реєстру прав

1. Розділ Державного реєстру прав містить:

дату та зміст заяви про державну реєстрацію речових прав та їх обмежень;

кадастровий номер;

дані про державну реєстрацію прав;

дані про правочини щодо нерухомого майна;

дані технічного стану будівель, споруд, їх частин та кадастровий план земельної ділянки;

дані про обмеження речових прав відповідно до договору або накладені рішеннями органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадовими особами відповідно до закону, та їх зміст;

відомості про осіб, які мають повноваження на вчинення правочинів щодо нерухомого майна;

відомості про сплату державного мита за державну реєстрацію прав та про платежі за надані в установленому цим Законом порядку витяги з Державного реєстру прав;

інформацію про надані витяги з Державного реєстру прав;

інші дані, що є підставою відповідно до закону для державної реєстрації прав.

2. Вилучення даних з розділу Державного реєстру прав забороняється. У випадках, передбачених цим Законом, заявникам надаються витяги з розділу Державного реєстру прав.

3. Дані розділу Державного реєстру прав відповідають даним реєстраційної справи, яка містить документовані записи щодо прав на нерухоме майно та їх обмежень.

4. Місцеві органи державної реєстрації прав забезпечують довічне зберігання та достовірність інформації, її захист від несанкціонованого доступу, оновлення, архівування та відновлення даних, їх оперативний пошук і документальне відтворення процедури державної реєстрації прав, надання відомостей із Державного реєстру прав у встановлені цим Законом строки.

Стаття 14. Реєстраційна (кадастрова) справа

1. Реєстраційна (кадастрова) справа містить:

заяву про державну реєстрацію речових прав або їх обмежень, яка містить дані про особу (осіб), що звернулася з клопотанням про державну реєстрацію прав;

дані про присвоєння державним реєстратором прав кадастрового номера об'єкту нерухомого майна та про державну реєстрацію прав або відмову в державній реєстрації прав;

копії документів про правочини, що підтверджують речові права на нерухоме майно;

дані про інвентаризацію об'єктів нерухомого майна, кадастровий план земельної ділянки;

документи, що підтверджують вартість (грошову оцінку) об'єктів нерухомого майна;

акти органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб про обмеження речових прав відповідно до закону або копії документів про правочини, що обмежують речові права згідно із законом;

довіреності на вчинення правочинів щодо нерухомого майна;

документи про сплату державного мита за державну реєстрацію речових прав та платежів за надані витяги з Державного реєстру прав;

інші документи, що є підставою для державної реєстрації прав.

2. Документи в реєстраційній справі розміщуються в порядку їх надходження і мають послідовну нумерацію аркушів справи.

3. Вилучення документів із реєстраційної справи забороняється. У випадках, передбачених законом, надаються копії аркушів реєстраційної справи.

4. Реєстраційні справи підлягають довічному зберіганню в архівах, які створюються в органах державної реєстрації прав.

Стаття 15. Облік заяв і запитів до Державного реєстру прав

1. Облік заяв про державну реєстрацію речових прав та встановлених щодо них обмежень, а також облік запитів стосовно надання витягів із Державного реєстру прав проводяться відповідно в базі даних обліку заяв та обліку запитів.

2. Дані обліку заяв про державну реєстрацію прав містять:

порядковий номер заяви про державну реєстрацію речового права або його обмеження;

дату та час (годину та хвилину) надходження заяви;

кадастровий номер об'єкта нерухомого майна, якщо право власності на нього вже зареєстроване;

відомості про особу, яка звернулася із запитом (для фізичних осіб — громадян України — прізвище, ім'я та по батькові, ідентифікаційний номер у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів; для іноземців та осіб без громадянства — прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності), відомості про постійне місце проживання за межами України, а також дані про документи, які посвідчують особу; для юридичних осіб — резидентів — найменування, місцезнаходження, код в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України; для юридичних осіб — нерезидентів — найменування, місцезнаходження із зазначенням країни, в якій зареєстровано юридичну особу), а також дані про документи, які посвідчують особу, що представляє нерезидента;

стислий зміст речового права та (або) встановлених обмежень, які необхідно зареєструвати, документи, що підтверджують правочини щодо нерухомого майна або обмеження речових прав чи відмову в такій реєстрації;

дату державної реєстрації речового права або його обмеження;

прізвище та ініціали державного реєстратора прав;

перелік документів, які додаються до заяви.

3. Облік запитів стосовно надання витягів із Державного реєстру прав містить:

порядковий номер запиту щодо об'єкта нерухомого майна;

час та дату надходження запиту;

відомості про особу, яка звернулася із запитом (для фізичних осіб — громадян України — прізвище, ім'я та по батькові, ідентифікаційний номер у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів; для іноземних громадян — прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності), відомості про постійне місце проживання за межами України; для юридичних осіб — резидентів — найменування, місцезнаходження, код у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України; для юридичних осіб — нерезидентів — найменування, місцезнаходження із зазначенням країни, в якій зареєстровано юридичну особу), а також дані про документи, які посвідчують особу, що представляє нерезидента;

кадастровий номер та місцезнаходження нерухомого майна, щодо якого здійснено запит;

мету запиту;

копію витягу із Державного реєстру прав або копію відмови в наданні такого витягу;

прізвище державного реєстратора прав, що прийняв запит до виконання.

4. Не може бути відмовлено в реєстрації заяви і запиту до Державного реєстру прав на нерухоме майно, якщо заявником додержано вимог, установлених цією статтею та статтями 19 і 20 цього Закону.

5. Порядок надання відомостей з Державного реєстру прав встановлюється цим Законом.

Стаття 16. Картографічні дані Державного реєстру прав

1. Картографічні дані Державного реєстру прав включають індексні карти та кадастрові плани для визначення меж реєстраційних (кадастрових) округів, ідентифікації нерухомого майна, відображення взаєморозташування об'єктів нерухомого майна, складені відповідно до закону.

2. Індексна кадастрова карта містить інформацію про межі земельних ділянок та їх кадастрові номери в розрізі кадастрового кварталу, кадастрової зони, адміністративно-територіальної одиниці, кадастрового округу в масштабі, який забезпечує точність їх відображення.

3. Кадастровий план земельної ділянки, кварталу, зони, села, селища, міста, кадастрового округу складається для відображення необхідних елементів земельно-кадастрової інформації в масштабі, який забезпечує точність її відображення.

Кадастровий план містить номери кадастрових зон і кварталів, їх межі, а також межі та кадастрові номери земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, розташованих на цих ділянках, межі територіальних зон і межі земельних сервітутів.

Розділ IV. ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ПРАВ

Стаття 17. Порядок проведення державної реєстрації речових прав на нерухоме майно

1. Державна реєстрація речових прав проводиться в такому порядку:

облік заяви про державну реєстрацію речових прав;

прийняття і перевірка документів, поданих для державної реєстрації речових прав;

установлення відсутності підстав для відмови в державній реєстрації речових прав;

державна реєстрація речових прав або відмова в такій реєстрації прав та внесення даних до Державного реєстру прав;

присвоєння кадастрового номера об'єкту нерухомого майна;

видача документів, що підтверджують зареєстроване речове право.

2. Державна реєстрація речових прав на нерухоме майно проводиться за наявності кадастрового плану земельної ділянки та даних технічної інвентаризації інших об'єктів нерухомого майна, речові права стосовно яких підлягають державній реєстрації.

3. Державній реєстрації підлягають заявлені речові права на нерухоме майно за наявності документів, що підтверджують вчинення правочинів щодо таких об'єктів, посвідчених відповідно до закону, або свідчать про наявність інших, передбачених законом підстав.

Інформацію про необхідний перелік документів для здійснення державної реєстрації речових прав орган державної реєстрації прав згідно із порядком ведення Державного реєстру прав зобов'язаний надати до відома заявників.

4. Розгляд заяви і прийняття рішення про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно, відмову в реєстрації проводяться у строк, який не перевищує чотирнадцяти календарних днів з дня отримання органом державної реєстрації прав заяви та документів, необхідних для державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

5. У разі якщо під час розгляду заяви про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно до органу державної реєстрації прав подані заяви від інших суб'єктів про державну реєстрацію речових прав на це саме майно, вони розглядаються в порядку їх надходження. Кожна чергова заява розглядається тільки після прийняття рішення державним реєстратором щодо попередньо розглянутої заяви.

6. Датою і часом державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, що зазначається в рішенні державного реєстратора прав, є дата і час внесення даних про присвоєння кадастрового номера об'єкту нерухомого майна, внесення даних про інші речові права, внесення даних про правочини, у зв'язку з якими відбулася зміна власника (власників) об'єкта нерухомого майна та (або) зміна самого об'єкта нерухомого майна.

Стаття 18. Підстава для державної реєстрації прав

1. Державна реєстрація речових прав на нерухоме майно проводиться на підставі заяви правоволодільця (правонабувача), сторін (сторони) правочину, за яким виникло речове право, або уповноважених ними (нею) осіб.

Державна реєстрація обмеження права на нерухоме майно проводиться на підставі заяви особи, на користь якої встановлено обмеження, якщо інше не передбачено договором або законом.

2. У разі подання заяви про державну реєстрацію прав фізична особа повинна пред'явити документ, що посвідчує особу, а в разі подання заяви представником фізичної чи юридичної особи — документ, що підтверджує його повноваження діяти від імені цих осіб. Представник особи — нерезидента України пред'являє документи, легалізовані в установленому порядку.

3. Заява про державну реєстрацію права власності подається до органу державної реєстрації прав, на території якого перебуває нерухоме майно або більша за площею його частина.

Державна реєстрація інших речових прав на нерухоме майно та їх обмежень проводиться в органі державної реєстрації прав, де зареєстровано право власності на об'єкт нерухомого майна.

4. Для державної реєстрації виникнення, переходу, припинення прав на нерухоме майно до місцевого органу державної реєстрації прав разом із заявою про державну реєстрацію прав подаються документи про правочини щодо такого об'єкта нерухомого майна та їх копії або інші документи, що свідчать про встановлення, зміну чи припинення речового права.

5. Разом із заявою про державну реєстрацію права власності, інших речових прав, їх обмежень, документами, що свідчать про встановлення, зміну чи припинення речового права, подається документ про сплату державного мита.

6. Облік заяв про державну реєстрацію прав проводиться в порядку їх надходження із зазначенням дати і часу.

7. У разі отримання заяви та документів, необхідних для проведення державної реєстрації прав, здійснюється облік заяви в базі даних обліку заяв із зазначенням дати і часу.

8. Заява про державну реєстрацію прав може бути відкликана до присвоєння державним реєстратором прав кадастрового номера об'єкту нерухомого майна чи реєстрації інших речових прав.

Стаття 19. Перелік документів для державної реєстрації прав на нерухоме майно

Підставою для державної реєстрації прав, що посвідчують виникнення, перехід, припинення речових прав на нерухоме майно, обмежень цих прав, є:

державний акт про право власності на земельну ділянку;

нотаріально посвідчений договір купівлі-продажу, довічного утримання, дарування, міни земельної ділянки або іншого нерухомого майна;

договір про приватизацію майна державних підприємств;

договір купівлі-продажу нерухомого майна, зареєстрований на біржі в установленому порядку;

нотаріально посвідчений договір про поділ, перерозподіл, об'єднання нерухомого майна;

свідоцтво про право на спадщину;

свідоцтво про право власності на частку в спільному майні подружжя;

свідоцтво про придбання нерухомого майна з прилюдних торгів;

свідоцтво про право власності на будівлю (частину будівлі), споруду;

рішення суду про право власності на об'єкт незавершеного будівництва;

акти прийому нерухомого майна до експлуатації;

договори про іпотеку, оренду строком більше одного року, інші визначені законом документи щодо речових прав на нерухоме майно;

рішення суду стосовно речових прав на нерухоме майно, обмежень цих прав, що набрали законної сили;

інші акти органів державної влади або

органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, прийнятих у межах повноважень, визначених законом.

Стаття 20. Вимоги до документів, що подаються на державну реєстрацію прав

1. Документи, що встановлюють виникнення, припинення, перехід прав на нерухоме майно і подаються для державної реєстрації прав на нерухоме майно, повинні відповідати вимогам, встановленим цим Законом, Цивільним кодексом України та іншими нормативно-правовими актами.

2. Тексти документів, що подаються для державної реєстрації прав, мають бути написані розбірливо, найменування юридичних осіб — без скорочення та із зазначенням їх місцезнаходження. Прізвище, ім'я, по батькові фізичних осіб та їх поштова адреса мають бути написані повністю.

3. Не приймаються на державну реєстрацію прав документи з підчищеннями або дописками, закресленими словами та іншими не обумовленими в них виправленнями, заповнені олівцем, а також із пошкодженнями, які не дають змоги однозначно тлумачити їх зміст. Чинність таких документів може бути встановлена рішенням суду, яке буде підставою для повторного звернення особи щодо державної реєстрації права.

Стаття 21. Відкриття і закриття розділу Державного реєстру прав

1. У Державному реєстрі прав на кожний об'єкт нерухомого майна, право власності на яке заявлено вперше або яке не було зареєстровано відповідно до цього Закону, за рішенням державного реєстратора прав про державну реєстрацію права власності відкривається розділ Державного реєстру прав.

2. Розділ Державного реєстру прав закривається державним реєстратором прав у разі:

знищення об'єкта нерухомого майна;

поділу або об'єднання об'єкта нерухомого майна.

3. У разі прийняття державним реєстратором прав рішення про відмову в державній реєстрації права власності на об'єкт нерухомого майна відкривається тільки реєстраційна справа, яка підлягає закриттю після включення до неї відповідних документів. Закриті реєстраційні справи підлягають довічному зберіганню.

Стаття 22. Державна реєстрація прав у разі поділу або об'єднання об'єктів нерухомого майна

1. У разі поділу об'єкта нерухомого майна відповідний розділ Державного реєстру прав закривається, кадастровий номер цього об'єкта нерухомого майна скасовується. Одночасно для кожного з новостворених об'єктів нерухомого майна відкривається новий розділ Державного реєстру прав на нерухоме майно і нова реєстраційна справа. Кожному з новостворених об'єктів нерухомого майна присвоюється новий кадастровий номер.

2. Дані про інші речові права та обмеження прав на об'єкт нерухомого майна, який підлягає поділу, переносяться до розділів Державного реєстру прав, які відкриті у зв'язку з реєстрацією права власності на кожний із новостворених об'єктів. Якщо відповідним договором або актом органу державної влади чи місцевого самоврядування, їх посадовими особами встановлено, що речові права та їх обмеження не поширюються на всі новостворені об'єкти нерухомого майна, записи про дані речові права, їх обмеження переносяться лише до розділів, відкритих для державної реєстрації права власності на новостворені об'єкти, яких вони стосуються.

3. У разі об'єднання об'єктів нерухомого майна відповідні розділи Державного реєстру прав закриваються, кадастрові номери цих об'єктів скасовуються. Одночасно для державної реєстрації права власності на новостворений об'єкт нерухомого майна відкривається новий розділ Державного реєстру прав, присвоюється кадастровий номер даному об'єкту нерухомого майна.

4. Дані про речові права та їх обмеження стосовно об'єктів, які об'єднуються, переносяться до розділу Державного реєстру прав, відкритого у зв'язку з реєстрацією права власності на новостворений об'єкт нерухомого майна із зазначенням тієї його частини, щодо якої було зареєстроване обмеження речових прав.

5. У разі поділу або об'єднання нерухомого майна відповідні розділи Державного реєстру прав, які відкриваються у зв'язку з реєстрацією права власності на новостворений об'єкт, містять дані про кадастрові номери об'єктів нерухомого майна, які були поділені чи об'єднані.

Стаття 23. Порядок проведення державної реєстрації обмежень речових прав на нерухоме майно

1. Державна реєстрація обмежень речових прав на нерухоме майно проводиться органом державної реєстрації прав на підставі:

договору застави (іпотеки) нерухомого майна;

ухвали суду про забезпечення позову;

рішення суду про звернення стягнення на нерухоме майно;

рішення суду про визнання власника нерухомого майна банкрутом;

постанови органів досудового слідства, державного виконавця про накладення арешту на нерухоме майно;

накладення заборони на відчуження нерухомого майна нотаріусом;

накладення заборони на відчуження нерухомого майна посадовою особою виконавчого комітету сільської, селищної, міської ради в населених пунктах, де немає нотаріусів;

інших актів органів державної влади чи місцевого самоврядування, їх посадових осіб, прийнятих відповідно до закону.

2. Державна реєстрація обмежень речових прав проводиться в день отримання відповідних документів місцевим органом державної реєстрації прав. Датою і часом державної реєстрації обмежень вважається дата і час обліку заяви в місцевому органі державної реєстрації прав.

3. Документи щодо обмеження речових прав надаються особами, на користь яких встановлено обмеження, якщо інше не передбачено договором або законом.

4. Державна реєстрація обмежень щодо нерухомого майна, право власності на яке не зареєстровано, проводиться одночасно з державною реєстрацією права власності на цей об'єкт нерухомого майна. Власник нерухомого майна зобов'язаний у цьому випадку подати заяву про державну реєстрацію права власності на такий об'єкт відповідно до цього Закону.

Стаття 24. Відмова у державній реєстрації прав

1. У державній реєстрації права може бути відмовлено в разі, якщо:

заявлене право не підлягає державній реєстрації відповідно до цього Закону;

нерухоме майно або більша за площею його частина перебуває в іншому реєстраційному (кадастровому) окрузі;

із заявою про державну реєстрацію звернулася особа, яка відповідно до цього Закону не може бути суб'єктом права власності на даний об'єкт нерухомого майна або представником такого суб'єкта;

подані документи не відповідають вимогам, установленим цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, або не дають змоги установити відповідність заявлених прав документам, що їх посвідчують;

заяву про державну реєстрацію права власності відповідно до правочину про відчуження нерухомого майна було подано після державної реєстрації обмежень, вчинених щодо цього майна;

заявлене право власності або інше речове право вже зареєстроване.

2. Відмова в державній реєстрації прав із підстав, зазначених в абзаці четвертому частини першої цієї статті, не позбавляє особу права повторно звернутися із заявою за умови усунення підстав для відмови у державній реєстрації прав.

3. Відмова у державній реєстрації прав з підстав, не передбачених цим Законом, заборонена.

Стаття 25. Кадастровий номер об'єкта нерухомого майна

1. Кадастровим номером об'єкта нерухомого майна є індивідуальний номер, позначений цифрами, який присвоюється кожному окремо визначеному об'єкту нерухомого майна, який не повторюється на всій території України і залишається незмінним протягом усього часу існування цього об'єкта. Присвоєння кадастрового номера об'єкту нерухомого майна здійснюється відповідно до закону.

2. У разі переходу права власності на об'єкт нерухомого майна до іншої особи (осіб) або зміни даних технічної інвентаризації об'єкта нерухомого майна (будівлі, споруди тощо) його кадастровий номер залишається без змін.

Стаття 26. Зміст рішення державного реєстратора прав

1. У документі (свідоцтві) про державну реєстрацію речових прав, про відмову в державній реєстрації речових прав, про державну реєстрацію та відмову в державній реєстрації їх обмежень, що обтяжують нерухоме майно, про скасування записів у Державному реєстрі прав та внесення до них змін повинні зазначатися:

кадастровий номер об'єкта нерухомого майна;

час, дата і місце прийняття рішення;

підстави для прийняття рішення, а в разі прийняття рішення про відмову в державній реєстрації прав — обґрунтування такого рішення;

посилання на розділ Державного реєстру прав, до якого вноситься запис.

2. Документ (свідоцтво) підписується державним реєстратором прав і засвідчується печаткою.

Стаття 27. Внесення даних до Державного реєстру прав

1. Дані до розділу Державного реєстру прав вносяться в разі прийняття рішення про державну реєстрацію прав.

2. Державна реєстрація речових прав скасовується в разі припинення дії договору, укладення іншого договору або винесення судом відповідного рішення, про що вносяться дані до Державного реєстру прав.

3. Державна реєстрація обмежень речових прав скасовується на підставі актів органів державної влади чи органів місцевого самоврядування або їх посадових осіб, прийнятих у межах повноважень, визначених законом, або у разі припинення відповідного договору, про що вносяться дані до Державного реєстру прав.

4. У разі виявлення невідповідності даних електронного файлу Державного реєстру прав документа, на підставі якого було зареєстровано речове право чи його обмеження, пріоритет мають документальні дані.

Стаття 28. Надання інформації про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та встановлених щодо них обмежень

1. Відомості про зміст документів, що підтверджують (посвідчують) правочини щодо нерухомого майна, узагальнені відомості про речові права окремої особи на нерухоме майно, а також витяги з Державного реєстру прав, що містять відомості про встановлення, зміну чи припинення речових прав на нерухоме майно, надаються органами державної реєстрації лише:

власнику (власникам) нерухомого майна, його спадкоємцям (правонаступникам — для юридичних осіб) або особам, на користь яких вчинено обмеження, чи іншим суб'єктам речового права;

органам державної влади чи органам місцевого самоврядування, їх посадовим особам, якщо запит зроблено у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законами.

2. Місцеві органи державної реєстрації прав зобов'язані надати витяг із Державного реєстру прав, який містить відомості про зареєстроване право власності на нерухоме майно, інші речові права, їх обмеження та прізвище, ім'я, по батькові власника (власників) або назву юридичної особи, про зареєстровані обмеження щодо речових прав на нерухоме майно та прізвище, ім'я, по батькові або назву юридичної особи, в інтересах якої вчинено обмеження, виключно особам, що діють на підставі довіреності, виданої власником (власниками) нерухомого майна, володільцям речових прав, а також особам, в інтересах яких вчинено обмеження.

3. Місцеві органи державної реєстрації прав за заявою правоволодільця зобов'язані надати йому інформацію про осіб, які отримали відомості про об'єкт нерухомого майна, на який він має права.

4. Доступ до даних Державного реєстру прав та їх захист від несанкціонованого доступу іншими особами здійснюються в установленому законом порядку.

Стаття 29. Плата за державну реєстрацію прав та за надання відомостей органами державної реєстрації прав

1. За державну реєстрацію права власності, інших речових прав, обмежень цих прав сплачується державне мито. За надання витягів із Державного реєстру прав, скасування запису, внесення змін до даних Державного реєстру прав справляється платіж.

2. Суми платежів вносяться на окремий рахунок місцевого органу державної реєстрації прав і використовуються виключно для забезпечення функціонування органів державної реєстрації прав, за винятком сум, що відраховуються до гарантійного фонду.

3. Розміри, порядок сплати та використання платежів за надані Державним реєстром прав послуги встановлюються Кабінетом Міністрів України.

4. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування та їх посадові особи звільняються від сплати державного мита за державну реєстрацію речових прав та їх обмежень, а також платежів за надані Державним реєстром прав послуги у зв'язку з виконанням ними повноважень, визначених законом.

Стаття 30. Оскарження дій державного реєстратора прав

Дія та бездіяльність державного реєстратора прав можуть бути оскаржені до керівництва органів державної реєстрації прав та (або) в судовому порядку.

Стаття 31. Відповідальність за порушення процедури державної реєстрації прав

1. Органи державної реєстрації прав несуть відповідальність за своєчасність і достовірність даних у Державному реєстрі прав про речові права на нерухоме майно та встановлені щодо них обмеження, а також за повноту та достовірність даних у витягах із Державного реєстру прав, які надаються заявникам.

2. Внесення недостовірних даних до Державного реєстру прав або невідповідність записів у Державному реєстрі прав поданим документам, здійснення невмотивованих змін до записів, порушення процедурних вимог щодо порядку та строків державної реєстрації прав або інше неналежне виконання посадовими особами органів державної реєстрації прав їх обов'язків відповідно до закону тягнуть за собою дисциплінарну, адміністративну та кримінальну відповідальність.

3. Для відшкодування збитків, завданих з вини органу державної реєстрації прав, утворюється відповідно до закону гарантійний фонд.

4. Виплата коштів із гарантійного фонду здійснюється на підставі судового рішення.

5. Сплачені кошти гарантійного фонду можуть стягуватися в порядку регресу з посадових осіб, винних у заподіянні збитків.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Установити, що протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом державний реєстратор прав призначається на посаду без проходження стажування, передбаченого статтею 8 цього Закону, але з обов'язковою його атестацією через рік після призначення.

3. Установити, що з дня набрання чинності цим Законом плата за державну перереєстрацію прав власності на об'єкти нерухомого майна, які були зареєстровані в порядку, встановленому попередніми органів виконавчої влади, не справляється.

4. Кабінету Міністрів України:

підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що випливають із цього Закону;

у двомісячний термін внести пропозиції щодо створення та формування гарантійного фонду для відшкодування збитків, завданих користувачам Державного реєстру прав місцевими органами державної реєстрації;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити прийняття центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд і скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

забезпечити створення єдиної системи органів державної реєстрації прав, а також формування Державного реєстру прав у складі державного земельного кадастру та на основі інформації комунальних підприємств бюро технічної інвентаризації.

5. До створення єдиної системи органів реєстрації прав, а також до формування Державного реєстру прав у складі державного земельного кадастру реєстрація об'єктів нерухомості проводиться комунальними підприємствами бюро технічної інвентаризації.

6. Кабінету Міністрів України забезпечити здійснення поетапного введення в дію Державного реєстру прав з передачею в установленому порядку інформації бюро технічної інвентаризації щодо об'єктів нерухомості місцевим органам державної реєстрації прав у міру їх готовності до виконання зазначених повноважень.

7. До приведення законів та інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
1 липня 2004 року.
№ 1952-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо оподаткування сільськогосподарських підприємств та підтримки соціальних стандартів їх працівників

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Закон України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156) доповнити статтею 8^1 такого змісту:

«Стаття 8^1. Спеціальний режим оподаткування діяльності у сфері сільського та лісового господарства, а також рибальства

8^1.1. Будь-яка юридична або фізична особа, яка провадить підприємницьку діяльність у сфері сільського господарства, лісового господарства, рибальства, з обробки чи переробки такої виробленої нею продукції, а також з надання супутніх послуг, визначених цією статтею (далі — сільськогосподарське підприємство), може обрати спеціальний режим оподаткування податком на додану вартість.

8^1.2. Спеціальний режим оподаткування передбачає:

а) звільнення сільськогосподарського підприємства від обов'язків сплати цього податку за ставкою, визначеною у пункті 6.1 статті 6 цього Закону;

б) оподаткування операцій з продажу (поставки) сільськогосподарським підприємством сільськогосподарської продукції за такими ставками податку:

6 відсотків від вартості проданих (поставлених) товарів лісового господарства та рибальства, супутніх їм послуг;

9 відсотків від вартості проданих (поставлених) товарів сільського господарства, супутніх їм послуг.

Ставки податку, зазначені у цьому пункті, нараховуються на базу оподаткування, визначену згідно із статтею 4 цього Закону.

8^1.3. Сума податку, отримана сільськогосподарським підприємством внаслідок застосування ставок, визначених пунктом 8^1.2 цієї статті:

повністю залишається у власності сільськогосподарського підприємства, не підлягає сплаті (стягненню) до бюджету в межах норм цього Закону та використовується для відшкодування сум податків на додану вартість, сплачених (нарахованих) таким сільськогосподарським підприємством на ціну виробничих факторів, а також для інших цілей;

не включається до складу валових доходів сільськогосподарського підприємства з метою оподаткування податком на прибуток підприємств.

8^1.4. Якщо сума податку, нарахована (отримана) сільськогосподарським підприємством за ставками, встановленими пунктом 8^1.2 цієї статті, є меншою за суму податку, нараховану ним на ціну виробничих факторів за ставкою, визначеною пунктом 6.1 статті 6 цього Закону, то така від'ємна різниця не підлягає бюджетному відшкодуванню та не включається до складу валових витрат сільськогосподарського підприємства з метою оподаткування податком на прибуток підприємств.

8^1.5. Сільськогосподарське підприємство — суб'єкт спеціального режиму оподаткування має право на отримання бюджетного відшкодування при експорті сільськогосподарської продукції (супутніх послуг). При цьому сума бюджетного відшкодування розраховується за загальними правилами цього Закону, з урахуванням того, що для її розрахунку береться частка податкового кредиту, що виникла внаслідок придбання таким сільськогосподарським підприємством виробничих факторів, використаних у виробництві експортованої сільськогосподарської продукції (супутніх послуг).

8^1.6. Сільськогосподарське підприємство — суб'єкт спеціального режиму оподаткування не має права:

нараховувати та стягувати цей податок за ставкою, визначеною пунктом 6.1 статті 6 цього Закону при продажу (поставці) сільськогосподарської продукції;

реєструватися суб'єктом спрощених систем оподаткування, які передбачають порядок сплати цього податку, відмінний від загальних норм цього Закону, чи звільнення від сплати цього податку.

8^1.7. При поставці сільськогосподарським підприємством товарів (послуг), які не підпадають під визначення сільськогосподарської продукції згідно з цією статтею, до складу податкових зобов'язань сільськогосподарського підприємства включаються суми податку, нарахованого за ставкою, визначеною пунктом 6.1 статті 6 цього Закону, а до складу податкового кредиту включаються суми податку, нараховані на суму витрат, що не є виробничими факторами у сфері сільського господарства відповідно до цієї статті.

При цьому сума податку, належного до сплати до бюджету або бюджетному відшкодуванню, розраховується за загальними правилами цього Закону.

8^1.8. Сільськогосподарське підприємство — суб'єкт спеціального режиму оподаткування зобов'язаний надати за вимогою покупця податкову накладну у порядку, встановленому пунктом 7.2 статті 7 цього Закону, з урахуванням того, що у такій податковій накладній зазначається сума податку, розрахована за однією із ставок, зазначених у пункті 8^1.2 цієї статті. Покупець такої сільськогосподарської продукції має право включити суму податку, зазначену у такій податковій накладній, до суми свого податкового кредиту на загальних умовах цього Закону.

8^1.9. Для отримання свідоцтва про реєстрацію як платника податку із спеціальним режимом оподаткування сільськогосподарське підприємство зобов'язане зареєструватися у відповідному податковому органі за правилами та у строки, що визначені статтею 9 цього Закону для реєстрації платників податку на додану вартість, за самостійним рішенням, а податковий орган зобов'язаний надати сільськогосподарському підприємству свідоцтво про його реєстрацію як суб'єкта спеціального режиму оподаткування у встановлений цим Законом строк.

Свідоцтво про реєстрацію сільськогосподарського підприємства як суб'єкта спеціального режиму оподаткування має містити додатково до відомостей, передбачених у свідоцтві про реєстрацію платника податку на додану вартість на загальних підставах, виключний перелік видів діяльності такого сільськогосподарського підприємства. Свідоцтво про реєстрацію сільськогосподарського підприємства як суб'єкта спеціального режиму оподаткування підлягає анулюванню на таких підставах:

а) сільськогосподарське підприємство подає заяву про зняття його з реєстрації як суб'єкта спеціального режиму оподаткування або заяву про його реєстрацію як платника цього податку на загальних підставах;

б) сільськогосподарське підприємство зобов'язане зареєструватися як платник цього податку на загальних умовах у випадку, визначеному у пункті 8^1.11 цієї статті;

в) сільськогосподарське підприємство підпадає під дію пункту 9.6 статті 9 цього Закону.

У цих випадках сільськогосподарське підприємство зобов'язане повернути податковому органу свідоцтво про його реєстрацію як суб'єкта спеціального режиму оподаткування.

8^1.10. Податковий орган зобов'язаний відмовити сільськогосподарському підприємству у реєстрації як суб'єкта спеціального режиму оподаткування, якщо таке сільськогосподарське підприємство протягом дванадцяти календарних місяців, попередніх місяцю, в якому подається заява про таку реєстрацію, здійснювало оподатковувані операції з товарами (послугами), відмінними від сільськогосподарської продукції, на суму, що перевищує суму, визначену у статті 2 цього Закону. До складу таких оподатковуваних операцій не включаються операції з продажу (поставки) активів, попередньо включених до відповідної групи основних фондів такого сільськогосподарського підприємства за дванадцять та більше календарних місяців, що передували місяцю, в якому відбувається їх продаж (поставка).

8^1.11. Якщо сільськогосподарське підприємство — суб'єкт спеціального режиму оподаткування здійснює оподатковувані операції з товарами (послугами), відмінними від сільськогосподарської продукції, на суму, що перевищує граничний розмір, встановлений статтею 2 цього Закону, протягом визначеного таким пунктом строку, то з місяця, наступного за місяцем, в якому досягається таке перевищення, таке сільськогосподарське підприємство зобов'язане перейти на загальний режим оподаткування за ставкою, визначеною абзацом першим пункту 6.1 статті 6 цього Закону. До складу таких оподатковуваних операцій не включаються операції з продажу (поставки) активів, попередньо включених до відповідної групи основних фондів такого сільськогосподарського підприємства не пізніше ніж за дванадцять календарних місяців, що передують місяцю, в якому відбувається їх продаж (поставка).

8^1.12. Сільськогосподарське підприємство (суб'єкт спеціального режиму оподаткування) у строки, встановлені законом для квартального періоду, подає відповідному податковому органу податкову декларацію.

Якщо сільськогосподарське підприємство здійснює поставку товарів (послуг), які відповідно до цієї статті оподатковуються за різними ставками, то податкова декларація повинна окремо відображати:

а) суму податків, нарахованих (отриманих) за ставками, встановленими підпунктом «б» пункту 8^1.2 цієї статті, та за ставкою, встановленою пунктом 6.1 статті 6 цього Закону;

б) відповідний розподіл податкового кредиту виходячи з частки виробничих факторів (а при застосуванні обох ставок, визначених у підпункті «б» пункту 8^1.2 цієї статті, — відповідних часток виробничих факторів) у загальній сумі податкового кредиту.

Податкова декларація, яка надається сільськогосподарським підприємством — суб'єктом спеціального режиму оподаткування, розробляється та узгоджується відповідно до закону.

8^1.13. Для цілей цієї статті вживаються такі терміни:

8^1.13.1. виробничі фактори — товари (послуги), які придбаваються сільськогосподарським підприємством для їх використання у виробництві сільськогосподарської продукції, включаючи придбання основних фондів, які переважно використовуються для такого виробництва. Переважним вважається використання основних фондів, якщо сума компенсацій, отриманих платником від продажу (поставки) виробленої сільськогосподарської продукції з їх використанням, є більшою за суму компенсацій, отриманих платником від продажу (поставки) інших товарів (послуг), вироблених з їх використанням за звітний період, за винятком продажу (поставки) таких основних фондів;

8^1.13.2. сільськогосподарська продукція — товари, які виробляються внаслідок діяльності у сфері сільського господарства, лісового господарства чи рибальства (крім підакцизних);

8^1.13.3. послуги, супутні сільськогосподарській продукції, — послуги із:

а) сіяння та садження рослин, збирання врожаю, його брикетування чи складування, інших польових робіт, включаючи внесення добрив та засобів захисту рослин;

б) пакування та підготовки до продажу, в тому числі сушіння, очистки, розмелювання, дезінфекції та силосування сільськогосподарської продукції;

в) зберігання сільськогосподарської продукції;

г) вирощування, розведення, відгодівлі та забою свійської худоби, застосування засобів захисту тварин, проведення протиепізоотичних заходів;

г) надання послуг іншим сільськогосподарським підприємствам з використанням сільськогосподарської техніки, крім надання такої техніки в оренду (лізинг);

д) надання послуг, супутні веденню сільськогосподарської діяльності, а саме загальноуправлінського значення (з питань оподаткування, бухгалтерської звітності та обліку, організації внутрішнього виробничого управління), а також збуту (продажу, поставки) сільськогосподарської продукції, вирощеної, відгодованої, виловленої або зібраної (заготовленої) безпосередньо таким платником податку;

е) знищення бур'яну та шкідливих комах, обробки посівів і сільськогосподарських площ засобами захисту рослин, а також з використанням засобів захисту тварин;

є) експлуатації меліоративного (зрошувального) та іригаційного обладнання для посівних площ та сільськогосподарських угідь;

8^1.13.4. діяльність у сфері сільського господарства:

а) діяльність з виробництва продукції рослинництва, а саме рослинних культур, а також діяльність з вирощування фруктів та овочів, квітів та декоративних рослин (у відкритих або закритих грунтах); грибів, насіння, прянощів, саджанців та водоростей;

б) діяльність з виробництва продукції тваринництва, а саме свійської худоби, у тому числі (але не виключно) продукції птахівництва, кролівництва, бджільництва, розведення шовкопрядів та змій, інших їстівних ссавців, птахів та плазунів;

8^1.13.5. діяльність у сфері лісового господарства (лісництва):

а) діяльність із садження, вирощування чи зрубування дерев або чагарників та догляд за ними (крім зрубування дерев чи чагарників у межах Кримських та Карпатських гір, що з метою оподаткування цим податком вважається промисловим виробництвом), збирання дикорослих грибів та ягід;

8^1.13.6. діяльність у сфері рибальства:

а) виловлювання прісноводної (лиманної) риби чи інших прісноводних (лиманних) та їх розведення;

б) збір мушлів, вустриць, ракоподібних, жаб, дикорослих водоростей та діяльність з їх розведення;

8^1.13.7. діяльність з обробки чи переробки продукції, одержаної в результаті діяльності платника податку у сфері сільського господарства, рибальства, а також лісового господарства (тільки у частині обробки (переробки) дикорослих грибів та ягід), вважається відповідно діяльністю у сфері сільського господарства, рибальства чи лісового господарства за умови, якщо така продукція вирощується, відгодовується, виловлюється або збирається (заготовляється) безпосередньо таким платником податку;

8^1.13.8. Терміни, визначені цим пунктом, використовуються з урахуванням класифікації видів економічної діяльності Державного класифікатора України за групами 01.1—01.4 розділу 0.1, а також розділів 0.2 та 0.5. Виходячи з норм цього пункту Кабінет Міністрів України визначає та оприлюднює повний перелік видів діяльності, що підпадають під дію цієї статті.

8^1.14. До 1 січня 2007 року ставки податку, визначені у підпункті «б» пункту 8^1.2 цієї статті, становлять для осіб, які здійснюють зазначені у пункті 8^1.13 цієї статті види діяльності, 10 відсотків до бази оподаткування».

2. Пункт 1 статті 4 Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237; 1998 р., № 11—12, ст. 49; 1999 р., № 52, ст. 465; 2000 р., № 13, ст. 104; 2003 р., № 7, ст. 65) доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«Для сільськогосподарських підприємств — суб'єктів спеціального режиму оподаткування збір на обов'язкове пенсійне страхування визначається окремо за спеціальною ставкою від об'єкта оподаткування для найманих працівників, зайнятих у виробництві сільськогосподарської продукції, та за ставкою 32 відсотки від об'єкта оподаткування для інших працівників. Спеціальна ставка встановлюється у 2005—2006 роках у розмірі 20 відсотків від ставки, встановленої абзацом другим цієї статті, та підлягає щорічному збільшенню на 20 відсоткових пунктів у наступних бюджетних роках до досягнення загального розміру ставки збору на обов'язкове державне пенсійне страхування. Для цілей цього положення термін «виробництво сільськогосподарської продукції» визначається згідно із стат-

Закінчення на 16-й стор.

Початок на 15-й стор.

тею 8^1 Закону України «Про податок на додану вартість».

3. У Законі України «Про фіксований сільськогосподарський податок» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 5—6, ст. 39; 2000 р., № 37, ст. 308; 2003 р., № 26, ст. 191, № 46, ст. 365):

1) статтю 2 викласти у такій редакції:

«Стаття 2. Платники ФСП та податкова реєстрація

1. Особу може бути зареєстровано як платника ФСП, якщо:

а) така особа є сільськогосподарським підприємством у розумінні цього визначення, викладеного у статті 8^1 Закону України «Про податок на додану вартість»;

б) загальна вартість продажу (поставки) такою особою сільськогосподарської продукції (супутніх послуг) власного виробництва за 12 поточних календарних місяців, попередніх місяцю, в якому здійснюється податкова реєстрація, дорівнює або є вищою за 75 відсотків від загальної вартості продажу (поставки) усіх товарів (послуг) за такий самий період.

Якщо особа створюється шляхом злиття, приєднання, поділу (виділу), перетворення або виділу згідно з відповідними нормами Цивільного кодексу України, то норма щодо дотримання не менш як 75 відсотків продажу (поставки) сільськогосподарської продукції (супутніх послуг) протягом останніх 12 місяців поширюється на:

усіх осіб солідарно, які зливаються або приєднуються;

кожну окрему особу, створену шляхом поділу або виділу;

особу, створену шляхом перетворення.

2. Особа знімається з податкової реєстрації як платник ФСП за власною ініціативою, якщо така особа подає письмову заяву щодо добровільного зняття з такої податкової реєстрації.

3. Особа знімається з податкової реєстрації як платник ФСП за рішенням податкового органу, якщо:

а) протягом будь-якого місяця, починаючи з місяця, в якому відбулася така податкова реєстрація, така особа продає (поставляє) товари (послуги), відмінні від сільськогосподарської продукції (супутніх послуг), на суму, що є більшою за 25 відсотків від суми загальної вартості продажів (поставок) товарів або послуг у такому місяці;

б) така особа підпадає під регулювання норм Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»;

в) така особа ліквідується, у тому числі шляхом злиття, приєднання або перетворення.

При знятті особи з податкової реєстрації згідно з підпунктом «а» цього пункту така особа зобов'язана самостійно сплатити до відповідного бюджету протягом 30 днів від закінчення відповідного календарного місяця (без отримання податкового повідомлення) суму податків (зборів), які замінюються ФСП, а також розмір ФСП. У разі несплати таких податків (зборів) у зазначений період їх сума вважається податковим боргом відповідно до закону.

4. Для отримання реєстрації як платника ФСП особа має подати відповідному податковому органу документи за переліком, який встановлюється за процедурою, визначеною законом для подання податкової звітності.

5. Особи, які сплачували ФСП до набрання чинності цим Законом, зобов'язані перереєструватися як його платники протягом трьох місяців, наступних за місяцем, в якому цей Закон набирає чинності. Якщо протягом такого часу реєстрація не здійснюється, то така особа переходить на загальний порядок оподаткування. Зазначена перереєстрація є безоплатною.

6. Особа не має права реєструватися як платник ФСП, якщо така особа знаходиться на території вільної економічної зони, території пріоритетного розвитку або підпадає під регулювання законів, які встановлюють економічний (податковий) або міграційний режим, відмінний від загального щодо такої особи або території, на якій вона знаходиться»;

2) частину другу статті 6 викласти у такій редакції:

«Відділення Державного казначейства України у районах наступного дня після надходження коштів ФСП перераховують відповідну суму до місцевого бюджету».

4. У розділі XV Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 49—51, ст. 376):

1) у пункті 8:

абзац перший доповнити словами «(крім підпункту 5, який діє протягом строку, визначеного Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо оподаткування сільськогосподарських підприємств та підтримки соціальних стандартів їх працівників» від 24 червня 2004 року)»;

доповнити підпунктом 5 такого змісту:

«5) сільськогосподарські підприємства — суб'єкти спеціального режиму оподаткування сплачують страхові внески до солідарної системи за та від імені найманих працівників, зайнятих у виробництві сільськогосподарської продукції, за спеціальною ставкою.

Якщо працівник платника фіксованого сільськогосподарського податку займається діяльністю, відмінною від виробництва сільськогосподарської продукції, то страховий внесок до солідарної системи сплачується за ставкою, визначеною в абзаці другому пункту 1 статті 4 Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування».

Періоди сплати страхових внесків за спеціальною ставкою зараховуються до страхового стажу як періоди, за які сплачено страхові внески за загальною ставкою. При обчисленні коефіцієнта заробітної плати (доходу) у цьому випадку враховується фактичний розмір нарахованої заробітної плати.

Для цілей цього підпункту термін «виробництво сільськогосподарської продукції» визначається згідно із статтею 8^1 Закону України «Про податок на додану вартість»;

2) підпункт 8 пункту 14 викласти у такій редакції:

«8) щорічно передбачати у проекті закону про Державний бюджет України на відповідний рік кошти для компенсації Пенсійному фонду України суми втрат від застосування спеціальної ставки сільськогосподарськими підприємствами — суб'єктами спеціального режиму оподаткування у сумі різниці між коштами, сплаченими за спеціальною ставкою, та коштами, які були б сплачені при застосуванні ставки, визначеної в абзаці другому пункту 1 статті 4 Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування». Для визначення сум такої компенсації та обчислення коефіцієнту заробітної плати (доходу) страхувальник (застрахована особа) розраховує суму страхового внеску як за загальною ставкою, так і за спеціальною ставкою, що відображається в обов'язковій звітності, та сплачує страховий внесок за спеціальною ставкою».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2005 року.

2. З дня набрання чинності цим Законом інші нормативно-правові акти втрачають чинність у частинах, що суперечать нормам цього Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
24 червня 2004 року.
№ 1878-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про екологічну мережу України

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Законодавство України про екологічну мережу

Відносини, пов'язані з формуванням, збереженням та раціональним, невиснажливим використанням екологічної мережі (далі — екомережа), регулюються відповідно до Конституції України, Закону України «Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000—2015 роки», цього Закону, а також законів України, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них, та міжнародних договорів України.

Стаття 2. Завдання законодавства про екомережу

Завданням законодавства про екомережу є регулювання суспільних відносин у сфері формування, збереження та раціонального, невиснажливого використання екомережі як однієї з найважливіших передумов забезпечення сталого, екологічно збалансованого розвитку України, охорони навколишнього природного середовища, задоволення сучасних та перспективних економічних, соціальних, екологічних та інших інтересів суспільства.

Стаття 3. Терміни, що вживаються у цьому Законі

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

екомережа - єдина територіальна система, яка утворюється з метою поліпшення умов для формування та відновлення довкілля, підвищення природно-ресурсного потенціалу території України, збереження ландшафтного та біорізноманіття, місць оселення та зростання цінних видів тваринного і рослинного світу, генетичного фонду, шляхів міграції тварин через поєднання територій та об'єктів природно-заповідного фонду, а також інших територій, які мають особливу цінність для охорони навколишнього природного середовища і відповідно до законів та міжнародних зобов'язань України підлягають особливій охороні;

зведена схема формування екомережі — нормативно-правовий акт, що визначає на національному рівні пріоритети і концептуальні основи формування, збереження та невиснажливого використання екомережі України, розвитку системи територій та об'єктів природно-заповідного фонду, формування структурних елементів екомережі;

об'єкт екомережі — окрема складова частина екомережі, що має ознаки просторового об'єкта — певну площу, межі, характеристики тощо. До об'єктів екомережі відносяться території та об'єкти природно-заповідного фонду, водного фонду, лісового фонду, сільськогосподарські угіддя екстенсивного використання (пасовища, сіножаті) тощо;

структурні елементи екомережі — території екомережі, що відрізняються за своїми функціями. До структурних елементів екомережі відносяться ключові, сполучні, буферні та відновлювані території. Ключові території забезпечують збереження найбільш цінних і типових для даного регіону компонентів ландшафтного та біорізноманіття. Сполучні території (екокоридори) поєднують між собою ключові території, забезпечують міграцію тварин та обмін генетичного матеріалу. Буферні території забезпечують захист ключових та сполучних територій від зовнішніх впливів. Відновлювані території забезпечують формування просторової цілісності екомережі, для яких мають бути виконані першочергові заходи щодо відтворення первинного природного стану.

Стаття 4. Принципи формування, збереження та використання екомережі

Формування, збереження та використання екомережі здійснюється відповідно до таких основних принципів:

а) забезпечення цілісності екосистемних функцій складових елементів екомережі;

б) збереження та екологічно збалансоване використання природних ресурсів на території екомережі;

в) зупинення втрат природних та напівприродних територій (зайнятих рослинними угрупованнями природного походження та комплексами, зміненими в процесі людської діяльності), розширення площі території екомережі;

г) забезпечення державної підтримки, стимулювання суб'єктів господарювання при створенні на їх землях територій та об'єктів природно-заповідного фонду, інших територій, що підлягають особливій охороні, розвитку екомережі;

ґ) забезпечення участі громадян та їх об'єднань у розробленні пропозицій і прийнятті рішень щодо формування, збереження та використання екомережі;

д) забезпечення поєднання національної екомережі з екомережами суміжних країн, що входять до Всеєвропейської екомережі, всебічний розвиток міжнародної співпраці у цій сфері;

е) удосконалення складу земель України шляхом забезпечення науково обгрунтованого співвідношення між різними категоріями земель;

є) системне врахування екологічних, соціальних та економічних інтересів суспільства.

Стаття 5. Складові екомережі

До складових структурних елементів екомережі включаються:

а) території та об'єкти природно-заповідного фонду;

б) землі водного фонду, водно-болотні угіддя, водоохоронні зони;

в) землі лісового фонду;

г) полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, які не віднесені до земель лісового фонду;

ґ) землі оздоровчого призначення з їх природними ресурсами;

д) землі рекреаційного призначення, які використовуються для організації масового відпочинку населення і туризму та проведення спортивних заходів;

е) інші природні території та об'єкти (ділянки степової рослинності, пасовища, сіножаті, кам'яні розсипи, піски, солончаки, земельні ділянки, в межах яких є природні об'єкти, що мають особливу природну цінність);

є) земельні ділянки, на яких зростають природні рослинні угруповання, занесені до Зеленої книги України;

ж) території, які є місцями перебування чи зростання видів тваринного і рослинного світу, занесених до Червоної книги України;

з) частково землі сільськогосподарського призначення екстенсивного використання — пасовища, луки, сіножаті тощо;

и) радіоактивно забруднені землі, що не використовуються та підлягають окремій охороні як природні регіони з окремим статусом.

Стаття 6. Право власності на землю та інші природні ресурси об'єктів екомережі

1. Включення територій та об'єктів до переліку територій та об'єктів екомережі не призводить до зміни форми власності і категорії земель на відповідні земельні ділянки та інші природні ресурси, їх власника чи користувача.

2. Власники і користувачі територій та об'єктів, включених до переліків територій та об'єктів екомережі, мають право:

а) звертатися до органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з пропозиціями щодо надання фінансової підтримки, направленої на збереження ландшафтного та біорізноманіття;

б) брати участь в обговоренні та внесенні пропозицій до проектів відповідних програм розвитку екомережі;

в) готувати та подавати в установленому порядку пропозиції щодо надання статусу об'єкта природно-заповідного фонду;

г) отримувати інформацію щодо екологічного стану території чи об'єкта, включеного до екомережі;

ґ) брати участь у міжнародному співробітництві з питань формування, збереження та використання екомережі.

3. Власники і користувачі територій та об'єктів, включених до переліків територій та об'єктів екомережі, зобов'язані забезпечувати їх використання за цільовим призначенням.

Розділ II. УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ФОРМУВАННЯ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ЕКОМЕРЕЖІ

Стаття 7. Організація державного управління у сфері формування, збереження та використання екомережі

1. Державне управління у сфері формування, збереження та використання екомережі здійснюють Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, заповідної справи, а також гідрометеорологічної діяльності та його територіальні органи, інші центральні органи виконавчої влади, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом.

2. Державне управління у сфері формування, збереження та використання екомережі здійснюється із залученням громадян та їх об'єднань і забезпеченням їх широкого доступу до інформації з цих питань.

Стаття 8. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері формування, збереження та використання екомережі

До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері формування, збереження та використання екомережі належать:

а) забезпечення реалізації державної політики у сфері формування, збереження та використання екомережі;

б) забезпечення розроблення Зведеної схеми формування екомережі України, виконання Загальнодержавної програми формування національної екомережі України на 2000—2015 роки;

в) спрямування і координація роботи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у сфері формування, збереження та використання екомережі;

г) вирішення відповідно до закону питань щодо надання фінансової та іншої підтримки власникам та користувачам земельних ділянок, включених до переліків територій та об'єктів екомережі;

ґ) здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 9. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері формування, збереження та використання екомережі

До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері формування, збереження та використання екомережі належать:

а) участь у розробленні та забезпеченні виконання схеми формування екомережі Автономної Республіки Крим;

б) координація діяльності органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим — виконавців Загальнодержавної програми формування національної екомережі України на 2000—2015 роки;

в) здійснення контролю за використанням коштів, що надходять на реалізацію заходів щодо формування, збереження та використання екомережі.

Стаття 10. Повноваження спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, заповідної справи, а також гідрометеорологічної діяльності у сфері формування, збереження та використання екомережі

До повноважень спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, заповідної справи, а також гідрометеорологічної діяльності у сфері формування, збереження та використання екомережі належать:

а) внесення пропозицій щодо формування державної політики у цій сфері;

б) забезпечення розвитку відповідних наукових досліджень та їх координація разом з Національною академією наук України;

в) організація розроблення та затвердження науково-методичних документів щодо проектування екомережі;

г) виконання функцій державного замовника розроблення Зведеної схеми формування екомережі України;

ґ) внесення у встановленому порядку пропозицій щодо фінансування за рахунок коштів Державного бюджету України заходів, направлених на формування та збереження екомережі;

д) координація діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері формування, збереження та раціонального використання екомережі;

е) здійснення державного контролю за формуванням, збереженням та використанням екомережі, розробленням та виконанням регіональних і місцевих схем екомережі;

є) здійснення міжнародного співробітництва у сфері формування, збереження та використання екомережі України.

Стаття 11. Повноваження місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері формування, збереження та використання екомережі

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування у сфері формування, збереження та використання екомережі в межах своїх повноважень забезпечують:

розроблення та виконання регіональних і місцевих схем та програм розвитку екомережі, проведення необхідних для цього наукових досліджень;

надання відповідно до закону фінансової та іншої підтримки власникам і користувачам земельних ділянок, що знаходяться в межах територій та об'єктів екомережі.

Розділ III. ЗАСОБИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЕКОМЕРЕЖІ

Стаття 12. Координаційні ради з питань формування екомережі

1. Координаційні ради з питань формування екомережі є дорадчими органами, які утворюються при Кабінеті Міністрів України та при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях з метою координації діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади — виконавців Загальнодержавної програми формування національної екомережі України на 2000—2015 роки.

2. Основними завданнями координаційних рад є:

а) аналіз стану виконання основних положень Загальнодержавної програми формування національної екомережі України на 2000—2015 роки;

б) організація розроблення Зведеної схеми формування екомережі України, регіональних та місцевих схем формування екомережі;

в) організація підготовки один раз на п'ять років Національної доповіді про стан формування національної екомережі;

г) сприяння реалізації міжнародних програм і проектів технічної допомоги, залучення іноземних інвестицій, спрямованих на формування національної екомережі;

ґ) забезпечення широкого інформування населення про стан та перспективи формування екомережі;

д) підготовка пропозицій щодо формування основних засад державної політики і механізму її реалізації в галузі збереження ландшафтного та біорізноманіття;

е) впровадження принципів екосистемного підходу в природоохоронній діяльності.

3. Положення про координаційні ради з питань формування екомережі при Кабінеті Міністрів України та при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях та їх персональний склад затверджуються відповідно Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Стаття 13. Наукове забезпечення формування, збереження та використання екомережі

1. З метою забезпечення науково обґрунтованого формування, збереження та використання екомережі, поліпшення збереження та відновлення ландшафтного та біорізноманіття, прискорення створення банків даних та географічних інформаційних систем проводяться відповідні наукові дослідження згідно з програмами, що затверджуються в установленому законом порядку.

2. Розроблення проектів таких програм забезпечується в установленому порядку спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, заповідної справи, а також гідрометеорологічної діяльності за участю Національної академії наук України, відповідних центральних органів виконавчої влади в межах повноважень, визначених законом.

Стаття 14. Проектування екомережі

Проектування екомережі передбачає:

а) нанесення на планово-картографічні матеріали територій та об'єктів, включених до переліків екомережі;

б) визначення територій, що мають особливу природоохоронну, екологічну, наукову, естетичну, рекреаційну, історико-культурну цінність, встановлення передбачених законом обмежень на їх планування, забудову та інше використання;

в) обґрунтування необхідності включення територій та об'єктів до переліків екомережі, резервування територій для цих потреб, надання природоохоронного статусу, введення обмежень (обтяжень) для відновлюваних, буферних та сполучних територій для забезпечення формування екомережі як єдиної просторової системи;

г) розроблення рекомендацій щодо визначення режиму територій та об'єктів природно-заповідного фонду та інших територій, що підлягають особливій охороні, відновлюваних, буферних та сполучних територій, які пропонується створити, а також щодо необхідності вилучення і викупу земельних ділянок;

ґ) узгодження регіональних і місцевих схем формування екомережі із Зведеною схемою формування екомережі України, поєднання її із Всеєвропейською схемою формування екомережі та із затвердженою проектною документацією з урахуванням державних, громадських і приватних інтересів, визначення перспективних напрямів забезпечення збереження та невиснажливого використання цінних ландшафтів та інших природних комплексів, об'єктів і територій.

Стаття 15. Схеми формування екомережі

1. Проектування екомережі здійснюється шляхом розроблення регіональних схем формування екомережі Автономної Республіки Крим та областей, а також місцевих схем формування екомережі районів, населених пунктів та інших територій України. Регіональні та місцеві схеми формування екомережі затверджуються відповідними радами після їх погодження з територіальними органами виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, заповідної справи, а також гідрометеорологічної діяльності.

2. Зведена схема формування екомережі України є складовою частиною Генеральної схеми планування території України і затверджується Верховною Радою України. До Зведеної схеми формування екомережі України, а також регіональних та місцевих схем формування екомережі періодично, у міру розширення можливостей для розвитку такої мережі, але не рідше одного разу на десять років, вносяться зміни органами, до повноважень яких віднесено затвердження зазначених схем.

3. Виконання Зведеної схеми формування екомережі України, а також регіональних та місцевих схем формування екомережі забезпечується на основі Загальнодержавної програми розвитку екомережі, що затверджується Верховною Радою України, та регіональних і місцевих програм з питань розвитку екомережі, що затверджуються відповідними радами.

4. Зведена схема формування екомережі України, регіональні та місцеві схеми формування екомережі, програми у сфері формування, збереження та використання екомережі є основою для розроблення усіх видів проектної документації при здійсненні землеустрою, розробці містобудівної документації, а також здійсненні господарської та іншої діяльності.

Стаття 16. Переліки територій та об'єктів екомережі

1. Перелік ключових територій екомережі включає території та об'єкти природно-заповідного фонду, водно-болотні угіддя міжнародного значення, інші території, у межах яких збереглися найбільш цінні природні комплекси.

2. Перелік буферних зон екомережі включає території навколо ключових територій екомережі, які запобігають негативному впливу господарської діяльності на суміжних територіях.

3. Перелік сполучних територій екомережі включає території, що забезпечують зв'язки між ключовими територіями та цілісність екомережі.

4. Перелік відновлюваних територій екомережі включає території, що являють собою порушені землі, деградовані і малопродуктивні землі та землі, що зазнали впливу негативних процесів та стихійних явищ, інші території, важливі з точки зору формування просторової цілісності екомережі.

5. Включення територій та об'єктів до переліків територій та об'єктів екомережі не завдає шкоди правам тих, на чиїй території вони розташовані.

6. Власники і користувачі територій та об'єктів, включених до переліків територій та об'єктів екомережі, беруть на себе зобов'язання щодо збереження природних ресурсів, їх екологічно-збалансованого та раціонального використання.

Стаття 17. Порядок включення до переліків територій та об'єктів екомережі

1. Включення територій та об'єктів до переліків територій та об'єктів екомережі здійснюється з урахуванням їх значення з точки зору екології, ботаніки, зоології та ландшафтознавства. У першу чергу до переліків включаються території та об'єкти, що мають загальнодержавне значення з точки зору ландшафтного та біорізноманіття.

2. Включення територій та об'єктів екомережі до відповідних переліків здійснюється на підставі рішень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Режим охорони та використання територій та об'єктів екомережі

1. Включення територій та об'єктів природно-заповідного фонду та інших територій, що підлягають особливій охороні, до переліку територій та об'єктів екомережі не призводить до зміни режиму їх охорони та використання, визначеного відповідно до закону.

2. У разі необхідності зміни режиму охорони та використання території чи об'єкта екомережі, виходячи з вимог Зведеної схеми формування екомережі України, регіональних чи місцевих схем формування екомережі, відповідно до закону змінюється статус, тип, категорія або режим відповідної території чи об'єкта екомережі.

3. Режим охорони та використання буферних зон, сполучних і відновлюваних територій екомережі визначається згідно з відповідною схемою екомережі.

Стаття 19. Фінансове забезпечення заходів, пов'язаних з формуванням, збереженням та невиснажливим використанням екомережі

1. Фінансування заходів, пов'язаних з формуванням, збереженням та невиснажливим використанням екомережі, включаючи роботи з проектування, проведення відповідних наукових досліджень, може здійснюватися за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, коштів підприємств, установ та організацій, інших джерел, не заборонених законом.

2. Органи державного управління об'єктів екомережі, власники і користувачі земельних ділянок, що знаходяться в межах територій та об'єктів екомережі, вносять в установленому порядку пропозиції щодо фінансування заходів, пов'язаних з формуванням, збереженням та невиснажливим використанням екомережі, із коштів Державного бюджету України. Фінансування здійснюється відповідно до затверджених переліків заходів із коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, а також з інших джерел, не заборонених законом.

Стаття 20. Державний моніторинг екомережі

1. Державний моніторинг екомережі передбачає здійснення системи спостережень, спрямованих на оцінку цілісності екомережі, стану природних комплексів та об'єктів, включених до переліків екомережі, своєчасне виявлення негативних змін та прогнозування їх можливого розвитку, пов'язаних з цим наслідків, розроблення відповідних прогнозів та рекомендацій щодо формування, збереження та використання екомережі.

2. Державний моніторинг екомережі входить до складу моніторингу навколишнього природного середовища і здійснюється в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 21. Державний облік територій та об'єктів екомережі

Території та об'єкти екомережі підлягають державному обліку. Такий облік є складовою частиною державного земельного кадастру, державних кадастрів інших природних ресурсів, територій та об'єктів природно-заповідного фонду, державної статистичної звітності і здійснюється в порядку, що визначається законом.

Стаття 22. Доступ громадян та їх об'єднань до інформації з питань, що стосуються екомережі

1. З метою врахування інтересів громадян та їх об'єднань у формуванні, збереженні та використанні екомережі територіальні органи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, заповідної справи, а також гідрометеорологічної діяльності інформують населення через засоби масової інформації та письмово відповідні місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування про розроблення схем екомережі.

2. Громадяни та їх об'єднання залучаються до обговорення проектів схем екомережі та стану їх виконання.

3. Для обговорення проектів схем екомережі та стану їх виконання в установленому порядку можуть проводитися громадські слухання.

Стаття 23. Контроль за формуванням, збереженням та використанням екомережі

1. Державний контроль за формуванням, збереженням та використанням екомережі здійснюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, заповідної справи, а також гідрометеорологічної діяльності в межах повноважень, визначених законом.

2. У порядку, визначеному законом, може здійснюватися також громадський контроль за формуванням, збереженням та використанням екомережі.

3. Контроль за формуванням, збереженням та використанням екомережі здійснюється органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади в межах повноважень, визначених законом.

Стаття 24. Відповідальність за порушення законодавства з питань формування, збереження та використання екомережі

Особи, винні у порушенні законодавства з питань формування, збереження та використання екомережі, несуть відповідальність відповідно до закону.

Стаття 25. Міжнародне співробітництво з питань формування, збереження та використання екомережі

1. Україна бере участь у міжнародному співробітництві з питань формування, збереження та використання Всеєвропейської екомережі, створенні транскордонних елементів екомережі.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в цьому Законі, то застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ IV. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2005 року.

2. Кабінету Міністрів України протягом року з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що випливають з цього Закону;

забезпечити розроблення та прийняття нормативно-правових актів, віднесених цим Законом до його повноважень;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
24 червня 2004 року.
№ 1864-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про радіочастотний ресурс України»

Верховна Рада України **постановляє**:

Внести зміни до Закону України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 298), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ «Про радіочастотний ресурс України»

Цей Закон встановлює правову основу користування радіочастотним ресурсом України, визначає повноваження держави щодо умов користування радіочастотним ресурсом України, права, обов'язки і відповідальність органів державної влади, що здійснюють управління і регулювання в цій сфері, та фізичних і юридичних осіб, які користуються та/або мають намір користуватися радіочастотним ресурсом України.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Терміни та їх визначення

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

виділення радіочастот — надання відповідним записом у Плані використання радіочастотного ресурсу України права використовувати певні смуги радіочастот для застосування в Україні визначених цим Планом радіотехнологій;

випромінювальний пристрій — технічний пристрій, що використовується для виробничих, наукових, медичних, побутових потреб, за винятком потреб радіозв'язку, який випромінює електромагнітну енергію в навколишній простір і який не є радіоелектронним засобом;

висновок щодо електромагнітної сумісності (далі — висновок) —технічний висновок щодо можливості застосування конкретного радіоелектронного засобу у визначених умовах;

дозвіл на експлуатацію радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою (далі — дозвіл на експлуатацію) — документ, який засвідчує право власника конкретного радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою на його експлуатацію протягом визначеного терміну в певних умовах;

електромагнітна сумісність — здатність радіоелектронних засобів і випромінювальних пристроїв одночасно функціонувати з обумовленою якістю в реальних умовах експлуатації з урахуванням впливу ненавмисних радіозавад і не створювати неприпустимих радіозавад іншим радіоелектронним засобам;

конверсія радіочастотного ресурсу України — виконання комплексу заходів, яким передбачена зміна радіослужб та/або радіотехнологій чи категорії користувачів радіочастотного ресурсу України для подальшого використання певної смуги або смуг радіочастот;

користування радіочастотним ресурсом — діяльність, пов'язана із застосуванням радіоелектронних засобів та/або випромінювальних пристроїв, що випромінюють електромагнітну енергію в навколишній простір у межах радіочастотного ресурсу;

користувач радіочастотного ресурсу — юридична або фізична особа, діяльність якої пов'язана з користуванням радіочастотним ресурсом відповідно до законодавства;

ліцензія на користування радіочастотним ресурсом України — документ, який засвідчує право суб'єкта господарювання на користування радіочастотним ресурсом України протягом визначеного терміну в конкретних регіонах та в межах певних смуг, номіналів радіочастот з виконанням ліцензійних умов;

Національна таблиця розподілу смуг радіочастот України — нормативно-правовий акт, яким регламентується розподіл смуг радіочастот радіослужбам в Україні і розподіл на смуги спеціального та загального користування;

План використання радіочастотного ресурсу України —нормативно-правовий акт, яким визначаються напрями використання радіочастотного ресурсу України на даний час та на перспективу з визначенням певних смуг, номіналів радіочастот і дозволених в Україні радіотехнологій та термінів застосування діючих і перспективних радіотехнологій;

присвоєння смуг, номіналів радіочастот — реєстрація дозволу на експлуатацію радіоелектронних засобів і випромінювальних пристроїв у реєстрі присвоєнь смуг, номіналів радіочастот з визначенням смуги, номіналу радіочастот, параметрів випромінювання та умов експлуатації конкретного радіоелектронного засобу;

радіозавади — електромагнітне випромінювання будь-якого походження, яке перешкоджає прийманню радіосигналів;

радіозв'язок — електрозв'язок, який здійснюється з використанням радіохвиль;

радіоелектронний засіб — технічний засіб, призначений для передавання та/або приймання радіосигналів радіослужбами;

радіоелектронний засіб спеціального призначення — радіоелектронний засіб, призначений для здійснення діяльності спеціальних користувачів відповідно до їх функціональних обов'язків;

радіослужби — визначені Регламентом радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку служби передавання та /або приймання радіохвиль певними радіоелектронними засобами користувачів радіочастотного ресурсу;

радіотехнологія — сукупність способів формування, передавання, приймання (обробки) радіосигналів, які складають єдиний технологічний процес передавання та приймання радіосигналів і застосування якої передбачає використання радіочастотного ресурсу;

радіочастота — електромагнітна хвиля у просторі без штучного спрямовуючого середовища з певним номіналом частоти в межах радіочастотного спектра;

радіочастотний моніторинг — збирання, оброблення, збереження та аналіз даних про параметри випромінювання радіоелектронних засобів і випромінювальних пристроїв, які діють у відповідних смугах радіочастот;

радіочастотний ресурс — частина радіочастотного спектра, придатна для передавання та/або приймання електромагнітної енергії радіоелектронними засобами і яку можливо використовувати на території України та за її межами відповідно до законів України та міжнародного права, а також на виділених для України частотно-орбітальних позиціях;

радіочастотний спектр — безперервний інтервал радіочастот, не вищий за 3 ТГц;

розподіл смуг радіочастот — регламентування відповідним записом у Національній таблиці розподілу смуг радіочастот України використання певної заданої смуги радіочастот однією чи декількома радіослужбами;

смуга радіочастот — частина радіочастотного спектра, визначена певним інтервалом радіочастот.

Стаття 2. Мета Закону

Метою цього Закону є створення правових засад для ефективного та раціонального використання радіочастотного ресурсу України для забезпечення економічного, соціального, інформаційного та культурного розвитку, державної безпеки, обороноздатності, виконання міжнародних зобов'язань.

Стаття 3. Законодавство про радіочастотний ресурс України

Законодавство про радіочастотний ресурс України складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини в цій сфері.

Стаття 4. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на відносини між органами державної влади України, фізичними та юридичними особами щодо розподілу, виділення смуг радіочастот, присвоєння радіочастот радіоелектронним засобам, користування радіочастотним ресурсом України, забезпечення конверсії радіочастотного ресурсу України, електромагнітної сумісності.

Розділ II. КОРИСТУВАЧІ РАДІОЧАСТОТНОГО РЕСУРСУ УКРАЇНИ

Стаття 5. Категорії користувачів радіочастотного ресурсу України

1. Користувачі радіочастотного ресурсу України залежно від напрямів його використання поділяються на спеціальні і загальні.

2. До спеціальних користувачів радіочастотного ресурсу України відносяться підрозділи і організації Міністерства оборони України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства з надзвичайних ситуацій України та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Управління державної охорони, Державного департаменту з питань виконання покарань, Державної податкової адміністрації України (у частині застосування радіоелектронних засобів податковою міліцією), якщо їх діяльність пов'язана з використанням радіоелектронних засобів виключно для виконання функціональних обов'язків і за умови їх фінансування виключно за рахунок Державного бюджету України, а також Міністерства транспорту України в частині застосування радіоелектронних засобів об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху України та забезпечення польотів.

3. До загальних користувачів радіочастотного ресурсу України відносяться користувачі, які не внесені до переліку, визначеного частиною другою цієї статті.

4. Загальні користувачі радіочастотного ресурсу України поділяються на такі групи:

1) суб'єкти господарювання, які користуються радіочастотним ресурсом України для надання телекомунікаційних послуг, за винятком розповсюдження телерадіопрограм;

2) суб'єкти господарювання, які здійснюють розповсюдження телерадіопрограм із застосуванням власних або орендованих радіоелектронних засобів;

3) технологічні користувачі і радіоаматори — юридичні чи фізичні особи, які користуються радіочастотним ресурсом України без надання телекомунікаційних послуг.

Стаття 6. Права та обов'язки користувачів радіочастотного ресурсу України

1. Користувачі радіочастотного ресурсу України мають право на:

1) користування радіочастотним ресурсом України відповідно до цього Закону та інших нормативно-правових актів;

2) оскарження в порядку, встановленому законодавством, рішень та дій Національної комісії з питань регулювання зв'язку (далі — НКРЗ), Генерального штабу Збройних Сил України, Державної інспекції зв'язку (далі — ДІЗ) та Українського державного центру радіочастот (далі — УДЦР);

3) відшкодування збитків від неправомірних дій чи бездіяльності НКРЗ, Генерального штабу Збройних Сил України, ДІЗ та УДЦР;

4) інші права, передбачені законодавством України.

2. Користувачі радіочастотного ресурсу України зобов'язані:

1) дотримуватися стандартів, норм і правил використання радіочастотного ресурсу України;

2) дотримуватися умов, визначених у ліцензіях на користування радіочастотним ресурсом України та в дозволах на експлуатацію;

3) повідомляти НКРЗ або Генеральний штаб Збройних Сил України для загальних і спеціальних користувачів відповідно про припинення користування радіочастотним ресурсом України;

4) надавати представникам ДІЗ або Генерального штабу Збройних Сил України для загальних і спеціальних користувачів відповідно інформацію щодо тактико-технічних характеристик, застосування, розміщення радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, а також пред'являти за їхньою вимогою відповідні ліцензії, дозволи, сертифікати, свідоцтва та інші документи, які відносяться до питань користування радіочастотним ресурсом України;

5) вносити платежі та збори, передбачені законом, а також у встановленому НКРЗ порядку плату за радіочастотний моніторинг у смугах радіочастот загального користування.

3. Спеціальні користувачі зобов'язані використовувати радіочастотний ресурс України виключно для виконання функціональних обов'язків без права використання його для здійснення підприємницької діяльності та/або передачі в користування іншим особам.

Стаття 7. Відповідальність користувачів радіочастотного ресурсу України

1. За несвоєчасне внесення до бюджету належної до сплати суми збору за користування радіочастотним ресурсом України нараховується пеня відповідно до законодавства.

2. Сплата пені не звільняє користувача радіочастотного ресурсу України від обов'язку внести збір за всю надану йому смугу (смуги) радіочастот.

3. У разі виявлення порушення умов забезпечення електромагнітної сумісності відповідних радіоелектронних засобів з вини користувача радіочастотного ресурсу України, який застосовує ці радіоелектронні засоби, усі витрати на усунення ситуації, що склалася, покладаються на цього користувача.

Розділ III. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ РАДІОЧАСТОТНИМ РЕСУРСОМ УКРАЇНИ

Стаття 8. Засади управління радіочастотним ресурсом України

Основними засадами управління радіочастотним ресурсом України є:

1) визначення необхідного та достатнього для потреб України радіочастотного ресурсу, його реєстрація та міжнародний захист;

2) забезпечення максимального та ефективного використання радіочастотного ресурсу України;

3) забезпечення і захист інтересів, прав і свобод громадян у процесі використання радіочастотного ресурсу України;

4) забезпечення і захист інтересів держави;

5) чітке розмежування радіочастотного ресурсу України для потреб спеціальних та загальних користувачів.

Стаття 9. Органи державного управління у сфері користування радіочастотним ресурсом України

Державне управління у сфері користування радіочастотним ресурсом України здійснюють:

1) Кабінет Міністрів України;

2) центральний орган виконавчої влади у галузі зв'язку (далі — ЦОВЗ).

Стаття 10. Повноваження Кабінету Міністрів України щодо управління у сфері користування радіочастотним ресурсом України

Кабінет Міністрів України:

1) затверджує Національну таблицю розподілу смуг радіочастот і План використання радіочастотного ресурсу України;

2) координує діяльність центральних органів виконавчої влади щодо управління і користування радіочастотним ресурсом України;

3) забезпечує здійснення конверсії радіочастотного ресурсу України в обсягах та в терміни, передбачені Планом використання радіочастотного ресурсу України;

4) встановлює розмір зборів за користування радіочастотним ресурсом України;

5) встановлює розміри плати за видачу, переоформлення, продовження терміну, видачу дубліката ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України.

Стаття 11. Повноваження центрального органу виконавчої влади в галузі зв'язку щодо управління у сфері користування радіочастотним ресурсом України

Центральний орган виконавчої влади у галузі зв'язку:

1) координує реалізацію державної політики у сфері користування радіочастотним ресурсом України;

2) визначає за участю НКРЗ необхідний і достатній для потреб України радіочастотний ресурс, відповідно до норм міжнародного права здійснює заходи щодо його закріплення за Україною і захисту на міжнародному рівні;

3) бере участь у створенні державних стандартів щодо користування радіочастотним ресурсом України;

4) розробляє на підставі пропозицій і за участю НКРЗ, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Генерального штабу Збройних Сил України, інших заінтересованих осіб Національну таблицю розподілу смуг радіочастот України і План використання радіочастотного ресурсу України та подає ці документи на затвердження Кабінету Міністрів України;

5) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо змін до Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України і Плану використання радіочастотного ресурсу України;

6) розробляє проекти законів, інших нормативно-правових актів щодо користування радіочастотним ресурсом України;

7) розробляє та затверджує інші нормативно-правові акти з питань, віднесених до його компетенції, щодо користування радіочастотним ресурсом України;

8) організовує проведення досліджень та розробку рекомендацій щодо ефективного користування радіочастотним ресурсом України;

9) затверджує тематичні плани науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт щодо розподілу, виділення і присвоєння радіочастот, їх міжнародно-правового захисту, забезпечення електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів, забезпечення функціонування системи радіочастотного моніторингу, надає висновки стосовно доцільності проведення і фінансування цих робіт;

10) здійснює обов'язки Адміністрації зв'язку України з питань виконання функцій України як держави — члена Міжнародного союзу електрозв'язку, несе відповідальність за виконання зобов'язань України за Статутом та Конвенцією Міжнародного союзу електрозв'язку і зобов'язань за адміністративними регламентами, а також з питань взаємодії і співробітниц-

тва з органами, які виконують функції адміністрацій зв'язку іноземних держав;

11) представляє інтереси України в інших всесвітніх, європейських та регіональних організаціях з питань користування радіочастотним ресурсом;

12) бере участь у розробці проектів міжнародних договорів України, пов'язаних з користуванням радіочастотним ресурсом;

13) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

Розділ IV. РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ КОРИСТУВАННЯ РАДІОЧАСТОТНИМ РЕСУРСОМ УКРАЇНИ

Стаття 12. Орган регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України

1. Користування радіочастотним ресурсом України підлягає державному регулюванню.

2. Органом регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України є Національна комісія з питань регулювання зв'язку (НКРЗ), яка утворюється відповідно до Закону України «Про телекомунікації».

Стаття 13. Засади регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України

1. Основними засадами регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України є:

1) забезпечення ефективного користування радіочастотним ресурсом України в інтересах усіх категорій користувачів;

2) забезпечення рівних умов отримання радіочастотного ресурсу України на прозорих і недискримінаційних засадах;

3) забезпечення і захист інтересів держави;

4) нормативно-правове регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України;

5) прозорість, підзвітність регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України;

6) заохочення конкуренції в інтересах суспільства за умови ефективного користування радіочастотним ресурсом України;

7) забезпечення електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів.

Стаття 14. Повноваження НКРЗ щодо регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України

1. НКРЗ здійснює свої повноваження у смугах радіочастот загального користування.

2. Повноваженнями НКРЗ щодо регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України є:

1) ліцензування у сфері користування радіочастотним ресурсом України відповідно до цього Закону;

2) розробка та затвердження нормативно-правових актів (правил, положень, норм) щодо регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України;

3) подання пропозицій ЦОВЗ та участь у розробці Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України та Плану використання радіочастотного ресурсу України відповідно до вимог цього Закону;

4) погодження проекту Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України та Плану використання радіочастотного ресурсу України відповідно до вимог цього Закону;

5) розробка та подання на затвердження до Кабінету Міністрів України пропозицій щодо розміру щомісячних зборів за користування радіочастотним ресурсом України, розмірів плати за видачу, переоформлення, продовження терміну дії, видачу дубліката ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України;

6) встановлення розмірів плати за видачу дозволів на експлуатацію;

7) встановлення тарифів на роботи (послуги) УДЦР;

8) координація та контроль за здійсненням державного нагляду щодо користування радіочастотним ресурсом України;

9) контроль за здійсненням радіочастотного моніторингу;

10) встановлення порядку реалізації, експлуатації радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв на території України та порядку ввезення їх із-за кордону;

11) здійснення координації робіт з підтвердження відповідності радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв, що виробляються в Україні та ввозяться з-за кордону;

12) здійснення контролю за виконанням Плану використання радіочастотного ресурсу України;

13) забезпечення за участю ЦОВЗ проведення конверсії радіочастотного ресурсу України у смугах радіочастот загального користування;

14) забезпечення разом із ЦОВЗ та Генеральним штабом Збройних Сил України проведення конверсії радіочастотного ресурсу України у смугах радіочастот спеціального користування;

15) застосування санкцій, у тому числі штрафних, у порядку, передбаченому законом;

16) участь у підготовці проектів законів та інших нормативно-правових актів;

17) подання пропозицій до проекту Закону України про Державний бюджет України в частині фінансування заходів щодо забезпечення міжнародно-правового захисту інтересів України, проведення конверсії радіочастотного ресурсу України, здійснення ефективного розподілу радіочастотного ресурсу України, виділення і присвоєння радіочастот, забезпечення електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів і функціонування системи радіочастотного моніторингу;

18) здійснення аналізу виконання законів, інших нормативних актів та регламентуючих документів, що стосуються користування радіочастотним ресурсом України;

19) узгодження тематичних планів науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт щодо розподілу, виділення і присвоєння радіочастот, їх міжнародно-правового захисту, забезпечення електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів, забезпечення функціонування системи радіочастотного моніторингу;

20) забезпечення міжнародної координації та міжнародного захисту частотних присвоєнь України, участь у роботі Міжнародного союзу електрозв'язку та в інших міжнародних організаціях з питань, що належать до компетенції НКРЗ, організація в установленому порядку реалізації їх рішень, участь у розробленні проектів відповідних міжнародних договорів України;

21) управління та контроль за діяльністю ДІЗ та УДЦР відповідно до вимог цього Закону;

22) здійснення інших повноважень відповідно до законодавства.

Стаття 15. Державна інспекція зв'язку

1. Державна інспекція зв'язку утворюється відповідно до Закону України «Про телекомунікації» та цього Закону.

2. ДІЗ здійснює такі повноваження та несе відповідальність за:

1) здійснення державного нагляду за користуванням радіочастотним ресурсом України та запобігання правопорушенням при користуванні ним у смугах радіочастот загального користування;

2) підготовку матеріалів для прийняття НКРЗ рішень за наслідками перевірок;

3) притягнення в установленому законом порядку до адміністративної відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства про радіочастотний ресурс України;

4) здійснення інших повноважень відповідно до законодавства.

3. ДІЗ має право отримувати від УДЦР усі матеріали, необхідні для здійснення її функцій та повноважень.

4. ДІЗ діє на підставі положення, що затверджує НКРЗ.

Стаття 16. Державне підприємство «Український державний центр радіочастот»

1. Державне госпрозрахункове підприємство «Український державний центр радіочастот» утворюється відповідно до закону. УДЦР відноситься до сфери управління НКРЗ і здійснює свою діяльність на підставі статуту, який затверджується НКРЗ.

2. Повноваження УДЦР поширюються на користувачів радіочастотного ресурсу України, які діють у смугах радіочастот загального користування.

3. УДЦР здійснює такі види діяльності:

1) присвоєння радіочастот, видача дозволів на експлуатацію, призначення позивних сигналів радіоелектронним засобам у смугах радіочастот загального користування;

2) ведення реєстру присвоєнь радіочастот;

3) проведення радіочастотного моніторингу використання радіочастотного ресурсу України відповідно до цього Закону;

4) здійснення заходів щодо забезпечення електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв;

5) здійснення заходів щодо виявлення та усунення дії джерел радіозавад;

6) підготовка висновків для прийняття НКРЗ відповідних рішень щодо видачі ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України;

7) підготовка висновків для Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення щодо можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для телерадіомовлення;

8) видача дозволів на ввезення з-за кордону і реалізацію радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв;

9) інші види діяльності, пов'язані з користуванням радіочастотним ресурсом України і передбачені статутом УДЦР.

4. УДЦР здійснює роботи та надає послуги на договірних засадах. Перелік робіт та послуг, що виконує УДЦР, а також тарифи на них затверджуються НКРЗ у встановленому порядку.

5. Докладна інформація про перелік робіт та послуг, що виконуються УДЦР, а також тарифи на ці роботи та послуги публікуються в офіційному бюлетені НКРЗ та розміщуються на її веб-сайті.

6. За дорученням НКРЗ УДЦР бере участь у здійсненні нагляду за користуванням радіочастотним ресурсом.

7. За дорученням НКРЗ УДЦР здійснює міжнародний захист, координацію радіочастот, бере участь у роботі Міжнародного союзу електрозв'язку.

Стаття 17. Повноваження Генерального штабу Збройних Сил України щодо регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України

1. Повноваження Генерального штабу Збройних Сил України поширюються на смуги частот спеціального користування.

2. Генеральний штаб Збройних Сил України:

1) бере участь у розробці Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України та Плану використання радіочастотного ресурсу України відповідно до цього Закону;

2) погоджує проект Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України та Плану використання радіочастотного ресурсу України відповідно до вимог цього Закону;

3) забезпечує присвоєння радіочастот та позивних сигналів у смугах радіочастот спеціального користування;

4) організовує виконання заходів щодо конверсії радіочастотного ресурсу України у смугах радіочастот спеціального користування;

5) видає спеціальним користувачам дозволи на ввезення з-за кордону радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв спеціального призначення;

6) здійснює заходи щодо забезпечення електромагнітної сумісності;

7) здійснює державний нагляд та радіочастотний моніторинг щодо користування радіочастотним ресурсом України у смугах частот спеціального користування;

8) веде реєстр присвоєнь радіочастот у смугах радіочастот спеціального користування та здійснює облік присвоєнь радіочастот у смугах радіочастот загального користування з метою відпрацювання мобілізаційних планів;

9) бере участь у заходах міжнародного співробітництва щодо радіочастотного ресурсу України в частині смуг радіочастот спеціального користування;

10) розробляє та затверджує нормативно-правові акти (правила, положення, норми) щодо користування радіочастотним ресурсом у смугах радіочастот спеціального користування;

11) бере участь у підготовці проектів законів та інших нормативно-правових актів щодо радіочастотного ресурсу України в частині спеціальних користувачів;

12) затверджує тематичні плани науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт щодо розподілу, виділення і присвоєння радіочастот, їх міжнародно-правового захисту, забезпечення електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів, забезпечення функціонування системи радіочастотного моніторингу в частині спеціальних користувачів;

13) розробляє та подає в разі необхідності до Кабінету Міністрів України, ЦОВЗ та НКРЗ пропозиції щодо використання радіочастотного ресурсу України в умовах надзвичайного та воєнного стану;

14) координує діяльність радіочастотних органів спеціальних користувачів радіочастотного ресурсу України.

Стаття 18. Державний нагляд за користуванням радіочастотним ресурсом України

1. Державний нагляд за користуванням радіочастотним ресурсом України —комплекс заходів, які забезпечують використання радіочастотного ресурсу України відповідно до законодавства. Порядок здійснення державного нагляду щодо смуг радіочастот загального користування затверджується НКРЗ.

2. Метою державного нагляду за користуванням радіочастотним ресурсом України є забезпечення дотримання користувачами радіочастотного ресурсу України встановленого порядку користування радіочастотним ресурсом України, інтересів та безпеки держави і громадян України, забезпечення електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів будь-якого призначення та запобігання правопорушенням при користуванні радіочастотним ресурсом України.

3. Державний нагляд за користуванням радіочастотним ресурсом України здійснюють ДІЗ та Генеральний штаб Збройних Сил України в межах компетенції та в порядку, визначених законом.

4. При здійсненні державного нагляду посадові особи ДІЗ та Генерального штабу Збройних Сил України мають право:

1) доступу в установленому законом порядку на територію і в приміщення загальних та спеціальних користувачів радіочастотного ресурсу України відповідно з метою перевірки використання розташованих у них радіоелектронних засобів, а також у разі, якщо зазначені засоби та/або високочастотні пристрої, що знаходяться в цих приміщеннях, створюють радіозавади;

2) перевіряти дотримання вимог законодавства щодо користування радіочастотним ресурсом України юридичними та фізичними особами, отримувати від них необхідні пояснення, матеріали та інформацію;

3) у межах своїх повноважень надавати обов'язкові для виконання розпорядження (приписи) стосовно усунення порушень і недоліків щодо користування радіочастотним ресурсом України;

4) складати в установленому законом порядку протоколи про вчинення адміністративного правопорушення щодо користування радіочастотним ресурсом України.

Стаття 19. Радіочастотний моніторинг

1. Радіочастотний моніторинг здійснюється з метою захисту присвоєнь радіочастот, визначення наявного для використання радіочастотного ресурсу України, ефективності використання розподілених смуг радіочастот та розроблення науково обгрунтованих рекомендацій для прийняття відповідних рішень щодо підвищення ефективності використання та задоволення потреб користувачів радіочастотного ресурсу України.

2. Радіочастотний моніторинг здійснюється УДЦР та Генеральним штабом Збройних Сил України у смугах радіочастот загального та спеціального користування відповідно.

3. УДЦР та Генеральний штаб Збройних Сил України формують бази даних присвоєнь радіочастот в Україні, які використовуються для здійснення розподілу радіочастот, нагляду за їх використанням, забезпечення конверсії смуг радіочастот.

4. Радіочастотний моніторинг у смугах радіочастот загального користування здійснюється на платних засадах за рахунок загальних користувачів у встановленому НКРЗ порядку. Радіочастотний моніторинг у смугах радіочастот спеціального користування здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

5. УДЦР подає до НКРЗ за наслідками проведення радіочастотного моніторингу відповідні пропозиції стосовно ефективності використання розподілених смуг радіочастот і внесення змін до Плану використання радіочастотного ресурсу України та Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України.

Стаття 20. Національна таблиця розподілу смуг радіочастот України

1. Національна таблиця розподілу смуг радіочастот України регламентує розподіл смуг радіочастот радіослужбам в Україні та визначає смуги радіочастот спеціального та загального користування.

2. Національна таблиця розподілу смуг радіочастот України розробляється ЦОВЗ на основі Регламенту радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку, на підставі пропозицій і за участю НКРЗ, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Генерального штабу Збройних Сил України, інших заінтересованих органів державної влади. ЦОВЗ подає зазначену Таблицю на затвердження Кабінету Міністрів України після її погодження НКРЗ, Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення та Генеральним штабом Збройних Сил України. Якщо окремі положення Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України погодити не вдалося, Кабінет Міністрів України розглядає альтернативні пропозиції заінтересованих відомств і приймає відповідне рішення. До розгляду питання про затвердження Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України на засідання Кабінету Міністрів України обов'язково запрошуються члени НКРЗ, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення та представники Генерального штабу Збройних Сил України.

3. Національна таблиця розподілу смуг радіочастот України визначає:

1) розподіл смуг радіочастот між радіослужбами відповідно до Регламенту радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку;

2) розподіл смуг радіочастот між радіослужбами в Україні;

3) розподіл смуг радіочастот на смуги спеціального та загального користування.

4. Зміни до Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України вносяться в порядку, визначеному цим Законом для її розробки та затвердження.

5. ЦОВЗ, з урахуванням інтересів України, організовує діяльність щодо зближення розподілу смуг радіочастот, визначеного Національною таблицею розподілу смуг радіочастот України, з розподілом смуг радіочастот, рекомендованим Міжнародним союзом електрозв'язку та ЄС.

6. ЦОВЗ публікує Національну таблицю розподілу смуг радіочастот України в офіційному бюлетені НКРЗ та на її веб-сайті.

Стаття 21. План використання радіочастотного ресурсу України

(Закінчення на 20–24-й стор.).

1. Радіочастотний ресурс України використовується відповідно до Плану використання радіочастотного ресурсу України.

2. План використання радіочастотного ресурсу України повинен відповідати Національній таблиці розподілу смуг радіочастот України, інтересам України у сфері використання радіочастотного ресурсу України, її обороноздатності і безпеки, враховувати рекомендації Міжнародного союзу електрозв'язку, Європейської конференції адміністрацій пошт та електрозв'язку (СЕПТ), інших міжнародних організацій, членом яких є або має намір стати Україна, і передбачати виділення радіочастот визначеним радіотехнологіям.

3. План використання радіочастотного ресурсу України визначає:

1) перелік радіотехнологій, що використовуються в Україні, з визначенням смуг радіочастот та радіослужб, яким вони відповідають, а також терміни припинення їх розвитку та використання;

2) перелік перспективних для впровадження в Україні радіотехнологій із визначенням смуг радіочастот та радіослужб, яким вони відповідають, а також терміни їх впровадження.

4. План використання радіочастотного ресурсу України є постійно діючим нормативно-правовим актом, що затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням ЦОВЗ.

5. План використання радіочастотного ресурсу України розробляється ЦОВЗ згідно з Національною таблицею розподілу смуг радіочастот України на підставі пропозицій і за участю НКРЗ, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Генерального штабу Збройних Сил України, інших заінтересованих органів державної влади, а також громадських організацій — користувачів радіочастотного ресурсу України та інших суб'єктів підприємницької діяльності. ЦОВЗ подає зазначений План на затвердження Кабінету Міністрів України після його погодження НКРЗ, Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення та Генеральним штабом Збройних Сил України. Якщо окремі положення цього Плану погодити не вдалося, Кабінет Міністрів України розглядає альтернативні пропозиції заінтересованих відомств і приймає відповідне рішення. До розгляду питання про затвердження Плану використання радіочастотного ресурсу України на засідання Кабінету Міністрів України обов'язково запрошуються члени НКРЗ, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення та представник Генерального штабу Збройних Сил України.

6. Перегляд Плану використання радіочастотного ресурсу України здійснюється не рідше одного разу на рік. Зміни до Плану вносяться за необхідністю в порядку, визначеному цим Законом для розробки та затвердження Плану.

7. ЦОВЗ розглядає пропозиції про зміни до Плану використання радіочастотного ресурсу України та вносить їх із своїми висновками до Кабінету Міністрів України протягом одного місяця від дня надходження пропозицій.

8. Кабінет Міністрів України розглядає внесені ЦОВЗ пропозиції про зміни до Плану використання радіочастотного ресурсу України протягом місяця від дати їх подання.

9. Порядок та терміни розробки Плану використання радіочастотного ресурсу України визначаються Кабінетом Міністрів України відповідно до вимог цього Закону.

10. План використання радіочастотного ресурсу України повинен відповідати інтересам України щодо обороноздатності і безпеки держави, розвитку ринку телекомунікацій, телерадіопростору, впровадження прогресивних радіотехнологій і враховувати рекомендації Регламенту радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку та директиви ЄС.

11. Контроль за виконанням Плану використання радіочастотного ресурсу України покладається на НКРЗ.

Стаття 22. Конверсія радіочастотного ресурсу України

1. Конверсія радіочастотного ресурсу України передбачає комплекс заходів, у результаті виконання яких відбувається вивільнення частини радіочастотного ресурсу України (радіочастот та/або смуг радіочастот) для подальшого її використання користувачами інших категорій та/або впровадження інших стандартів і технологій.

2. Конверсія радіочастотного ресурсу України здійснюється на виконання та відповідно до Плану використання радіочастотного ресурсу України, а також згідно із стратегічними завданнями держави щодо впровадження сучасних телекомунікаційних та інформаційних технологій.

3. Кабінет Міністрів України координує проведення робіт з конверсії радіочастотного ресурсу України та несе відповідальність за здійснення конверсії в обсягах та у терміни, передбачені Планом використання радіочастотного ресурсу України.

4. Генеральний штаб Збройних Сил України, ЦОВЗ та НКРЗ забезпечують проведення конверсії радіочастотного ресурсу України у смугах радіочастот спеціального користування та несуть відповідальність за здійснення конверсії в обсягах та у терміни, передбачені Планом використання радіочастотного ресурсу України.

5. Конверсія радіочастотного ресурсу України щодо смуг радіочастот спеціального користування здійснюється за рахунок Державного бюджету України. Кабінет Міністрів України для проведення конверсії радіочастотного ресурсу України може залучати додаткові позабюджетні кошти. Кошти для проведення конверсії радіочастотного ресурсу України у смугах радіочастот спеціального користування передбачаються окремим рядком у Державному бюджеті України.

6. ЦОВЗ та НКРЗ забезпечують проведення конверсії радіочастотного ресурсу України щодо смуг радіочастот загального користування.

7. Вивільнені в результаті конверсії радіочастоти та/або смуги радіочастот використовуються відповідно до цього Закону.

Стаття 23. Присвоєння радіочастот (смуг радіочастот)

1. Присвоєння радіочастот (смуг радіочастот) здійснюється відповідно до Плану використання радіочастотного ресурсу України.

2. УДЦР здійснює присвоєння радіочастот (смуг радіочастот) радіоелектронним засобам і випромінювальним пристроям у смугах радіочастот загального користування. Генеральний штаб Збройних Сил України здійснює присвоєння радіочастот (смуг радіочастот) радіоелектронним засобам і випромінювальним пристроям у смугах радіочастот спеціального користування.

3. Присвоєння радіочастот (смуг радіочастот) здійснюється за умови забезпечення електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв, які заявляються, з діючими та вже заявленими радіоелектронними засобами різних категорій користувачів.

4. Присвоєння радіочастот (смуг радіочастот) у смугах частот загального користування вносяться УДЦР до реєстру присвоєнь радіочастот і протягом трьох робочих днів публікуються на веб-сайті НКРЗ. Реєстр присвоєнь радіочастот (смуг радіочастот) щоквартально публікується в офіційному бюлетені НКРЗ.

5. Присвоєння радіочастот (смуг радіочастот) у смугах радіочастот спеціального користування реєструються Генеральним штабом Збройних Сил України.

6. Генеральний штаб Збройних Сил України і УДЦР щоквартально обмінюються реєстрами присвоєнь радіочастот (смуг радіочастот).

7. Присвоєння радіочастот (смуг радіочастот) можуть бути анульовані на підставі анулювання відповідних дозволів на експлуатацію радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв згідно з цим Законом.

Стаття 24. Повноваження Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення щодо регулювання у сфері користування радіочастотним ресурсом України

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення:

1) надає пропозиції до Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України і Плану використання радіочастотного ресурсу України та бере участь у розробці цих документів з урахуванням потреб телерадіомовлення;

2) погоджує проект Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України та Плану використання радіочастотного ресурсу України в частині телерадіомовлення відповідно до вимог цього Закону;

3) визначає відповідно до законодавства про радіочастотний ресурс України користувачів радіочастотного ресурсу України у смугах радіочастот, виділених для телерадіомовлення;

4) замовляє розробку висновків щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення.

Розділ V. РАДІОЕЛЕКТРОННІ ЗАСОБИ ТА ВИПРОМІНЮВАЛЬНІ ПРИСТРОЇ У СФЕРІ КОРИСТУВАННЯ РАДІОЧАСТОТНИМ РЕСУРСОМ УКРАЇНИ

Стаття 25. Умови застосування радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв на території України

1. Умовами застосування радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв на території України є:

1) включення конкретного типу радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв до реєстру радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв, що можуть застосовуватися на території України;

2) документальне підтвердження їх відповідності стандартам (сертифікат відповідності).

2. Підтвердження відповідності радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв здійснюється згідно із Законом України «Про підтвердження відповідності» акредитованими в установленому порядку органами, уповноваженими на проведення цієї діяльності, перелік яких погоджується НКРЗ.

3. Реєстр радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв, що можуть застосовуватися на території України в смугах радіочастот загального користування, веде НКРЗ і не рідше ніж два рази на рік публікує цей перелік в офіційному бюлетені НКРЗ.

4. Застосування радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, не внесених до цього реєстру, погоджується НКРЗ.

5. Зміни до реєстру радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв, що можуть застосовуватися на території України у смугах радіочастот загального користування, можуть вноситися на підставі заяви юридичних та фізичних осіб, форма якої встановлюється НКРЗ.

6. НКРЗ протягом 60 діб від дати надходження заяви щодо внесення до реєстру радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв, що можуть застосовуватися на території України у смугах радіочастот загального користування, приймає рішення щодо внесення до нього заявлених радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв або про відмову в цьому. У разі прийняття позитивного рішення заявлені радіоелектронні засоби, випромінювальні пристрої у зазначений термін повинні бути внесені до реєстру. Інформація про позитивне рішення повинна бути оприлюднена на веб-сайті НКРЗ протягом трьох діб.

7. Реєстр радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв, що можуть застосовуватися на території України у смугах радіочастот спеціального користування, веде Генеральний штаб Збройних Сил України.

Стаття 26. Визначення можливості застосування радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв на території України

1. Визначення можливості застосування радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв на території України здійснюється з урахуванням таких основних принципів:

1) застосування радіоелектронних засобів для впровадження радіотехнологій відповідно до Плану використання радіочастотного ресурсу України;

2) забезпечення електромагнітної сумісності;

3) пріоритетності застосування новітніх вітчизняних, європейських та світових типів радіоелектронних засобів для перспективних радіотехнологій.

2. Рішення щодо можливості застосування радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв на території України приймає НКРЗ на підставі розгляду заяви щодо застосування конкретних типів радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв. Форма заяви встановлюється НКРЗ.

3. Заявником може бути суб'єкт господарювання, який планує виробництво в Україні або ввезення на територію України радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв для застосування в радіотехнологіях, визначених Планом використання радіочастотного ресурсу України.

4. Для отримання рішення НКРЗ щодо можливості застосування конкретного типу радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою на території України заявник подає такі документи:

1) заяву щодо визначення можливості застосування конкретних типів радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв за встановленою НКРЗ формою;

2) картку тактико-технічних даних радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв установленої НКРЗ форми;

3) пояснювальну записку встановленої НКРЗ форми;

4) дані про термін початку виробництва, реалізації типу радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою, що заявляється;

5) додаткову інформацію щодо технічних характеристик заявленого типу радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою, яка необхідна для підготовки рішення про визнання можливості застосування — на вимогу НКРЗ.

5. Заява залишається без розгляду, якщо:

1) документи подані з порушенням вимог частини четвертої цієї статті;

2) радіотехнологія, для якої заявлено радіоелектронний засіб або випромінювальний пристрій, не визначена у Плані використання радіочастотного ресурсу України;

3) термін застосування радіотехнології, для якої заявлено радіоелектронний засіб або випромінювальний пристрій, згідно з Планом використання радіочастотного ресурсу України закінчується менше ніж за рік.

6. НКРЗ після реєстрації і розгляду заяви в десятиденний термін від дня реєстрації надсилає до УДЦР документи, подані заявником, для проведення технічної експертизи з питань забезпечення електромагнітної сумісності заявленого типу радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою.

7. УДЦР у місячний термін від дня отримання від НКРЗ документів здійснює технічну експертизу і подає до НКРЗ відповідні обгрунтовані висновки про можливість або неможливість застосування заявленого типу радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою на території України.

8. Якщо надану технічну інформацію УДЦР вважає недостатньою для проведення технічної експертизи і для підготовки висновків про можливість застосування, то він звертається до заявника щодо надання додаткової технічної інформації, про що повідомляє листом НКРЗ. Термін проведення УДЦР технічної експертизи в такому разі продовжується на час отримання необхідної інформації.

9. У місячний термін від дати отримання від УДЦР результатів технічної експертизи НКРЗ приймає рішення про можливість або неможливість застосування заявленого типу радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою на території України. У триденний термін після його прийняття рішення направляється заявнику.

10. НКРЗ протягом трьох робочих днів після прийняття рішення про можливість або неможливість застосування заявленого типу радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою на території України публікує його на своєму веб-сайті.

11. НКРЗ веде реєстр радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, які можуть застосовуватися на території України у смугах радіочастот загального користування і не рідше ніж два рази на рік публікує його в офіційному бюлетені НКРЗ.

12. Внесення до реєстру конкретних типів радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв на території України є однією з підстав для присвоєння радіочастот, надання дозволів на реалізацію, а також на їх ввезення в Україну з-за кордону.

13. Порядок і форму ведення реєстру радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, що можуть застосовуватися на території України у смугах частот загального користування, визначає НКРЗ, а у смугах частот спеціального користування — Генеральний штаб Збройних Сил України.

Стаття 27. Стандартизація у сфері користування радіочастотним ресурсом України

1. Метою стандартизації у сфері користування радіочастотним ресурсом України є створення єдиної системи державних стандартів та інших нормативних документів, які визначають вимоги до радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, що можуть застосовуватися в Україні, а також гармонізація цих вимог з вимогами міжнародних нормативних документів.

2. Вимоги державних стандартів, інших нормативних документів щодо радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, які можуть застосовуватися в Україні, є обов'язковими для всіх виробників і постачальників радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, науково-дослідних, проектних організацій, а також для користувачів радіочастотного ресурсу України.

3. Державні стандарти розробляються та затверджуються відповідно до законодавства України про стандартизацію з урахуванням міжнародних стандартів та рекомендацій міжнародних організацій.

4. Стандарти, норми і правила, порядок проведення випробувань та/або досліджень у сфері використання радіочастотного ресурсу України, які розробляються та/або встановлюються ЦОВЗ, підлягають опублікуванню і є обов'язковими для виконання на території України.

Стаття 28. Метрологічне забезпечення у сфері користування радіочастотним ресурсом України

1. Метрологічне забезпечення у сфері користування радіочастотним ресурсом України здійснюється ЦОВЗ з метою забезпечення єдності й необхідної точності вимірювань відповідно до Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність».

2. Нормативною основою метрологічного забезпечення у сфері користування радіочастотним ресурсом України є державні стандарти, інші нормативні документи державної системи забезпечення єдності вимірювань, а також галузеві нормативні документи.

3. Вимоги метрологічного забезпечення у сфері користування радіочастотним ресурсом України є обов'язковими для ви-

конання користувачами радіочастотного ресурсу України, виробниками і постачальниками радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, іншими установами та організаціями, які проводять випробування радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв.

Стаття 29. Ввезення з-за кордону, реалізація та експлуатація радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв

1. Ввезення з-за кордону, реалізація та експлуатація радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв здійснюються в Україні на дозвільній основі. Відповідні дозволи надаються УДЦР у порядку, встановленому НКРЗ.

2. Перелік радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, для ввезення з-за кордону, реалізації та експлуатації яких не потрібні дозволи, визначає НКРЗ.

3. Радіоелектронні засоби та випромінювальні пристрої, які ввозяться з-за кордону, реалізуються та експлуатуються в Україні, повинні мати виданий у встановленому порядку документ про підтвердження їх відповідності стандартам.

4. НКРЗ у межах своїх повноважень може запроваджувати додаткові заходи щодо недопущення ввезення з-за кордону, реалізації та експлуатації радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, не дозволених до застосування в Україні.

5. Порядок ввезення з-за кордону, розробки, модернізації, виробництва, реалізації, придбання, встановлення та експлуатації радіоелектронних засобів і випромінювальних пристроїв спеціального призначення визначає Генеральний штаб Збройних Сил України.

Розділ VI. КОРИСТУВАННЯ РАДІОЧАСТОТНИМ РЕСУРСОМ УКРАЇНИ

Стаття 30. Засади і принципи користування радіочастотним ресурсом України

1. Основними принципами користування радіочастотним ресурсом України є:

1) зближення розподілу смуг, номіналів радіочастот і умов користування ними в Україні з міжнародним розподілом смуг, номіналів радіочастот;

2) відкритість, об'єктивність, недискримінаційність і прозорість умов та процедур планування, виділення і розподілу радіочастотного ресурсу України;

3) заохочення конкуренції на основі збалансування інтересів держави, суспільства і користувачів радіочастотного ресурсу України;

4) забезпечення рівності законних прав та інтересів усіх фізичних і юридичних осіб, які користуються або мають намір користуватися радіочастотним ресурсом України.

2. Користування радіочастотним ресурсом України здійснюється на підставі:

1) ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України та дозволів на експлуатацію — суб'єктами господарювання, які користуються радіочастотним ресурсом України для надання телекомунікаційних послуг;

2) ліцензій на мовлення, виданих Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення, та дозволів на експлуатацію — суб'єктами господарювання, які користуються радіочастотним ресурсом України для розповсюдження телерадіопрограм;

3) дозволів на експлуатацію — спеціальними користувачами, технологічними користувачами та радіоаматорами.

3. У разі якщо заявлена потреба в радіочастотному ресурсі України перевищує його фактичну наявність, то вільні смуги, номінали радіочастот надаються в користування виключно на конкурсних або тендерних засадах.

4. Порядок проведення конкурсів або тендерів установлюється НКРЗ з дотриманням таких умов:

1) оголошення про проведення конкурсів або тендерів на отримання радіочастотного ресурсу України надається не пізніше ніж за 60 календарних днів до дня їх проведення і підлягає обов'язковій публікації в офіційному бюлетені НКРЗ і на її веб-сайті;

2) для участі в конкурсі або тендері на отримання радіочастотного ресурсу України суб'єкти господарювання не пізніше ніж за 30 календарних днів до дня їх проведення подають до НКРЗ повідомлення про намір взяти участь у конкурсі або тендері, а також документи, передбачені порядком їх проведення;

3) рішення про результати конкурсу або тендера оформлюється протоколом НКРЗ не пізніше ніж через п'ять робочих днів від дати їх проведення і публікується в офіційному бюлетені НКРЗ і на її веб-сайті.

5. Повідомлення про прийняте рішення за результатами конкурсу або тендера надсилається (видається) заявнику в письмовій формі протягом трьох робочих днів від дати його оформлення.

6. Рішення про результати конкурсу або тендера може бути оскаржено в судовому порядку.

7. Користування радіочастотним ресурсом України загальними користувачами у смугах радіочастот спеціального користування не допускається.

8. Експлуатація (використання) на території України та ввезення з-за кордону безшнурових телефонів, мобільних терміналів, радіомікрофонів, радіокерованих іграшок та інших радіоелектронних засобів і випромінювальних пристроїв, типи яких визначаються НКРЗ у відповідному переліку, здійснюються на бездозвільній та безоплатній основі.

Стаття 31. Ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України

1. Ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України видаються НКРЗ суб'єктам господарювання, які користуються радіочастотним ресурсом України для надання телекомунікаційних послуг.

2. НКРЗ видає ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України одночасно з видачею ліцензії на вид діяльності у сфері телекомунікацій, що передбачає користування радіочастотним ресурсом України.

3. Оператор телекомунікацій, який має відповідну ліцензію на вид діяльності у сфері телекомунікацій, може претендувати на отримання ліцензій на додаткові смуги радіочастот для розвитку своєї діяльності відповідно до ліцензії на вид діяльності в порядку, передбаченому цим Законом.

4. Термін дії ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України встановлюється НКРЗ, але не може бути меншим за термін дії відповідної ліцензії на вид діяльності у сфері телекомунікацій з використанням радіочастотного ресурсу України, а в інших випадках — не менше 5 років.

5. Користування радіочастотним ресурсом України для потреб телебачення і радіомовлення здійснюється на підставі ліцензії на мовлення та не потребує ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України.

Стаття 32. Розгляд документів, що подаються для отримання ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України

1. Суб'єкт господарювання, який має намір здійснювати діяльність у сфері телекомунікацій, що передбачає використання радіочастотного ресурсу України, особисто, через уповноважений ним орган чи особу або рекомендованим листом з описом вкладення звертається до НКРЗ із заявою про видачу ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України за встановленою НКРЗ формою.

2. У разі якщо заявлений вид діяльності потребує ліцензування відповідно до Закону України «Про телекомунікації», зазначена заява подається або надсилається до НКРЗ разом із заявою на отримання ліцензії на здійснення підприємницької діяльності у сфері телекомунікацій. Ці заяви розглядаються одночасно.

3. Заява повинна містити відомості про смуги радіочастот, необхідні для здійснення діяльності у сфері телекомунікацій, а також про терміни початку та повного освоєння замовлених смуг радіочастот.

4. До заяви про видачу ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України заявник додає:

1) копію свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності або копію довідки про внесення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, засвідчену нотаріально або органом, який видав оригінал документа;

2) копії установчих документів (для юридичних осіб), засвідчені нотаріально або органом, який видав оригінал документа;

3) засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності суб'єкта господарювання або користування ним виробничими приміщеннями;

4) план освоєння радіочастотного ресурсу України за встановленою НКРЗ формою;

5) документи, що підтверджують фінансове та кадрове забезпечення спроможності користування радіочастотним ресурсом України.

5. НКРЗ забороняється вимагати від заявників інші документи, не передбачені цим Законом.

6. Усі подані заявником документи після реєстрації заяви формуються в окрему справу.

7. Заява про видачу ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України залишається без розгляду, якщо:

1) заява подана (підписана) особою, яка не має на це повноважень;

2) документи оформлені з порушенням вимог цієї статті.

8. У разі якщо заява про видачу ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України залишена без розгляду, заявник інформується НКРЗ у письмовій формі із зазначенням відповідних підстав протягом тижня від дати реєстрації заяви.

9. У разі усунення причин, що були підставою для винесення рішення про залишення заяви без розгляду, заявник може повторно подати заяву про видачу ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України.

10. Рішення про видачу або відмову у видачі ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України приймається НКРЗ протягом 60 робочих днів від дня реєстрації заяви. У разі необхідності міжнародної координації присвоєнь радіочастот термін прийняття відповідного рішення продовжується на термін, визначений Регламентом радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку або відповідними міжнародними договорами.

11. Копія рішення про видачу або про відмову у видачі ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України надсилається (видається) заявникові одночасно з копією рішення про видачу або про відмову у видачі ліцензії на здійснення діяльності у сфері телекомунікацій України.

12. У разі якщо НКРЗ не прийняла ніякого рішення у визначені цим Законом терміни, рішення про видачу заявленої ліцензії вважається прийнятим. У цьому випадку НКРЗ повинна видати заявнику в тижневий термін у безспірному порядку ліцензію, а заявник має право звернутися до УДЦР за отриманням у встановленому порядку дозволів на експлуатацію.

13. НКРЗ публікує реєстр виданих ліцензій та інформацію щодо процедур видачі ліцензій на користування радіочастотним ресурсом у своєму офіційному бюлетені та на веб-сайті.

Стаття 33. Видача ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України

1. НКРЗ повинна видати ліцензію на користування радіочастотним ресурсом України не пізніше ніж через три робочі дні від дня надходження документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії.

2. НКРЗ робить відмітку про дату прийняття документів, що підтверджують внесення заявником плати за видачу ліцензії, на копії опису, який було видано заявнику при прийнятті заяви про видачу ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України.

3. Якщо заявник протягом 30 календарних днів від дня направлення йому повідомлення про прийняття рішення щодо видачі йому ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України не надав документа, що підтверджує внесення плати за її видачу, НКРЗ скасовує рішення про видачу ліцензії або приймає рішення про визнання такої ліцензії недійсною.

4. Ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України видаються на бланках, зразки яких затверджуються НКРЗ, і є захищеними документами суворої звітності.

5. Термін дії ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України відповідає терміну дії відповідної ліцензії на здійснення діяльності у сфері телекомунікацій.

6. У ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України зазначаються смуги радіочастот для здійснення операторської діяльності, перелік регіонів, де передбачається користування радіочастотним ресурсом України, терміни початку і освоєння радіочастотного ресурсу України та вид радіотехнології, який буде застосовуватися.

7. Ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України, які видаються на конкурсних або тендерних засадах на один і той же вид радіотехнології, повинні містити однакові умови щодо смуг радіочастот, термінів їх освоєння тощо.

8. Інформація про видачу ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України публікується в офіційному бюлетені НКРЗ та на її веб-сайті.

9. Користувач радіочастотного ресурсу України не може передавати права на користування радіочастотним ресурсом України будь-якій іншій фізичній або юридичній особі.

Стаття 34. Переоформлення ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України

1. Підставами для переоформлення ліцензії є:

1) зміна найменування юридичної особи або прізвища, імені, по батькові фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

2) зміна місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

3) реорганізація юридичної особи — суб'єкта господарювання шляхом зміни організаційно-правової форми, перетворення, злиття, приєднання. У цьому випадку ліцензії, отримані оператором телекомунікацій, переоформляються на його правонаступника;

4) заява суб'єкта господарювання про зменшення смуги радіочастот;

5) заява суб'єкта господарювання про зменшення кількості регіонів, у яких він користується визначеним радіочастотним ресурсом України.

2. У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії суб'єкт господарювання зобов'язаний протягом 30 робочих днів подати до НКРЗ заяву про переоформлення ліцензії разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

3. НКРЗ видає переоформлену на новому бланку ліцензію з урахуванням змін, зазначених у заяві про переоформлення ліцензії, або відмовляє в переоформленні ліцензії в разі відсутності підстав для переоформлення чи недостовірності даних у поданих документах, Термін видачі переоформленої ліцензії на підставах пунктів 1, 2 і 3 частини першої цієї статті становить 10 робочих днів від дати реєстрації заяви і 60 робочих днів, якщо переоформлення відбувається на підставах пунктів 4 і 5 частини першої цієї статті.

4. У разі переоформлення ліцензії НКРЗ приймає рішення про визнання недійсною ліцензії, що переоформлялася, з внесенням відповідних змін до реєстру виданих ліцензій не пізніше наступного робочого дня.

5. Термін дії переоформленої ліцензії не може перевищувати терміну дії, зазначеного в ліцензії, що переоформлялася.

6. Суб'єкт господарювання, який подав до НКРЗ заяву про переоформлення ліцензії на підставах пунктів 1, 2 і 3 частини першої цієї статті та відповідні документи, може користуватися радіочастотним ресурсом України на підставі довідки НКРЗ про прийняття цієї заяви до моменту видачі переоформленої на новому бланку ліцензії або прийняття рішення про відмову в переоформленні ліцензії.

7. Не переоформлена в установлений термін ліцензія у випадках, передбачених пунктами 1, 2 і 3 частини першої цієї статті, є недійсною.

8. Не підлягає переоформленню ліцензія у випадках, передбачених частиною другою статті 38 цього Закону.

Стаття 35. Видача дубліката ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України

1. Підставами для видачі дубліката ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України є:

1) втрата ліцензії;

2) пошкодження бланка ліцензії.

2. У разі втрати або пошкодження бланка ліцензії користувач радіочастотного ресурсу України зобов'язаний звернутися до НКРЗ із заявою про видачу дубліката ліцензії. Якщо бланк ліцензії непридатний для користування внаслідок його пошкодження, разом із заявою до НКРЗ подається пошкоджений бланк ліцензії.

3. НКРЗ зобов'язана протягом п'яти робочих днів від дати одержання заяви видати заявнику дублікат втраченої або пошкодженої ліцензії за умови надання документів, що підтверджують плату за видачу дубліката.

4. Термін дії дубліката ліцензії відповідає терміну дії втраченої або пошкодженої ліцензії.

5. У разі видачі дубліката ліцензії НКРЗ приймає рішення про визнання недійсною ліцензії, що була втрачена або пошкоджена, і вносить відповідні зміни до реєстру виданих ліцензій не пізніше наступного робочого дня.

6. Користувач радіочастотного ресурсу України, який подав заяву та відповідні документи для видачі дубліката ліцензії, може здійснювати свою діяльність до отримання дубліката ліцензії на підставі відповідної довідки НКРЗ.

Стаття 36. Ліцензійні умови користування радіочастотним ресурсом України

1. Ліцензійні умови користування радіочастотним ресурсом України є нормативно-правовим актом, що містить вичерпний перелік обов'язкових для виконання вимог.

2. Ліцензійні умови встановлюються НКРЗ.

Ліцензійні умови повинні обов'язково містити умови щодо:

1) визначення смуг, номіналів радіочастот;

2) визначення регіону, в якому дозволяється користування радіочастотним ресурсом України;

3) визначення радіотехнології;

4) термінів початку використання та повного освоєння визначеного радіочастотного ресурсу.

3. Порядок контролю за додержанням ліцензійних умов користування радіочастотним ресурсом України встановлюється НКРЗ.

Стаття 37. Продовження терміну дії ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України

1. У разі якщо користувач радіочастотного ресурсу України має намір продовжити зазначений у ліцензії термін користування радіочастотним ресурсом України після його закінчення, він повинен не пізніше ніж за чотири місяці до закінчення терміну дії ліцензії звернутися до НКРЗ із заявою встановленої НКРЗ форми.

2. НКРЗ не має права відмовити в продовженні терміну дії ліцензії, якщо ліцензіатом виконуються всі умови, зазначені в ліцензії, або ці умови не виконані з при-

чин, які не залежали від користувача. Винятком є випадки, коли у смугах частот для радіотехнологій, зазначених у ліцензії, Планом використання радіочастотного ресурсу України не передбачено подальше використання зазначених радіотехнологій.

3. Рішення про продовження терміну дії ліцензії або про відмову в продовженні терміну її дії повинно бути направлено заявнику не пізніше ніж через 15 робочих днів від дати реєстрації заяви із зазначенням підстав відмови.

4. Рішення НКРЗ про продовження терміну дії ліцензії оформляється на бланку ліцензії.

5. Продовження строку дії ліцензії, яка була отримана на конкурсних або тендерних засадах, здійснюється без їх проведення.

6. Якщо користувач радіочастотного ресурсу України оскаржує рішення НКРЗ про відмову в продовженні терміну дії ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України в судовому порядку до закінчення строку її дії, виконання цього рішення призупиняється до завершення судового розгляду.

Стаття 38. Анулювання ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України

1. Підставами для анулювання ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України є:

1) заява користувача радіочастотного ресурсу України про анулювання ліцензії;

2) акт про виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих суб'єктом господарювання для одержання ліцензії;

3) акт про встановлення факту передачі іншій юридичній або фізичній особі права на користування радіочастотним ресурсом України;

4) акт про невиконання користувачем радіочастотного ресурсу України розпорядження про усунення порушень умов ліцензії;

5) акт про повторну відмову користувача радіочастотного ресурсу України у допуску посадових осіб ДІЗ для проведення перевірки, а також про вчинення перешкод, які не дають здійснювати перевірку в повному обсязі;

6) акт про повторне порушення користувачем умов ліцензії протягом року;

7) рішення про скасування державної реєстрації суб'єкта господарювання — користувача радіочастотного ресурсу України;

8) нотаріально засвідчена копія свідоцтва про смерть фізичної особи — суб'єкта господарювання.

2. Ліцензія анулюється у разі, якщо користувач з власної вини:

1) не розпочав користування радіочастотним ресурсом, визначеним у ліцензії, у визначені в ліцензії терміни;

2) припинив користування радіочастотним ресурсом, визначеним у ліцензії, на термін більше ніж на один рік;

3) не в повному обсязі використовує радіочастотний ресурс, визначений в ліцензії, у визначені ліцензією терміни. У цьому випадку ліцензія може бути переоформлена на смугу частот, яка фактично використовується.

3. У разі анулювання ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України плата, внесена за цю ліцензію, не повертається.

4. Розгляд питань про анулювання ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України на підставі акта про виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих суб'єктом господарювання для одержання ліцензії, акта про встановлення факту передачі права на користування радіочастотним ресурсом України іншій особі, акта про невиконання розпорядження про усунення порушень умов ліцензії, акта про повторну відмову ліцензіата в допуску представників ДІЗ для проведення перевірки, а також про вчинення перешкод, які не дають можливості проводити перевірку в повному обсязі, здійснюється з обов'язковим попереднім запрошенням ліцензіата або його представників.

5. НКРЗ має прийняти рішення про анулювання ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України протягом 20 робочих днів від дати встановлення підстав для анулювання ліцензії. Дане рішення вручається або надсилається рекомендованим листом ліцензіату з зазначенням підстав анулювання ліцензії не пізніше трьох робочих днів від дати прийняття рішення. Рішення про анулювання ліцензії може бути оскаржено в судовому порядку.

6. У разі прийняття рішення про анулювання ліцензії, крім випадків, передбачених пунктами 7 і 8 частини першої цієї статті, це рішення про анулювання ліцензії підлягає виконанню через три місяці після набрання ним чинності. У випадках, передбачених пунктами 7 і 8 частини першої цієї статті, ліцензія анулюється від дня прийняття відповідного рішення.

7. Рішення про анулювання ліцензії, крім випадків, передбачених пунктами 7 і 8 частини першої цієї статті, набирає чинності через десять днів від дня його прийняття. Якщо ліцензіат протягом цього часу оскаржує дане рішення в судовому порядку, дія цього рішення призупиняється до завершення судового розгляду.

8. Запис про дату та номер рішення про анулювання ліцензії вноситься до ліцензійного реєстру не пізніше наступного робочого дня після набрання ним чинності.

9. Рішення про анулювання ліцензії публікується в черговому офіційному бюлетені НКРЗ та у десятиденний термін після набрання ним чинності — на веб-сайті НКРЗ.

Стаття 39. Отримання ліцензії на додаткову смугу радіочастот

1. У разі необхідності отримання додаткової смуги радіочастот для подальшого розвитку підприємницької діяльності в тій радіотехнології, яка застосовується користувачем, він звертається до НКРЗ із заявою на отримання ліцензії на додаткову смугу радіочастот. Форма заяви встановлюється НКРЗ.

2. НКРЗ розглядає заяву на отримання ліцензії на додаткову смугу радіочастот і приймає відповідне рішення протягом 60 календарних днів від дня надходження заяви. У разі необхідності міжнародної координації присвоєнь радіочастот термін прийняття відповідного рішення подовжується на термін, визначений Регламентом радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку або відповідними міжнародними договорами.

3. У разі якщо НКРЗ не прийняла ніякого рішення у визначені цим Законом терміни, рішення про видачу заявленої ліцензії вважається прийнятим, У цьому випадку НКРЗ повинна видати заявнику в тижневий термін у безспірному порядку ліцензію, а заявник має право звернутися до УДЦР за отриманням у встановленому порядку дозволів на експлуатацію радіоелектронних засобів.

4. За результатами розгляду заяви на отримання ліцензії на додаткову смугу радіочастот НКРЗ може прийняти рішення про видачу ліцензії, відмову у видачі ліцензії або проведення конкурсу чи тендера на отримання додаткової смуги радіочастот. Повідомлення про рішення НКРЗ надсилається (видається) заявнику протягом трьох робочих днів від дня його прийняття. Рішення НКРЗ про відмову у видачі дозволу на отримання додаткової смуги радіочастот може бути оскаржено в судовому порядку.

5. Додаткова смуга радіочастот може надаватися на умовах конкурсу або тендера тільки у випадку обмеженого радіочастотного ресурсу. НКРЗ оголошує конкурс або тендер на отримання додаткової смуги радіочастот, якщо обсяги радіочастотного спектра, замовлені претендентами на отримання радіочастотного ресурсу України, перевищують обсяги спектра, який підлягає розподілу.

Стаття 40. Дострокове впровадження нових радіотехнологій з ініціативи ліцензіата — користувача радіочастотного ресурсу України

1. Держава сприяє впровадженню нових радіотехнологій у сфері телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України.

2. Користувач радіочастотного ресурсу України, який відповідно до закону здійснює операторську діяльність у певній смузі радіочастот та має наміри впровадити нову радіотехнологію в цій смузі радіочастот до закінчення терміну дії ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України, звертається до НКРЗ із відповідною заявою. Форма заяви встановлюється НКРЗ.

3. Заява користувача щодо дострокового впровадження нової радіотехнології розглядається НКРЗ протягом 60 календарних днів від дати реєстрації заяви. У разі необхідності міжнародної координації присвоєнь радіочастот термін прийняття відповідного рішення продовжується на термін, визначений Регламентом радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку або відповідними міжнародними договорами. За результатами розгляду НКРЗ приймає рішення про можливість дострокового впровадження нової радіотехнології у смузі радіочастот, якою користується заявник, або про відмову в її достроковому впровадженні.

4. У разі прийняття рішення про можливість дострокового впровадження нової радіотехнології НКРЗ зобов'язана, за потреби, внести на затвердження до Кабінету Міністрів України проект змін Плану використання радіочастотного ресурсу України. У разі затвердження змін до Плану використання радіочастотного ресурсу України НКРЗ зобов'язана видати заявнику нові ліцензії на вид діяльності у сфері телекомунікацій та на користування радіочастотним ресурсом України в межах смуги радіочастот, яку використовує заявник. НКРЗ також зобов'язана видати зазначені ліцензії в разі, якщо впровадження нової радіотехнології не потребує внесення змін до Плану використання радіочастотного ресурсу України.

5. Термін дії нових ліцензій на вид діяльності у сфері телекомунікацій та на користування радіочастотним ресурсом України встановлюється НКРЗ і не може бути меншим ніж термін дії відповідних попередніх ліцензій.

6. Копія рішення про надання згоди на дострокову зміну радіотехнології або про відмову в наданні такої згоди надсилається (видається) заявникові протягом трьох робочих днів від дати його прийняття.

7. У рішенні про відмову в наданні згоди на впровадження нової радіотехнології зазначаються підстави відмови.

8. НКРЗ може відмовити заявнику у разі, якщо:

1) заявник не виконав умови чинної ліцензії;

2) заявник не підтвердив фінансову та технічну спроможність щодо впровадження нової радіотехнології.

9. Після усунення обставин, що стали підставою для відмови, заявник може повторно звернутися до НКРЗ.

10. Рішення НКРЗ про відмову у впровадженні нової радіотехнології може бути оскаржено в судовому порядку.

11. Порядок плати за отримання та видачу ліцензії при достроковому впровадженні нових радіотехнологій збігається з відповідним порядком для видачі ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України.

Стаття 41. Висновок щодо електромагнітної сумісності

1. Висновок щодо електромагнітної сумісності у смугах частот загального користування надається УДЦР у порядку, визначеному НКРЗ. Висновок щодо електромагнітної сумісності у смугах частот спеціального користування надає Генеральний штаб Збройних Сил України. Затверджені ЦОВЗ методики розрахунків електромагнітної сумісності є обов'язковими для Генерального штабу Збройних Сил України та УДЦР.

2. Висновок дає право на встановлення, монтаж конкретних радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв з визначеними умовами.

3. Суб'єкт господарювання, який має намір експлуатувати радіоелектронні засоби або випромінювальні пристрої, особисто або через уповноважений ним орган чи особу або рекомендованим листом з описом вкладення звертається до УДЦР із заявою про видачу висновку за встановленою НКРЗ формою.

4. Заява повинна містити позиції щодо радіочастот (смуг радіочастот), необхідних для експлуатації радіоелектронних засобів, а також термінів початку та повного освоєння замовлених радіочастот (смуг радіочастот).

5. До заяви про видачу висновку заявник додає:

1) копію свідоцтва про реєстрацію суб'єкта господарювання, засвідчену підписом та печаткою посадової особи суб'єкта господарювання (для юридичної особи) або підписом та печаткою суб'єкта господарювання (для фізичної особи), а для радіоаматорів та інших фізичних осіб — ксерокопію документа, що засвідчує особу;

2) копію ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України — у разі, якщо її наявність передбачена законодавством;

3) пояснювальну записку, в якій надається обгрунтування необхідної смуги, номіналів радіочастот, що замовляються, інформація про призначення та характер радіомережі, тип радіоелектронних засобів, що планується використовувати в радіомережі, їх параметри. У пояснювальній записці також наводяться, за наявності, дані про зону обслуговування та орієнтовний частотний план;

4) схему організації радіозв'язку, що планується;

5) копії карт місцевості в масштабі 1:200000 або 1:100000 із зазначенням місць знаходження радіоелектронних засобів.

6. Висновок щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення надається на підставі подання Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення. До подання додається заявка, форма якої встановлюється НКРЗ.

7. Заява про надання висновку залишається без розгляду, якщо:

1) заява подана (підписана) особою, яка не має на це повноважень;

2) подано не всі документи, передбачені цією статтею;

3) документи оформлені з порушенням вимог цієї статті;

4) радіоелектронні засоби, які планує використовувати заявник, не входять до реєстру радіоелектронних засобів, дозволених до використання в Україні;

5) на радіоелектронні засоби, які планує використовувати заявник, немає встановленого законодавством документа про підтвердження відповідності;

6) у Плані використання радіочастотного ресурсу України у зазначеній смузі радіочастот не визначена заявлена радіотехнологія.

8. У разі залишення заяви про надання висновку без розгляду УДЦР протягом тижня від дати реєстрації заяви інформує заявника в письмовій формі із зазначенням відповідних підстав.

9. У разі усунення причин, що були підставою для винесення рішення про залишення заяви без розгляду, заявник може повторно подати заяву про видачу висновку щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв.

10. Термін надання заявнику висновку не повинен перевищувати 30 діб від дати реєстрації заяви без урахування термінів погодження та міжнародної координації заявлених частотних присвоєнь. У разі необхідності погодження з Генеральним штабом Збройних Сил України термін надання висновку не повинен перевищувати 80 діб. У разі необхідності міжнародної координації термін надання висновку продовжується на термін, визначений Регламентом радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку або відповідними міжнародними договорами.

11. У разі якщо за результатами розгляду відповідної заяви електромагнітну сумісність забезпечити неможливо, УДЦР надає заявникові письмове обгрунтування відмови.

12. Відмова в наданні висновку надається в разі:

1) негативних результатів міжнародної координації;

2) невиконання умов електромагнітної сумісності на заявлених радіочастотах з діючими або запланованими радіоелектронними засобами.

13. УДЦР має право на отримання від заявника додаткової інформації з питань, віднесених до його компетенції і які виникають при розгляді заяви, з продовженням терміну підготовки висновку за згодою заявника.

14. Термін дії висновку становить 6 місяців, за винятком висновків для радіоелектронних засобів мовлення, для яких встановлюється термін дії 12 місяців.

15. Висновки видаються на бланках, зразки яких затверджуються НКРЗ і які є захищеними документами суворої звітності.

16. Висновок надається УДЦР на кожний окремий радіоелектронний засіб або випромінювальний пристрій стаціонарного розташування.

Стаття 42. Порядок отримання дозволів на експлуатацію

1. Користувачі радіочастотного ресурсу України повинні отримувати дозволи на експлуатацію відповідних радіоелектронних засобів та/або випромінювальних пристроїв, крім засобів та пристроїв, використання яких здійснюється на бездозвільній основі відповідно до цього Закону.

2. Дозволи на експлуатацію у смугах загального користування видаються на бланках, зразки яких затверджуються НКРЗ і які є захищеними документами суворої звітності.

3. Дозволи на експлуатацію у смугах радіочастот загального користування видає УДЦР. Дозволи на експлуатацію у смугах радіочастот спеціального користування видає Генеральний штаб Збройних Сил України.

4. Термін дії дозволу на експлуатацію не може бути меншим за термін дії відповідної ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України або відповідної ліцензії на мовлення. Для загальних користувачів, яким не потрібна ліцензія на користування радіочастотним ресурсом України, термін дії дозволу на експлуатацію не може бути меншим за п'ять років, якщо інше не передбачено Планом використання радіочастотного ресурсу України.

5. Юридична та/або фізична особа, яка має намір здійснювати експлуатацію радіоелектронних засобів та/або випромінювальних пристроїв, особисто, через уповноважений ним орган чи особу або рекомендованим листом з описом вкладення звертається до УДЦР. Форма заяви встановлюється НКРЗ.

6. Заява повинна містити позиції щодо радіочастот (смуг радіочастот), необхідних для експлуатації радіоелектронних засобів та/або випромінювальних пристроїв, термінів проведення приймальних випробувань радіоелектронних засобів на місці експлуатації, а також термінів початку та повного освоєння замовлених радіочастот (смуг радіочастот).

7. До заяви про видачу дозволу на експлуатацію заявник додає:

1) копію свідоцтва про реєстрацію юридичної або фізичної особи, завірену нотаріально (для радіоаматорів — копію документа, що засвідчує особу);

2) копію висновку щодо електромагнітної сумісності;

3) для радіоелектронних засобів мовлення — копію ліцензії на мовлення або подання Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення для багатоканальних телесистем, які передбачають використання радіочастотного ресурсу України;

4) документ, що підтверджує оплату за висновок щодо електромагнітної сумісності.

8. Забороняється вимагати від заявни-

ків на отримання дозволу на експлуатацію радіоелектронних засобів інші документи, не передбачені цим Законом.

9. Усі подані заявником документи після реєстрації заяви формуються в окрему справу.

10. Заява про видачу дозволу на експлуатацію радіоелектронних засобів залишається без розгляду, якщо:

1) заява подана (підписана) особою, яка не має на це повноважень;

2) документи оформлені з порушенням вимог цієї статті.

11. У разі залишення заяви про видачу дозволу на експлуатацію без розгляду УДЦР протягом тижня від дати реєстрації заяви інформує заявника в письмовій формі із зазначенням відповідних підстав.

12. У разі усунення причин, що були підставою для винесення рішення про залишення заяви без розгляду, заявник може повторно подати заяву про видачу дозволу на експлуатацію.

13. Дозвіл на експлуатацію видається на кожний окремий радіоелектронний засіб або випромінювальний пристрій.

14. УДЦР та Генеральний штаб Збройних Сил України ведуть реєстр присвоєнь радіочастот та несуть відповідальність за його достовірність.

15. НКРЗ публікує інформацію щодо процедур видачі дозволів на експлуатацію радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв у своєму офіційному бюлетені та на веб-сайті.

Стаття 43. Рішення про видачу або відмову у видачі дозволу на експлуатацію

1. УДЦР бере участь у приймальних випробуваннях радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв на місці експлуатації та з урахуванням їх результатів приймає рішення про видачу або відмову у видачі дозволу на експлуатацію у строк, що не перевищує 45 днів від дати реєстрації заяви про видачу дозволу. Порядок проведення приймальних випробувань встановлюється НКРЗ.

2. Копія рішення про видачу або відмову у видачі дозволу на експлуатацію надсилається (видається) заявникові протягом трьох робочих днів від дати його прийняття.

3. У рішенні про відмову у видачі дозволу на експлуатацію зазначаються підстави відмови.

4. Одночасно з рішенням про видачу дозволу заявникові надсилається повідомлення про розмір та порядок оплати за видачу дозволу. Дозвіл видається заявникові не пізніше триденного терміну після пред'явлення ним документа, що підтверджує оплату робіт з підготовки висновку щодо електромагнітної сумісності та за видачу дозволу.

5. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі дозволу на експлуатацію є:

1) недостовірність даних у документах, поданих заявником для отримання дозволу;

2) невідповідність поданих документів технічним умовам, встановленим на експлуатацію радіоелектронного засобу;

3) неможливість видачі дозволу внаслідок раніше прийнятого рішення щодо обмеження радіочастотного ресурсу та розподілу його на конкурсних або тендерних засадах.

6. У разі відмови у видачі дозволу заявник може подати до УДЦР нову заяву про видачу дозволу після усунення обставин, що стали підставою для відмови у його видачі.

7. Заявник має право звертатися до НКРЗ у разі його незгоди з рішенням УДЦР або порушення УДЦР термінів та порядку розгляду заяви про видачу дозволу на експлуатацію.

8. Рішення про відмову у видачі дозволу на експлуатацію може бути оскаржено в судовому порядку.

Стаття 44. Продовження дії дозволу на експлуатацію

1. Для продовження дії дозволу на експлуатацію користувач повинен не пізніше ніж за чотири місяці до закінчення терміну його дії звернутися до УДЦР із заявою на продовження терміну дії дозволу. Форму заяви встановлює НКРЗ.

2. Продовження дії дозволу на експлуатацію, який отримано на підставі відповідної ліцензії, здійснюється після продовження терміну дії цієї ліцензії.

3. УДЦР не має права відмовити в продовженні терміну дії дозволу, якщо користувачем радіочастотного ресурсу України виконуються всі умови, зазначені в дозволі.

4. Підставами для відмови в продовженні терміну дії дозволу є:

1) обмеження Планом використання радіочастотного ресурсу України терміну застосування відповідної радіотехнології;

2) порушення користувачем радіочастотного ресурсу України умов дозволу;

3) закінчення терміну дії ліцензії, на підставі якої було надано дозвіл.

5. Рішення про відмову в продовженні строку дії дозволів на експлуатацію операторів телекомунікацій направляється на затвердження в НКРЗ. Термін дії зазначених дозволів автоматично продовжується до прийняття рішення НКРЗ.

6. Рішення про відмову в продовженні терміну дії дозволів на експлуатацію радіоелектронних засобів мовлення направляється на затвердження в Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення. Термін дії зазначених дозволів автоматично продовжується до прийняття рішення Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення.

7. УДЦР інформує заявника про прийняте рішення не пізніше ніж через 15 робочих днів від дати реєстрації заяви.

8. У разі продовження дії дозволу на експлуатацію УДЦР видає дозвіл на новому бланку.

9. Порядок продовження дії дозволів на експлуатацію у смугах радіочастот спеціального користування встановлюється Генеральним штабом Збройних Сил України.

Стаття 45. Анулювання дозволу на експлуатацію

1. Анулювання дозволу на експлуатацію здійснюється ДІЗ.

2. ДІЗ анулює дозволи на експлуатацію за рішенням НКРЗ або за власним рішенням, підставами для яких є:

1) анулювання ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України;

2) анулювання ліцензії на мовлення або відповідного подання Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення щодо багатоканальних телесистем, які передбачають використання радіочастотного ресурсу України;

3) акт про невиконання користувачем радіочастотного ресурсу України приписів ДІЗ;

4) акт про повторну відмову користувача радіочастотного ресурсу в допуску представників НКРЗ та/або ДІЗ для проведення перевірки, а також про вчинення інших перешкод, які не дозволяють здійснювати перевірку в повному обсязі;

5) акт про те, що користувач з власної вини не розпочав експлуатацію радіоелектронного засобу у визначені дозволом терміни;

6) невикористання радіоелектронного засобу більше одного року;

7) виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих користувачем радіочастотного ресурсу України для отримання дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою.

3. ДІЗ самостійно анулює дозволи на експлуатацію на підставі:

1) заяви користувача радіочастотного ресурсу України про анулювання дозволу;

2) скасування державної реєстрації суб'єкта господарювання — користувача радіочастотного ресурсу України;

3) нотаріально засвідченої копії свідоцтва про смерть фізичної особи — користувача радіочастотного ресурсу України.

4. ДІЗ має прийняти рішення про анулювання дозволу на експлуатацію протягом 5 робочих днів від дати вручення порушнику відповідного припису та протягом 20 робочих днів від дати встановлення інших підстав для анулювання дозволу, передбачених цим Законом. Дане рішення вручається або надсилається рекомендованим листом користувачу радіочастотного ресурсу України із зазначенням підстав анулювання дозволу не пізніше трьох робочих днів від дати прийняття рішення.

5. Рішення ДІЗ про анулювання дозволу на експлуатацію радіоелектронних засобів оператора телекомунікацій повинно бути затверджено НКРЗ.

6. У разі виникнення підстав для анулювання дозволу на експлуатацію радіоелектронних засобів мовлення НКРЗ звертається до Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення за погодженням рішення про анулювання відповідного дозволу. Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення повинна прийняти відповідне рішення протягом місяця. У разі відмови в погодженні або недотримання зазначеного терміну дозвіл може бути анульований за рішенням суду.

7. Дозвіл на експлуатацію радіоелектронних засобів мовлення може бути анульовано за поданням Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

8. Рішення про анулювання дозволу на експлуатацію може бути оскаржено в судовому порядку.

9. Рішення про анулювання дозволу на експлуатацію набирає чинності через десять днів від дня його прийняття. Якщо користувач радіочастотного ресурсу України протягом цього часу оскаржує дане рішення в судовому порядку, дія цього рішення призупиняється до завершення судового розгляду.

10. Порядок анулювання дозволів на експлуатацію у смугах радіочастот спеціального користування встановлюється Генеральним штабом Збройних Сил України.

Стаття 46. Переоформлення дозволів на експлуатацію

1. Підставами для переоформлення дозволу на експлуатацію є:

1) зміна найменування юридичної особи або прізвища, імені, по батькові фізичної особи — власника дозволу;

2) зміна місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи — власника дозволу у разі, якщо їх діяльність не передбачає наявності ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України;

3) реорганізація юридичної особи — власника дозволу шляхом зміни організаційно-правової форми, перетворення, злиття, приєднання. У цьому випадку дозвіл переоформлюється на правонаступника попереднього власника.

2. У разі виникнення підстав для переоформлення дозволу власник дозволу зобов'язаний протягом 30 робочих днів подати до УДЦР заяву про переоформлення дозволу разом з дозволом, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

3. УДЦР протягом 10 робочих днів від дати реєстрації заяви про переоформлення дозволу зобов'язаний надати переоформлений на новому бланку дозвіл з урахуванням змін, зазначених у заяві про переоформлення дозволу, або відмовити в переоформленні дозволу в разі відсутності підстав для переоформлення чи недостовірності даних у поданих документах.

4. Переоформлений дозвіл видається за умови надання документів, що підтверджують оплату переоформлення.

5. У разі переоформлення дозволу УДЦР приймає рішення про визнання недійсним дозволу, що переоформлявся, і вносить відповідні зміни до реєстру присвоєнь радіочастот.

6. Термін дії переоформленого дозволу дорівнює терміну дії дозволу, що переоформлявся.

7. Не переоформлений у встановлені терміни дозвіл є недійсним.

Стаття 47. Видача дубліката дозволів на експлуатацію

1. Підставами для видачі дубліката дозволу на експлуатацію є:

1) втрата дозволу;

2) пошкодження бланка дозволу.

2. У разі втрати або пошкодження бланка дозволу його власник зобов'язаний звернутися до УДЦР із заявою про видачу дубліката дозволу. Якщо бланк дозволу непридатний для користування внаслідок його пошкодження, разом із заявою до УДЦР подається пошкоджений бланк дозволу.

3. УДЦР зобов'язаний протягом п'яти робочих днів від дати одержання заяви видати заявнику дублікат втраченого або пошкодженого дозволу при наданні документів, що підтверджують оплату видачі дубліката.

4. Термін дії дубліката дозволу повинен відповідати терміну дії втраченого або пошкодженого дозволу.

5. У разі видачі дубліката дозволу УДЦР приймає рішення про визнання недійсним дозволу, що був утрачений або пошкоджений, і вносить відповідні зміни до реєстраційних документів не пізніше наступного робочого дня.

6. Після подання до УДЦР заяви та відповідних документів для видачі дубліката дозволу і до отримання дубліката дозволу експлуатація радіоелектронного засобу здійснюється на підставі відповідної довідки УДЦР.

Стаття 48. Зміна даних, зазначених у документах, що додавалися до заяви про видачу дозволу на експлуатацію

Власник дозволу на експлуатацію зобов'язаний письмово повідомляти УДЦР про всі зміни даних, зазначених у документах, що додавалися до заяви про видачу дозволу, протягом 30 робочих днів після виникнення таких змін. Реєстрація змін підтверджується листом УДЦР, який надсилається власнику радіоелектронного засобу або випромінювального пристрою.

Стаття 49. Плата за видачу, продовження, переоформлення, видачу дублікатів ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України

1. За видачу, продовження, переоформлення, видачу дублікатів ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України справляється плата, розмір якої встановлюється Кабінетом Міністрів України і яка зараховується до Державного бюджету України.

2. Десять відсотків коштів, що надходять до Державного бюджету України як плата за видачу ліцензій, їх переоформлення, видачу їх дублікатів, зараховуються до спеціального фонду Державного бюджету України і використовуються на покриття витрат, пов'язаних з міжнародно-правовим захистом присвоєнь радіочастот, веденням відповідних реєстрів, виготовленням бланків.

Розділ VII. ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ КОРИСТУВАННЯ РАДІОЧАСТОТНИМ РЕСУРСОМ УКРАЇНИ ЗАГАЛЬНИМИ КОРИСТУВАЧАМИ

Стаття 50. Особливості використання радіочастотного ресурсу України для потреб телерадіомовлення

1. Порядок використання радіочастотного ресурсу України для потреб телерадіомовлення визначається цим Законом, законами України «Про телебачення і радіомовлення», «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення».

2. Національна рада України з питань телебачення та радіомовлення визначає відповідно до законодавства про радіочастотний ресурс України користувачів радіочастотного ресурсу України у смугах радіочастот, виділених для телерадіомовлення.

3. Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення замовляє розробку висновків щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення.

4. Присвоєння радіочастот радіоелектронним засобам у смугах радіочастот, виділених для телерадіомовлення, та видача відповідних дозволів на експлуатацію радіоелектронних засобів здійснюється УДЦР на підставі ліцензії на мовлення або подання Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення для багатоканальних телесистем, які передбачають використання радіочастотного ресурсу України.

5. Обмеження або тимчасове зупинення використання радіоелектронних засобів мовлення здійснюється ДІЗ виключно у випадках загрози для життя або здоров'я людей з обов'язковим інформуванням Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення у триденний термін.

6. Припинення використання радіоелектронних засобів мовлення здійснюється виключно на підставі анулювання відповідної ліцензії на мовлення або анулювання дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу мовлення. Анулювання дозволу на експлуатацію радіоелектронних засобів мовлення здійснюється у випадках та в порядку, визначених цим Законом.

Стаття 51. Особливості використання радіочастотного ресурсу України суднами, космічними системами та літальними апаратами

Використання радіочастотного ресурсу України суднами та іншими плавзасобами, космічними системами та літальними апаратами, включаючи відповідні засоби наземної інфраструктури, здійснюється з урахуванням вимог законодавства України та міжнародних договорів України за участю відповідних центральних органів виконавчої влади.

Стаття 52. Особливості використання радіочастотного ресурсу України для потреб дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні та військових формувань іноземних держав, які тимчасово перебувають на території України

Порядок використання радіочастотного ресурсу України для потреб дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні та військових формувань іноземних держав, які тимчасово перебувають на території України, визначається Кабінетом Міністрів України за поданням НКРЗ з урахуванням положень міжнародних угод та цього Закону.

Стаття 53. Особливості користування радіочастотним ресурсом України радіоаматорами

Користування радіочастотним ресурсом України радіоаматорами здійснюється відповідно до Регламенту аматорського радіозв'язку України, який затверджується НКРЗ з урахуванням рекомендацій громадських організацій радіоаматорів України та відповідних міжнародних організацій.

Стаття 54. Захист інтересів держави

1. Потреби всіх користувачів радіочастотного ресурсу України забезпечуються внесенням відповідних записів до Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України і до Плану використання радіочастотного ресурсу України.

2. Захист інтересів держави щодо питань міжнародної координації використання радіочастотного ресурсу здійснюється ЦОВЗ.

3. Міжнародна координація з іншими країнами присвоєнь радіочастот здійснюється НКРЗ із залученням за необхідності Генерального штабу Збройних Сил України.

Стаття 55. Використання радіочастотного ресурсу України в умовах надзвичайного або воєнного стану

В умовах надзвичайного або воєнного стану на всій території України чи в окремих її регіонах можуть встановлюватися тимчасові обмеження на використання радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв будь-яких форм власності та призначення. Обмеження здійснюються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 56. Радіозавади

ДЕРЖАВА І ПРАВО

(Початок на 18–23-й стор.).

1. УДЦР і ДІЗ вживають необхідних заходів щодо виявлення та припинення дії джерел радіозавад у смугах радіочастот загального користування.

2. Генеральний штаб Збройних Сил України вживає заходів щодо виявлення та припинення дії джерел радіозавад у смугах радіочастот спеціального користування.

3. Власники радіоелектронних засобів і випромінювальних пристроїв, що створюють радіозавади тим радіоелектронним засобам, завадостійкість яких відповідає стандартам, нормам і правилам, повинні здійснити всі необхідні для усунення чи обмеження дії радіозавад заходи відповідно до приписів ДІЗ та Генерального штабу Збройних Сил України.

4. Порядок виконання робіт з виявлення та усунення дії джерел радіозавад у смугах радіочастот загального та спеціального користування встановлюють відповідно НКРЗ та Генеральний штаб Збройних Сил України.

5. У разі якщо радіоелектронні засоби і випромінювальні пристрої, що створюють радіозавади, та обладнання, на яке впливають ці радіозавади, відповідають нормам і вимогам нормативних документів, але ці радіозавади заважають нормальному функціонуванню зазначеного обладнання, і якщо сторони не досягли згоди стосовно заходів щодо усунення радіозавад, ДІЗ та/або Генеральний штаб Збройних Сил України у відповідних смугах радіочастот повинні запропонувати обов'язкові для сторін заходи щодо усунення радіозавад, включаючи анулювання дозволів на експлуатацію.

6. Порядок взаємодії між НКРЗ та Генеральним штабом Збройних Сил України щодо виявлення та усунення дії радіозавад встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 57. Плата за користування радіочастотним ресурсом України

1. Користування радіочастотним ресурсом в Україні здійснюється на платній основі.

2. Користувачі радіочастотного ресурсу України сплачують щомісячний збір за користування наданим радіочастотним ресурсом, який вноситься в терміни, визначені відповідними законодавчими актами.

3. Кошти, що надходять від користувачів радіочастотного ресурсу України, зараховуються до Державного бюджету України.

4. Розмір щомісячного збору за користування радіочастотним ресурсом України встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. Користувачі, яким надано право користуватися радіочастотним ресурсом України на підставі ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України, сплачують щомісячний збір за користування радіочастотним ресурсом України від дати видачі ліцензії.

6. Інші користувачі сплачують щомісячний збір за користування радіочастотним ресурсом України від дати видачі дозволу на експлуатацію радіоелектронних засобів.

7. Сума збору за користування радіочастотним ресурсом України визначається платниками самостійно виходячи з розміру встановлених ставок та ширини смуги радіочастот, визначеної у ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України або дозволі на експлуатацію, по кожному регіону окремо.

8. Користувачі радіочастотного ресурсу України щомісяця протягом 20 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) місяця, подають до органів податкової служби податкові декларації. Форма податкової декларації визначається центральним податковим органом.

9. Від сплати за користування радіочастотним ресурсом України звільняються спеціальні користувачі і радіоаматори.

10. З метою забезпечення фінансування заходів щодо проведення конверсії та перерозподілу смуг радіочастот, впровадження та утримання системи радіочастотного моніторингу в смугах радіочастот спеціального користування в Державному бюджеті України окремими рядками передбачаються відповідні видатки в сумарному розмірі 30 відсотків зарахованих коштів від зборів за користування радіочастотним ресурсом України.

Стаття 58. Відповідальність за порушення законодавства про радіочастотний ресурс України

1. Юридичні та фізичні особи, винні в порушенні законодавства про радіочастотний ресурс України, несуть відповідальність у порядку, визначеному законами України.

2. За несвоєчасну сплату щомісячного збору за користування радіочастотним ресурсом України справляється пеня згідно із законами України.

3. У разі несплати щомісячного збору протягом шести місяців відповідна ліцензія на користування радіочастотним ресурсом України, а також дозволи на експлуатацію анулюються без компенсації збитків користувачу радіочастотного ресурсу України зі стягненням суми заборгованості в судовому порядку.

Розділ VIII. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 59. Мета і загальні принципи міжнародного співробітництва

1. Метою міжнародного співробітництва щодо радіочастотного ресурсу є встановлення зв'язків з іншими державами для забезпечення України необхідним та достатнім радіочастотним ресурсом, його захисту та ефективного використання з урахуванням власних інтересів та можливостей.

2. Міжнародно-правовий захист присвоєнь радіочастот України здійснюється шляхом:

1) укладання міжнародних угод щодо використання радіочастотного ресурсу;

2) міжнародної координації присвоєнь радіочастот радіоелектронним засобам України та інших країн;

3) участі в роботі міжнародних організацій з питань управління і використання радіочастотного ресурсу;

4) реєстрації в Міжнародному союзі електрозв'язку присвоєнь радіочастот радіоелектронним засобам України;

5) участі в реалізації міжнародних проектів, пов'язаних з управлінням і використанням радіочастотного ресурсу, з урахуванням вимог інтересів і безпеки України;

6) гармонізації державних стандартів, норм і правил з міжнародними стандартами, рекомендаціями, нормами і правилами, які стосуються використання радіочастотного ресурсу України.

3. Виконання функцій України як держави — члена Міжнародного союзу електрозв'язку, відповідальність за виконання зобов'язань України за Статутом та Конвенцією Міжнародного союзу електрозв'язку і зобов'язань за адміністративними регламентами, а також взаємодія і співробітництво з органами, які виконують функції адміністрацій зв'язку іноземних держав, покладаються на ЦОВЗ, яка виконує функції Адміністрації зв'язку і радіочастот України і в установленому порядку представляє інтереси України з питань, що стосуються управління і використання радіочастотного ресурсу, в інших всесвітніх, європейських та регіональних організаціях.

4. Міжнародна координація з питань використання радіочастот і радіоелектронних засобів у прикордонних зонах, присвоєнь радіочастот радіоелектронним засобам України та інших країн, реєстрація у Міжнародному союзі електрозв'язку присвоєнь радіочастот радіоелектронним засобам України здійснюється НКРЗ із залученням для цього інших центральних органів виконавчої влади та Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення.

Розділ IX. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законодавства у відповідність із цим Законом застосовуються нормативно-правові акти в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Ліцензії та дозволи, які були видані користувачам радіочастотного ресурсу України до набрання чинності цим Законом, зберігають чинність протягом зазначеного в них терміну за умови дотримання вимог цього Закону.

4. Державна інспекція зв'язку України утворюється відповідно до вимог цього Закону та Закону України «Про телекомунікації».

5. Державне підприємство «Український державний центр радіочастот та нагляду за зв'язком» відповідно до вимог цього Закону та Закону України «Про телекомунікації» реорганізується в державне підприємство «Український державний центр радіочастот».

6. До затвердження Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України відповідно до вимог цього Закону Кабінет Міністрів України може визначати смуги радіочастот спільного користування та встановлювати порядок регулювання користування ними.

7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) назву та абзац перший частини першої статті 145 викласти в такій редакції:

«Стаття 145. Порушення умов і правил, що регламентують діяльність у сфері телекомунікацій, поштового зв'язку та користування радіочастотним ресурсом України, передбачену ліцензіями

Порушення умов і правил, що регламентують діяльність у сфері телекомунікацій, поштового зв'язку та користування радіочастотним ресурсом України, передбачену ліцензіями»;

б) статті 146 та 188^{7} викласти в такій редакції:

«Стаття 146. Порушення правил реалізації, експлуатації радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, а також користування радіочастотним ресурсом України

Порушення правил реалізації, експлуатації радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв будь-якого виду і призначення, а так само користування радіочастотним ресурсом України без належного дозволу чи ліцензії або з порушенням правил, які регулюють користування радіочастотним ресурсом України, — тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією зазначених засобів і пристроїв або без такої і на посадових осіб та громадян — суб'єктів господарської діяльності — від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією зазначених засобів і пристроїв або без такої.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення за одне з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, — тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією зазначених засобів і пристроїв і на посадових осіб та громадян — суб'єктів господарської діяльності — від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією зазначених засобів і пристроїв»;

«Стаття 188^{7}. Невиконання законних вимог (приписів) посадових осіб органів Державної інспекції зв'язку Національної комісії з питань регулювання зв'язку

Невиконання законних вимог (приписів) посадових осіб органів Державної інспекції зв'язку Національної комісії з питань регулювання зв'язку щодо усунення порушень законодавства про телекомунікації, поштовий зв'язок та радіочастотний ресурс України —тягне за собою накладення штрафу на громадян від десяти до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

в) у статті 147 слова «у розмірі від тридцяти до сорока» замінити словами «у розмірі від п'ятдесяти до двохсот»;

г) у частині другій статті 243 цифри «148^{1} — 148^{4} « замінити цифрами «148^{3} — 148^{4}, 188^{7}»;

2) у Законі України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155):

а) у статті 1 визначення терміну «телемережі» викласти в такій редакції:

«телемережі — телекомунікаційні мережі загального користування, що призначаються для передавання програм радіо- та телебачення, а також інших телекомунікаційних і мультимедійних послуг і можуть інтегруватися з іншими телекомунікаційними мережами загального користування»;

б) пункт 6 статті 15 виключити;

в) пункт 3 статті 18 викласти в такій редакції:

«3) забезпечує державний нагляд за додержанням суб'єктами ринку законодавства про телекомунікації»;

г) частину третю статті 37 виключити;

ґ) статтю 38 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Провайдери телекомунікацій здійснюють діяльність у сфері телекомунікацій на підставі договору з оператором телекомунікацій — резидентом України та копії ліцензії цього оператора на відповідний вид діяльності у випадках, передбачених законом»;

д) частину другу статті 39 викласти в такій редакції:

«2. Усі пункти частини першої цієї статті, крім пунктів 1, 2, 10, 11, 12, 15, 17, поширюються також на провайдерів телекомунікацій»;

е) частину третю статті 42 доповнити пунктом 1^{1} такого змісту:

«1^{1}) надання послуг фіксованого телефонного зв'язку з використанням безпроводового доступу до телекомунікаційної мережі з правом технічного обслуговування і надання в користування каналів електрозв'язку:

місцевого;

міжміського;

міжнародного»;

є) частини першу і п'яту статті 45 викласти в такій редакції:

«1. Суб'єкт господарювання, який має намір здійснювати діяльність у сфері телекомунікацій, що ліцензується, особисто, через уповноважений ним орган чи особу або рекомендованим листом з описом вкладення звертається до НКРЗ із заявою про видачу ліцензії за встановленим нею зразком»;

«5. Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом, копія якого видається або надсилається заявнику, з відміткою про дату прийняття документів та підписом відповідальної особи НКРЗ»;

ж) статтю 46 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. У разі якщо діяльність, що ліцензується, потребує використання обмеженого ресурсу (радіочастотного та/або номерного) термін прийняття рішення про видачу або відмову у видачі ліцензії становить 60 робочих днів від дня реєстрації заяви. У разі необхідності міжнародної координації присвоєнь радіочастот термін надання ліцензії продовжується на термін, визначений Регламентом радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку або відповідними міжнародними договорами. Ліцензія на вид діяльності у сфері телекомунікацій, який передбачає користування радіочастотним ресурсом України, видається одночасно з відповідною ліцензією на користування радіочастотним ресурсом України»;

з) статтю 49 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Процедура продовження терміну дії ліцензії застосовується тільки до тих видів діяльності, які ліцензуються відповідно до цього Закону»;

и) у частині другій статті 53 слово «адміністративні» виключити;

і) статтю 74 викласти в такій редакції:

«Стаття 74. Взаємодія операторів телекомунікацій України з операторами телекомунікацій інших держав

Взаємодія операторів телекомунікацій України з операторами телекомунікацій інших держав, розподіл між ними доходів від надання послуг міжнародного зв'язку, взаємоз'єднання мереж телекомунікацій загального користування тощо здійснюються відповідно до рекомендацій Міжнародного союзу електрозв'язку на підставі міжнародних договорів України з відповідними державами та/або договорів операторів телекомунікацій України з операторами телекомунікацій інших країн»;

ї) пункт 2 глави XIV «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:

«2. ЦОВЗ здійснює повноваження НКРЗ у повному обсязі до 1 січня 2005 року, а з питань регулювання користування радіочастотним ресурсом України відповідно до Закону України «Про радіочастотний ресурс України» — до 1 січня 2006 року».

8. Кабінету Міністрів України:

1) у дванадцятимісячний термін:

а) провести із залученням ЦОВЗ, НКРЗ, Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення, Генерального штабу Збройних Сил України аналіз існуючого стану використання радіочастотного ресурсу України і забезпечити створення реєстрів, передбачених цим Законом;

б) надати Верховній Раді України інформацію про фактичне використання радіочастотного ресурсу України у смугах частот загального та спеціального користування;

в) забезпечити розробку першочергових заходів щодо конверсії радіочастотного ресурсу України для забезпечення подальшого розвитку діючих радіотехнологій;

г) забезпечити розробку пропозицій щодо конверсії радіочастотного ресурсу України для впровадження перспективних радіотехнологій;

ґ) забезпечити розробку та затвердити Національну таблицю розподілу смуг радіочастот та План використання радіочастотного ресурсу України відповідно до вимог цього Закону;

д) забезпечити розробку міністерствами і відомствами нормативно-правових актів, визначених цим Законом;

2) у шестимісячний термін привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом і забезпечити перегляд та скасування міністерствами і відомствами України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

3) у тримісячний термін внести Президенту України пропозиції щодо внесення змін, що випливають із цього Закону, до положень про органи, які здійснюють функції державного управління та регулювання у сфері радіочастотного ресурсу України».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 24 червня 2004 року.
№ 1876-IV.

«ВЕКТОР» для хлібного поля

Ⓡ

НОВИНКА

Роботу нового ростовського зернозбирального комбайна «Вектор» присутні аналізували особливо ретельно. І це не дивно. Адже на експериментальному полі Ставищанського ТОВ «Інтерагроінвест» минулої п'ятниці зібралися керівники господарств, фермери, представники обласної та районної держадміністрацій, науковці. Спеціально для них співробітники «Ростсільмашу» разом зі своїм офіційним українським дилером — компанією «Донснаб» — організували презентацію комбайна, що лише місяць тому зійшов із заводського конвеєра. Вивантаживши з бункера перше зерно, «Вектор» надовго став центром уваги присутніх. Брали до уваги все: продуктивність, відсоток втрат, відповіді ростовських інженерів і техніків, численні запитання. А наприкінці довгоочікуваний висновок: «Машина — що треба! Саме на таку і чекаємо в наших господарствах».

«Ростсільмаш» реклами в Україні не потребує, бо це той випадок, коли ім'я виробникові створює його продукція. Комбайни «Нива», «Дон» упродовж десятиліть працюють на вітчизняних полях. Днями завод відзначив своє 75-річчя. За цей час на ньому виготовлено 2,6 мільйона одиниць сільськогосподарської техніки, яку успішно експлуатують у 48 країнах світу. Багато це чи мало? Замість відповіді лише один факт: «Ростсільмаш» — це понад 50 відсотків ринку виробництва комбайнів пострадянського простору! А в найближчі десять років жоден із виробників, зокрема провідних західних фірм, не зможе конкурувати з росіянами.

— Нині попит на нашу техніку постійно зростає, —каже директор із розвитку ЗАТ «ТД «Ростсільмаш» Олексій Неаронов. — У зв'язку з цим підприємство перейшло на тризмінну роботу. Сьогодні ми чимало робимо для інтенсифікації виробництва, вводимо нові лінії, що дало змогу лише за півріччя нинішнього року відвантажити клієнтам майже три тисячі комбайнів. Обсяги виробництва за цей час зросли на 85 відсотків. Свою продукцію ми відпускаємо впродовж доби сім днів на тиждень.

Напередодні цьогорічних жнив «Ростсільмаш» запропонував селянам новий комбайн «Вектор».

— Яка головна відмінність цієї машини від попередніх моделей?

— Новинка — перший комбайн, виготовлений відповідно до сучасних вимог, — розповідає Олексій Неаронов. — Збирає він 11 тонн зерна за годину. У «Векторі» реалізовано багаторічний досвід ростовських комбайнобудівників, враховано попередні помилки, надбання кращих виробників світу. У новій моделі втілено численні побажання сільських трударів, сподіваємося, що працювати на ньому захоче кожен механізатор.

«Вектор» обмолочує зернові і прямим, і роздільним комбайнуванням. Він також може збирати зернобобові, круп'яні, дрібнонасіннєві культури, соняшник, сою, кукурудзу на зерно. «Вектор» пристосований для роботи в регіонах зі складним агрофоном і врожайністю від 25 до 50 центнерів з гектара. Завдяки оригінальним конструкторським рішенням, він добре почувається на полях зі складним рельєфом, в умовах високої вологості і на забур'янених ділянках, наголошують ростовські фахівці, котрі спеціально приїхали в Ставище, щоб продемонструвати можливості нової машини.

— Наш комбайн, сподіваємося, матиме успіх насамперед у Західній Україні, де працює багато фермерських господарств із порівняно невеликими земельними наділами та складними умовами обробітку, — зауважив директор із розвитку «Ростсільмашу».

— Наше господарство має 27 гектарів ріллі, а врожай дозрів високий, — приєднується до розмови генеральний директор ТОВ «Інтерагроінвест» Петро Петрук. — Маючи потребу в розширенні парку техніки, ми зупинили свій вибір на «Векторах». Чому? А тому, що машина недорога, а за співвідношенням ціни, якості і продуктивності на ринку з нею змагатися немає кому. «Вектор» дає змогу економити недешеве нині пальне, простий в обслуговуванні та надійний в експлуатації.

З думкою П. Петрука погоджується і заступник голови Ставищанської райдержадміністрації Михайло Навроцький.

— Становище зі збиральною технікою у районі потребує змін на краще, — каже Михайло Степанович. — Навантаження на один комбайн (це переважно ростовські «Ниви» не останніх модифікацій) в середньому становить 138 гектарів. А воно не повинно перевищувати 90 гектарів. Техніка служить селянам вірою і правдою, але вона вже давно вичерпала свій ресурс. Новий комбайн «Вектор» — зернозбиральна машина, яка за своїми технічними характеристиками перебуває між «Нивою» і відомим «Доном 1500». «Вектор», на мою думку, потрібен не тільки фермерам, а й великим господарствам.

— А чи не ефективніше замість вашого «Вектора» придбати комбайн західноєвропейського виробництва, що був у використанні? — запитав керівник одного з господарств району.

Петро Петрук, котрий найкраще ознайомився з новою ростовською технікою, відповів:

— Ціна нового «Вектора» і шести-семирічного «західноєвропейця» приблизно однакова. Свого часу ми закупили кілька комбайнів відомих світових виробників. Працюють вони добре, та ведеться й в обслуговуванні й дорогі в ремонті. А новий «Вектор» трудиться краще. Ця машина увібрала в себе світові досягнення комбайнобудування. Водночас він утричі дешевший від західного аналога. Відповідно і ціни на запчастини ростовських машин значно нижчі.

— До того ж жодних проблем із ними не буде: «Вектор» спроектовано так, що понад 60 його вузлів уніфіковані з «Доном», — додає О. Неаронов. — Гідравліка — ахіллесова п'ята будь-якої сільськогосподарської техніки — на «Векторі» імпортна, європейських виробників.

Сюрпризом є те, що ростовські комбайнобудівники приготували своїм клієнтам спеціальну програму експрес-сервісу, яка має назву «24 години» і дає змогу за добу усунути будь-які неполадки в придбаній техніці. В Україні за її реалізацію відповідає партнер — компанія «Донснаб», котра є головним клієнтом у системі продажу продукції «Ростсільмашу».

— «Донснаб» створено три роки тому, — каже його директор Андрій Смердов. — За рік роботи обсяг поставок в Україну ростовських комбайнів зріс на 200 відсотків. Нині у нас успішно працюють дев'ять філій: у Києві, Харкові, Новомосковську (Дніпропетровська область), Запоріжжі, Олександрії (Кіровоградська область), Львові, Вінниці, Одесі, Донецьку. Представництва компанії діють також у великих районних центрах. Це дає нам можливість наблизити техніку до споживача, забезпечити якісне гарантійне і технічне обслуговування.

Комбайн «Вектор» комплектується новим економічним двигуном потужністю 210 кінських сил, що відповідає вимогам ЄВРО-1, обладнаний автоматичною системою контролю й діагностики технологічних процесів. До 540 літрів збільшено бак для пального. Без дозаправлення можна працювати понад 17 годин.

Прилади розташовано дуже зручно, в темний час доби має чудове освітлення, видно, як удень. Кабіна комбайна обладнана кондиціонером, магнітолою, зручний доступ до всіх вузлів: обслуговувати техніку легко, зазначають комбайнери, яким довірили вивести перші «Вектори» в поле.

— Ми прийшли в Україну, щоб продемонструвати свої можливості й свою нову продукцію, — наголосив Олексій Неаронов. — «Ростсільмаш», як завжди, намагається працювати на перспективу. Український ринок для компанії значить дуже багато, і ми маємо намір посилити свої позиції лідера.

Андрій ЯНЮК.

«ВИБОРЧИЙ ЛІКНЕП»

Головне — звернутися вчасно

Голосування на закордонних виборчих дільницях

«ГУ» продовжує вести традиційну під час усіх виборчих перегонів рубрику, яка знайомитиме наших читачів з усіма нюансами голосування на виборах президента України. На всі запитання, які хвилюють виборців, відповідатимуть члени Центральної виборчої комісії України. Розпочинаємо серію публікацій із теми, яка викликає чи не найбільший політичний резонанс, — голосування за кордоном. Сьогодні наш співрозмовник — член ЦВК Юрій ДАНИЛЕВСЬКИЙ.

— Як зможуть скористатися своїм виборчим правом громадяни України, які на день виборів перебуватимуть за межами нашої держави?

— Згідно із Законом України «Про вибори Президента України» громадянин України, який перетнув державний кордон України на законних підставах і проживає або перебуває у період проведення виборів за межами України, реалізує своє право голосу на загальних підставах. Закордонні виборчі дільниці утворюватимуться при дипломатичних та інших офіційних представництвах і консульських установах України за кордоном, у військових частинах (формуваннях), дислокованих за межами України.

— Чи зможуть проголосувати українські заробітчани за кордоном, так звані нелегали?

— Конституція України та виборчий закон передбачають єдине обмеження права голосу для будь-якого громадянина України — недієздатність, визнана судом, та віковий ценз (18 років). Тому немає різниці, яким чином перебуває громадянин України за кордоном, — легально чи нелегально. Єдина умова, визначена законом, — перетин державного кордону на законних підставах, тобто що людина виїхала з України, маючи дійсний паспорт для виїзду за кордон та візу (якщо вона потрібна). Якщо потім із певних причин перебування особи в країні стає нелегальним, для виборчого законодавства це жодного значення немає. Тобто навіть якщо громадянин України перебуває за кордоном нелегально, він має право голосу за умови, що державний кордон України він перетнув на законних підставах.

— Чи обов'язково, щоб проголосувати на закордонній виборчій дільниці, перебувати на консульському обліку? Чи зможуть скористатися своїм виборчих правом ті громадяни України, які не перебувають на консульському обліку?

— Згідно із законом, до списків виборців на закордонних виборчих дільницях при дипломатичних та інших офіційних представництвах і консульських установах України за кордоном включаються на підставі даних консульського обліку працівники цих представництв, установ та члени їх сімей, а також інші громадяни України, які проживають чи перебувають на території відповідної іноземної держави. Списки виборців складаються закордонними дільничними комісіями на підставі відомостей, які подають керівники дипломатичних та інших офіційних представництв і консульських установ України за кордоном. На цьому етапі до списку виборців включаються лише ті, хто перебуває на консульському обліку.

Але в законі є й інші норми, які дають змогу проголосувати будь-якому громадянину України. Виборець, який прибув на закордонну виборчу дільницю з відкріпним посвідченням, отриманим в Україні, в будь-який час, навіть у день голосування, може бути включений до списків виборців і проголосувати.

Виборець, який не має відкріпного посвідчення, повинен прийти до дільничної виборчої комісії, пред'явити свій паспорт громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичний чи службовий паспорт, посвідчення особи моряка чи члена екіпажу, написати заяву про включення його до списку виборців із зазначенням місця проживання, і його буде включено до списку виборців. Єдина умова: треба прийти не пізніше, ніж за 7 днів до дня виборів. Це обмеження пояснюється тим, що потрібно забезпечити кожну закордонну виборчу дільницю певною кількістю бюлетенів. Тобто закон передбачає можливість проголосувати будь-якому громадянину України, незалежно від того, перебуває він легально в країні чи ні, перебуває на консульському обліку чи ні. Єдина умова — вчасно, не пізніш як за 7 днів до дня виборів, звернутися до відповідної закордонної виборчої дільниці при представництві України за кордоном.

— Чи будуть присутні на закордонних виборчих дільницях спостерігачі? Як передаватимуть результати голосування в Україну?

— За законом офіційні спостерігачі від іноземних держав та міжнародних організацій здійснюють свої повноваження лише на території України. Виборчі бюлетені, агітаційні матеріали та скриньки для голосування ЦВК передаватиме закордонним виборчим комісіям або за допомогою так званої командирської пошти, або через службу дипкур'єрів. Так само доставлятимуть в Україну і протоколи про підрахунок голосів виборців на закордонних виборчих дільницях. Зміст таких протоколів за допомогою технічних засобів зв'язку передаватимуться до ЦВК відразу після підрахунку голосів виборців на закордонних виборчих дільницях.

— Чи матимуть змогу взяти участь у голосуванні ті громадяни України, котрі працюють на суднах, зафрахтованих іноземними державами?

— На суднах, які перебувають у плаванні під Державним прапором України, утворюватимуться виборчі дільниці. Закон навіть надає можливість виготовляти виборчі бюлетені для голосування безпосередньо на цих суднах з дозволу Центральної виборчої комісії. Так само відбуватиметься голосування і на українській полярній станції. Але закон не дозволяє утворювати виборчі дільниці на суднах під прапором іншої держави, навіть якщо там працює український екіпаж. Якщо українські моряки перебуватимуть у порту якоїсь країни, вони зможуть проголосувати на закордонній виборчій дільниці. Але для цього знову-таки треба звернутися до закордонної дільничної виборчої комісії не пізніш як за 7 днів до дня виборів.

Юліана ШЕВЧУК.

Держзамовлення на розумників

Чому в селах школярі мріють про місто, а вчителі розводять худобу?

РЕАЛІЇ

У творах на тему «Як я провів літо» сільські діти зазвичай пишуть про роботу в полі. Якщо раніше вони працювали з виховною метою, то тепер виходити на просапування змушує незадовільний матеріальний стан школи. Спочатку брав сумнів, чи заплатять гроші, але вже нині є впевненість у порядності керівників господарств. Хтось із них перераховує навчальному закладу гроші, інший — ремонтує приміщення або забезпечує продуктами. Із набутими навичками роботи на землі і розвинутим почуттям колективізму діти опанували ще й життєвий урок про те, що загальна середня освіта — це лише декларація, яку держава не поспішає підкріплювати фінансово.

Мар'їнський район на Донеччині — один із таких, що може похвалитися і успіхами учнів, і міцними педагогічними колективами. Навіть тим, що незважаючи на прийняту програму оптимізації навчальних закладів, у районі не закрили жодної школи. Але проблеми в сільських осередках освіти стосуються всіх, навіть кращих у цьому розумінні районів, про що йшлося на «круглому столі», організованому «Голосом України».

Оптимізація без оптимізму

Школа в селі — більше, ніж просто школа. Це — центр інтелектуального розвитку, а ще джерело звичайної побутової допомоги, наприклад, старим самотнім людям. Тому скорочення мережі шкіл і дитячих садочків сприймають як проблему соціальну, а не лише фінансову. Тим часом, за підрахунками районної організації профспілки працівників освіти і науки, до 2010 року кількість першокласників скоротиться удвічі.

— Відтак виникає проблема неповного кадрового забезпечення в школі, — каже голова районної організації профспілки Людмила Маврова. — Кількість годин буде різко зменшено, так само і ставки. Тоді що робити? Одному вчителеві викладати всі предмети?

У такому разі сільські діти будуть обмежені в правах отримати повноцінну освіту. Щодо сівачів «розумного, доброго, вічного», то вони виживають за рахунок підсобного господарства. Для прикладу Людмила Маврова навела слова однієї досвідченої вчительки: «Як же мені атестуватися на вищу категорію, коли маю дві корови? Господарство забирає чимало часу». Все-таки однозначно педагог повинен займатися своєю справою.

Вийшли в поле школярі

Директор Дачненської сільської школи Віра Грібанова заступила на посаду п'ять років тому, коли з усього техобладнання заклад мав старенький магнітофон «Весна». Понині із бюджету фінансувалися лише зарплата і комунальні послуги. На усе інше — відрядження, ремонт, нові книжки, комп'ютери — коштів передбачено не було. Віра Грібанова, виходячи з набутого досвіду, бачить такі шляхи додаткового фінансового надходження сільської школі:

— робота школярів на полях господарств-шефів;

— закріплення за школою земельних ділянок, щоб навчальний заклад міг отримувати доходи;

— надання шефської допомоги, зокрема, безплатне виділення транспорту, організація харчування школярів, придбання матеріалів для ремонту, оргтехніки.

Якраз із шефами Дачненській школі пощастило: закладом опікується агроцех № 45 Маріупольського металургійного комбінату імені Ілліча. Потужні можливості великого промислового підприємства дали змогу цього літа в школі розпочати капітальний ремонт, якого не було 150 років.

На думку вчителя-методиста Новоукраїнської загальноосвітньої школи Георгія Бойка, участь у фінансуванні сільської школи великих промислових підприємств — реальний вихід. Однак відносини мають бути максимально прозорі: скажімо, допомогу отримує краща школа, кращий учень.

Між іншим, Георгій Бойко — один із небагатьох чоловіків-учителів на селі, до того ж кваліфікований педагог. Новоукраїнська школа має комп'ютерний клас із виходом у Інтернет, телевізор, відеокамеру, відеомагнітофон. Все це дало змогу подолати певну ізольованість і вчителів, і учнів.

— 80 відсотків професорів — виходці із сільської школи, —зауважує Георгій Володимирович. — То чому маємо орієнтуватися лише на сільськогосподарські чи робітничі професії? Не розумію, як можна скорочувати години на інформатику, фізику, історію. Нехай навантаження на вчителя буде менше, але викладання якісніше. І звичайно, потрібне державне замовлення. Нам буде легше, коли ми знатимемо, кого саме готуємо.

Живе джерело і блага цивілізації

Працелюбність, стриманість, скромність притаманні сільським дітям. Вони, немов живе джерело. Але їм бракує уваги з боку батьків, які з ранку до ночі працюють на роботі або по господарству. На самооцінці хлопців і дівчат з глибинки позначається навіть відсутність благ цивілізації, вважає психолог методичного кабінету районного відділу освіти Олена Голуфтова.

Нині у школі часті конфлікти через майнове розшарування. Порізано дорогий шкіряний плащ однієї з учениць. З'ясувалося, зробила це однокласниця — дівчина красива і здібна, але з бідної родини...

Красномовний випадок стався у Дачненській школі. На випускний вечір усе село сходиться подивитися на дівчат. Так от, цього року сільські тітоньки були шоковані: параду суконь не було! Річ у тім, що у випускному класі двітри дівчини не могли собі дозволити обновки. Тоді весь клас вирішив виявити солідарність: випускниці вбралися у забуті шкільні форми із мереживними комірцями і білими фартушками. Лише одна одинадцятикласниця ніяково тулилася у сукні за 600 гривень...

Цей благородний вчинок випускників — мабуть, найкраща оцінка вчителеві, котрий, незважаючи на знецінення у суспільстві понять доброти, чесності, співчуття, зумів створити доброзичливу, чуйну атмосферу в учнівському колі.

Ліна КУЩ.

На знімку: так учні Мар'їнського району на канікулах самотужки заробляють гроші на потреби школи.

Фото Ірини ОЛЬШАНСЬКОЇ.

Коментар

Людмила Зайцева, начальник відділу освіти Мар'їнської райдержадміністрації:

— Сільська школа — не лише географічне поняття. Вона є центром культурного життя села, гарантом його стабільного розвитку. Щоб зберегти дошкільні заклади, школи із малою наповнюваністю, планується створити навчально-виховні комплекси «дитячий садок—загальноосвітня школа». Торік в області розпочато створення навчально-виховних об'єднань, шкільних округів. Це допоможе зберегти мережу загальноосвітніх закладів у сільській місцевості, підвищити якість, доступність і ефективність освіти.

Тетяна Збіцька, начальник фінансового відділу Мар'їнської районної держадміністрації:

— Хоча наш район виграє, у порівнянні з іншими, через вищу наповнюваність класів, проте наявного фінансового ресурсу вистачає лише на зарплату, енергоносії тощо. Освітянам певним чином допоможе обіцяна Кабінетом Міністрів субвенція на надання пільг за комунальні послуги сільським працівникам соціальної сфери. І, звичайно, треба переглянути навантаження сільського і міського вчителя. За законом, учитель повинен мати 18 годин на тиждень. Але класи закриваються, і повного навантаження не виходить. Утім, не може хімік або фізик дати якісні знання з біології чи географії...

Цифри і факти

У сільській місцевості в Мар'їнському районі функціонує 21 загальноосвітня школа, де навчаються 3707 учнів — 36 відсотків від їх загальної кількості в районі.

Для 676 учнів із 11 шкіл, які мешкають на відстані понад три кілометри, організовано підвезення.

У загальноосвітніх навчальних закладах сільської місцевості цього навчального року відкрито 10 допрофільних і профільних класів (42 відсотки від загальної кількості в районі).

У сільських школах встановлено 59 комп'ютерів і три комп'ютерні класи. Два навчальні заклади під'єднано до Інтернету.

ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Оплачуються лише два попередні

Уже п'ятий рік вирощую овочі на своїй земельній ділянці. Ніколи й не чула, що треба платити на неї якийсь податок. Та нещодавно мене повідомили, що мою ділянку вчасно не зареєстрували, тому й податок не нараховували. А тепер я повинна сплатити податок за всі п'ять років. Чи правомірно це?

Галина ЛИСАК.

Умань.

Неправомірно. Оскільки платники, яких своєчасно не було залучено до сплати земельного податку, сплачують податок не більш як за два попередні роки. Такий само термін встановлено й для перегляду неправильно нарахованого податку, стягнення або повернення його платнику. Тому платіть податок лише за два роки користування ділянкою.

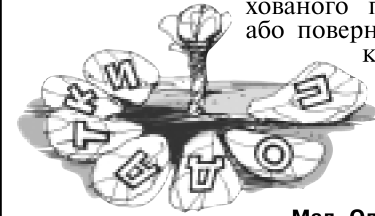

На запитання відповідала Наталія ХОМЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Мрія» про велику бараболю

ДОСВІД

«Мрія», сорт картоплі, який відповідає сучасним вимогам якості, вирощують у фермерському господарстві Івана Гути, котре носить таку само назву. Цікаво, що фермер з Гусятинського району Тернопільщини вирощує 120 сортів картоплі вітчизняної та зарубіжної селекції. Середня врожайність — понад 300 центнерів з гектара, а окремі сорти обіцяють дати і 500 центнерів.

Успіху в цій справі, вважає Іван Гута, можна досягти тільки у співдружності з наукою. На базі господарства працює лабораторія Української академії аграрних наук. А Подільська дослідна станція УААН, розташована в цьому районі, допомагає не тільки «Мрії», а й іншим дванадцяти насінницьким господарствам області.

Саме на базі цієї станції, а також фермерських господарств «Мрія» та «Коваль» відбувся Всеукраїнський науково-практичний семінар з удосконалення організації виробництва картоплі. Тема семінару не випадкова. Адже з «другим хлібом» в Україні не все гаразд. Урожайність бульб загалом дуже низька. Причин цьому кілька: надто повільно здійснюється сортозаміна, не використовуються новітні препарати захисту рослин, селяни не ознайомлені з сучасними технологіями вирощування важливої культури. Особливо гостро стоїть проблема на сході і півдні України, де посадковий матеріал вироджується, а репродуктивне картоплярство занедбане.

Науковці і практики обговорювали проблеми виведення нових сортів картоплі, генетично стійких до шкідників та хвороб. Вони зауважували, що посадковий матеріал має бути дешевшим, щоб селяни могли раз у три роки міняти сорти. Мова йшла і про нові методи боротьби з вірусами. Відрадно, що МінАПК виділило 6 мільйонів гривень на розвиток первинного насінництва. Підтримку з боку держави отримають ті виробники, котрі використовують мінеральні добрива вітчизняного виробництва.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Коровай зависає у часі та просторі

ВРОЖАЙ-2004

Жнива у розпалі — зернові скошено з половини запланованих до збирання площ. Усього намолочено 16,3 млн. тонн зерна. Кожен гектар дає 29,7 центнера. До областей, які взяли мільйон, додалися Донецька і Дніпропетровська.

Фото Світлани ГОРОБЕЦЬ.

Кількість якості не відповідає. Значна частина зібраної в загальнодержавному масштабі пшениці — п'ятого класу. Простіше кажучи, непродовольча, фураж, з якої якісну паляницю не випечеш. Винна в цьому не тільки негода. Навіть за агрометеорологічних умов, які систематично погіршували якість зерна, велику роль відігравав режим удобрення рослин. А з цим у багатьох господарствах через брак коштів, як завжди, не склалося.

На жаль, чимало зерна так і залишиться в полі. Пов'язано це не лише з древніми, допотопними комбайнами, які часом втрачають 15—20 відсотків колоскових. Цього року у багатьох центральних і північних областях дефіцит вологи сприяв зближенню термінів дозрівання озимої пшениці з південним регіоном. А з огляду на тижневу затримку старту жнив, спричинену несприятливою погодою, оптимальні терміни ще більше зменшуються. Кампанія, навпаки, зважаючи на все, розтягнеться на невизначений термін у часі та просторі. Для запобігання втрат, згідно з агротехнологіями, загальна тривалість збиральної кампанії має становити не більш як 10—12 днів, а для окремих культур цей діапазон звужується до 4—8 днів. Оптимальні терміни збирання ранніх зернових на півдні закінчилися 15—20 липня, в центральних областях — 22—30 липня. У північній частині країни озиму пшеницю повинні скосити до 5 серпня. Через 15 днів після досягнення стиглості незібрані посіви втрачають до 25 відсотків врожаю, а через 20 днів — третину.

Галина КВІТКА.

Обіцянка 800 гривень за тонну збіжжя, як цяцянка...

ПЕРСПЕКТИВА

За підрахунками заступника голови Дніпропетровської облдержадміністрації Миколи Волосянка, область нинішнього року збере урожай, про який можна було лише мріяти. Однак до Миколи Івановича приходить дещо інший, як він висловився, настрій, ніж той, що нині притаманний селянам. А все від того, що з'явився і приватний землевласник-хазяїн, і приватний хлібороб-трудівник.

Душа радіє і співає, зауважує Микола Волосянко, коли бачиш, з яким натхненням працюють сьогодні селяни! Залучено понад 3 тисячі зернозбиральних комбайнів, три з половиною тисячі тракторів і 4 тисячі автомобілів. І вдень і вночі не зупиняються 420 механізованих токів та 170 сушарок. На жнивних полях регіону працює нині більше 18 тисяч чоловік.

Начебто все гаразд і ніяких проблем. На жаль, ні. Зібравши чимало з вирощеного, селяни Дніпропетровщини не кваплятьcя продавати хліб ні в держрезерв, ні під заставу, ні зерновим трейдерам. Немає і звичної картини здачі хліба елеваторам. А все тому, що бояться продешевити і в черговий раз пошитися в дурні. Бояться, щоб з такими труднощами вирощене не віддати задарма, бо ті обіцяні й начебто гарантовані 800 гривень за тонну продовольчого зерна — то поки що журавель у небі. Реальних грошей, котрі так потрібні селянам, в руках ще нема...

— Якщо під заготівлю в держрезерв 73 тисяч тонн хоч з дня на день обіцяють переказати кошти в область, а міста регіону вже беруться створювати місцеві припаси, то за заставними цінами ДАК «Хліб України» на Дніпропетровщині явно не спішить закупляти зерно. Дехто навіть підозрює, що ця компанія затіяла якусь незрозумілу та підозрілу гру, — заявив Микола Волосянко, раз у раз називаючи прізвище Анатолія Білика, одного з керівників згаданої компанії й одночасно місцевого аграрного підприємця. — Ми і невдоволені, і занепокоєні тим, що відбувається.

На 10 копійок подешевшали буханці «Формового», «Новинка», «Українського» і батони «Вересневі» Дніпропетровського хлібокомбінату № 2. Використання борошна нового урожаю дозволило знизити ціни. Комбінат орендує землі пайовиків цілого колишнього КСП, отож сам вирощує пшеницю. І сьогодні вже немає сумніву: цьогорічний ужинок неодмінно дасть можливість і далі знижувати вартість печеного хліба.

А мова ось про що. Спершу йшлося про те, що чотири наявні в регіоні державні хлібозаготівельні пункти й одна реалбаза прийматимуть заставний хліб. А тепер ДАК «Хліб України» з надуманих причин скоротила їх до двох, один з яких — на правобережжі області, у Томаківському районі, другий — на лівобережжі, неподалік від обласного центру. От і виходить, що переважній більшості господарств збіжжя треба везти за тридев'ять земель — через усю область, за 100—150 і більше кілометрів.

— А мені ще й розповідають, — каже Микола Волосянко, — що вчора прибули завантажені зерном «КАМАЗи» на Балівський елеватор, а він о сьомій вечора зачинився. Робочий день на елеваторі, виходить, закінчився. Уявляєте, як це обурює людей?

Однак і це ще не все. ДАК «Хліб України» взамін двох «вилучених» своїх елеваторів нібито взяла в оренду два комерційно-приватні, щоб на них приймати зерно за умовами застави. Причому, обидва елеватори-«замінники» на одному п'ятачку, неподалік Дніпропетровська, в районі Новомосковська. А сюди з Межівського чи Широківського районів ледь не двісті кілометрів. «Навіщо все це крутити? — запитує Микола Іванович і додає: — Селяни ще думають, чи довіряти приватно-комерційним заготівельникам, і правильно, мабуть, роблять».

— Бо скільки можна цих людей дурити? — обурюється Микола Волосянко. — А тепер ще й нав'язують якість вирощеного та зібраного оцінювати за клейковиною, а не за вмістом білку. А це також нині неприйнятно. Нам не потрібно ділити зерно на третій, четвертий і п'ятий класи, оскільки все воно придатне для випікання чудового хліба. Тим паче, що зарубіжні компанії усе закуповують його як продовольче. Тож держава цього разу, якщо вона справді готова стати на сторожі інтересів селян, свою обіцянку мусить виконати...

Нарешті лише дві біржі регіону — Придніпровська товарна та Катеринославська — акредитовані з правом здійснювати операції з продажу зерна. Хоча загалом їх у регіоні більше семи десятків, а ще зо два десятки контор претендувало дістати відповідні дозволи. Отож хлібороби області, наголосив заступник голови облдержадміністрації, налаштовані збувати своє збіжжя виключно через біржі. Тому нині хочуть одного: продати його якомога дорожче. Тим паче, що по селах уже нишпорять посланці зернотрейдерів різного пошибу, пропонуючи просто смішні, якщо не знущальні, ціни за зерно. Поки що влада регіону запевняє, що в них нічого не вийде, бо цього разу селян ніхто не дасть скривдити.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

ТРАГЕДІЯ

Загинув у полі

Під час збирання врожаю у Миколаївському районі загинув комбайнер. 50-річного жителя села Степове було доставлено до хірургічного відділення Миколаївської центральної районної лікарні з відкритим переломом таза і травматичним шоком. Тілесного каліцтва йому завдано на полі під час ремонту комбайна. Механізатор залишив включений двигун сільськогосподарської машини, і вона раптово почала рух, коли той налагоджував агрегат і перебував під комбайном. Від завданих травм чоловік у лікарні помер.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

СИТУАЦІЇ

Здохла корова погасила борг

У селі Головеньки заробити на хліб дуже важко. Тривалий час люди працювали «у борг». Навіть чоловік сільського голови Валентини Труби, щоб підтримати сім'ю, подався з цих причин на заробітки до Сибіру. У зиму 2002—2003 років місцеве племгосподарство входило із слабкою кормовою базою. Коли у квітні 2003-го маточне поголів'я корів вигоняли на пасовище, то десь 15 тварин вивозили на транспорті — такі вони були хилі та немічні.

Телятницю Галину Лисенко з її чоловіком Володимиром Замелюком тоді попросили попрацювати пастухами. Вони згодилися, але одразу порушили питання про оплату, бо трудитись і вдень і вночі біля череди — нелегка робота.

— Я прийшла у контору і кажу, — розповідає жінка, мати п'ятьох вже дорослих дітей, — Випишіть хоча б по 100 гривень, щоб можна було купити чоботи та ліхтарики. Та у відповідь почула, що гроші отримаємо пізніше. Коли ж дізналася, яка буде зарплата, то увесь настрій працювати зник. Нам запропонували заробіток менше мінімального рівня у державі! У присутності завферми та голови я й попросила, щоб знайшли людей замість нас.

За її словами, у ті травневі дні родині треба було згідно з чергою випасати три дні людську череду (мають у власному господарстві три корови). Завідувач ферми був попереджений про це, а тому вони спокійно не вийшли на роботу. Заміну чи не знайшли, чи про неї забули. Електропастух-огорожа не була переставлена. Без пастухів двоє теляток здохли від голоду (їхні матері-корови загинули від недоїдання ще до випасу, а самі вони без допомоги не могли ссати молоко від чужих корів). Лежачу корову, яка так і не підвелася, зарізали на м'ясо. До того ж, як стверджує жінка, на поле приїжджав якийсь підприємець, котрий цікавився, коли доріжуть корову і він зможе забрати м'ясо.

Якби Г. Лисенко і далі з чоловіком залишилися виходжувати немічну худобу, можливо, про цей інцидент усі й забули б. Але їхній протест-супротив не залишився без наслідків. Коли родина наприкінці року вкотре порушила питання про розрахунок, їм видали на руки **наказ №40 від 1 грудня (!) 2003 року з таким текстом:**

«5 травня 2003 року на електропастусі ферми №3 СТОВ «Головеньківське» з вини змінних пастухів Лисенко Галини Григорівни і Замелюка Володимира Степановича загинули одна корова №6681 вагою 400 кг і троє телят вагою 35, 32, 30 кг. Збитки, завдані СТОВ «Головеньківське» внаслідок загибелі тварин, становлять:

1. Корова №6681,400 кг х 4,50 грн. = 1800 грн.
2. Телята (32+35+30) кг х 4.00 грн. = 388 грн.

На основі вищевказаного наказую:

За безвідповідальне ставлення до своїх обов'язків, спричинених до загибелі тварин, (...) утримати з заробітної плати пастухів Лисенко Г. Г. та Замелюка В. С. завдані збитки в сумі 2188,0 грн.

Генеральний директор СТОВ «Головеньківське» Ю. А. Бондаренко».

Отже, «заробили»! За довідкою, підписаною цим самим керівником, В. Замелюку станом на 1.10.2003 р. господарство заборгувало 1917 гривень. Але «загибла корова» споловинила розрахунок! Така головеньківська справедливість!

У сина Галини Лисенко Віктора Бобиря теж проблема. Він працював у господарстві з 1994 по 2002 рік.

— Розрахувався, бо скільки можна задарма ходити на роботу, — каже він. — У мене двоє маленьких діток. Треба годувати сім'ю. А у конторі чуєш одне: прийди завтра. Сім днів я так приходив, поки дали 100 гривень. Уже скільки не працюю, а не віддають мої 500 гривень. Хоча й судове рішення маю на руках.

Двадцятишестирічний молодий чоловік має сертифікат на 3,5 гектара землі. Та за використання його паю не пам'ятає жодної плати. Як дізнався у сільській раді, з 1123 власників паїв, лише з 611 укладено договори оренди. Але землю всю обробляють...

Генеральний директор СТОВ «Головеньківське» Юрій Бондаренко, який очолив господарство у жовтні 2002-го, не приховував, що прийняв СТОВ з великим боргом у зарплаті, бідною кормовою базою (здебільшого соломою). Але ж якщо худоба ледь пережила зиму на такій бідній підкормці, хіба матеріально мусить відповідати лише одна родина? Сьогодні, через рік, на неї можна у такий спосіб повісити увесь падіж за ту голодну зиму...

— У 2003 році я повністю з робітниками розрахувався за рік, — повідомив він. — Нині заготовлено вже 180 тонн сіна, 500 тонн сінажу. Ще маємо намір скласти 400 тонн сіна. З колишніми боргами розрахуватися важко. Та маємо 1700 гектарів зернових і, сподіваюсь, з урожаю вдасться розплатитися з людьми.

Племгосподарство нещодавно отримало з державного бюджету 426 тисяч гривень на розвиток української м'ясної породи худоби. Тут нині утримують 1000 голів корів, телят. Що ж, надія на зрушення нібі відчувається. М'ясна череда, мабуть, унаслідок фінансової ін'єкції набере вагу і у такий спосіб буде відновлено колишню славу племзаводу. Та прикро за одне: ставлення в останні роки у Головеньках до людей, як до голодної безправної худоби, чимало наробило шкоди у селі, залишило за бортом десятки трудяг, до яких сьогодні немає нікому діла.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Борзнянський район
Чернігівської області.

СУСПІЛЬСТВО

Відкритий світ жіночої науки

Нині в Україні серед випускників вищих навчальних закладів — 51 відсоток жінок. Серед докторів наук їх 27 відсотків (у порівнянні з 1998 роком цей показник зріс майже вдвічі), але серед академіків НАН України — лише 4 відсотки. А як у Європі? Там приблизно стільки жінок, як у нас, серед випускників вищої школи. У промисловості й науці чоловіки їх потіснили до 13 відсотків. Цей показник знижують Німеччина та Австрія. У Скандинавії справа обнадійливіша — понад 20 відсотків жінок змагаються за кар'єру; у Норвегії — 23%, у Швейцарії — 21%. Серед професорів у Швейцарії жінки становлять лише 8—10%. Меншає жінок у науці, медицині, техніці.

Ці цифри, як і ті проблеми, з якими стикаються освічені жінки світу, озвучено на щорічному конгресі «Фінут-2004», що відбувся у Вінтертурі (Швейцарія). Українські учасниці, серед яких доктори біологічних і філологічних наук, кандидати педагогічних та історичних наук, представляли громадські організації «Жінки в науці» та «Жінки в аграрній науці». Впродовж чотирьох днів майже 500 учасниць із Німеччини, Австрії, Швейцарії, США, Данії, Індонезії обговорювали тезу «Без обмежень?». 150 виступів, дискусій, семінарів, «круглих столів», вистав, екскурсій підпорядковувалися темі: як жінкам, що присвятили себе науці чи техніці, досягати вершин і долати суспільні бар'єри, що виникають перед ними.

Ось назви деяких доповідей: «Відкритий простір і роль жінки», «Жінки-професіоналки чи професійні жінки», «Жінки і мобільність», «Гендерний напрямок у міському плануванні (на прикладі розвитку спорту й дозвілля)», «Біологічні уявлення про організм із гендерної перспективи», «Обмеження жінок у бобслеї», «Шанси для дівчат у вивченні природничих наук», «Роль жінок у практиці ландшафтного проектування та будівництва в Австрії», «Робоче місце в сім'ї — де межа для жінок?», «Планування кар'єри для жінок у процесі суспільних змін», «Жіночі архіви у східній Швейцарії», «Межі еротичного», «Процес поглиблення: тіло і техніка у XXI столітті», «Жодних кордонів — занадто багато кордонів?!», «Наука, медицина і глобалізація»...

Для українських учасників швейцарського конгресу за сприяння організації «Презенц Швайц» (Prasenz Schweiz) було відкрито двері наукових та культурно-освітніх установ, громадських центрів, бібліотек, музеїв. Нами опікувалися Зібіль Хаузер, Ніколь Неф, Аніта Шнайдер, які допомогли побачити «українські сліди» у Швейцарії.

Зустрічі з дослідниками й викладачами університетів Цюріха, Берна, Люцерна, Фрібурга показали: науковців тут шанують, для підтримки науково-технічних розробок на високому рівні Швейцарія залучає фахівців із усього світу. Скажімо, у федеральній Політехнічній школі Цюріха, де навчався і викладав Альберт Ейнштейн, традиційно перевага віддається зарубіжним ученим. Швейцарці становлять лише половину всіх професорів цього університету. До речі, тут працює сьогодні наш співвітчизник, кандидат біологічних наук Тарас Вальовка.

Перші кроки до залучення інтелектуальної власності з-за кордону Швейцарія зробила ще 1867 року, гостинно відчинивши двері університету й політехніки у Цюріху для дівчат зі Східної Європи. На цей час університети в Кембриджі, Оксфорді, Парижі, Единбурзі, не витримавши натиску жіночого змагання за освіту, допустили їх до складання іспитів на вищі наукові ступені та захисту докторських дисертацій.

До швейцарських вищих шкіл прилучилася й українська еміграція: тут навчалися Сергій Подолинський і Микола Зібер, працював Михайло Драгоманов. Саме тоді сюди ринув потік жінок з Російської імперії, які прагнули до освіти й політики, не бажаючи «відчужуватися від мущин на полі загальних стремлінь і ізолювати жіноче питання від інших суспільних завдань».

Аудиторії швейцарських університетів пам'ятають час, описаний Оленою Пчілкою в оповіданні «Товаришки»: «Ото ж так, наші дівчата вже й в університеті цюріхськім! Студентками, бачите!»

Цюріх тоді був «російською Меккою». Дівчата з усієї імперії їхали сюди по знання. Вони були переконані: «жіноча наука» не обмежується музикою і мовами, а інтелектуально-аристократичний капітал не зводиться до професій вчительки, гувернантки, модистки. Вириваючись із цих обмежень, забажали «інститутки» більшого — виявити себе на освітній, професійній і громадській ниві. Цим шляхом пройшли жінки-учені, педагоги, політики. Серед них — Віра Фігнер, Ольга Любатович, Берта Каменська, Олександра Коллонтай, які відмовилися від докторських дисертацій, присвятивши себе справі боротьби з царизмом.

Європа навіть заговорила про «пришестя азіатів», перетворення поважних університетів на «слов'янські школи для дівчаток», преса залякує «дияволом революції зі Сходу», університет у Цюріху визнано «розсадником російського тероризму»...

На межі XIX і XX століть кількість іноземних «матурантів» у Берні зросла на 330 осіб, з них 326 жінок. У переліку студентів філософського, юридичного, історичного, медичного факультетів чимало дівчат із південних губерній Росії: Єлизавета Южакова, Катерина Гребницька, Рипсімія Туманова, Марія Білокопитова, Олександра Хомичевська, Мальвіна Гросман, Розалія Жуковська, Зінаїда Жебуньова, Євгенія Дмитренко, Віра Вановська (Яковенко), Леоніда Кальченко, Марія Мачтет, Варвара Ваховська. Вони приїхали з Києва, Харкова, Полтави, Катеринослава, Сімферополя, Кам'янця. Їхня поведінка не завжди вписувалася в європейські поняття жіночності й моди. Ці дівчата носили темне вбрання, коротко підстригалися, в побуті трималися просто й скромно, бо, правду кажучи, деякі з них були бідні.

Певно, Олена Пчілка вперше в українській літературі описала цих відважних емансипанток, надрукувавши оповідання «Товаришки» в жіночому альманасі «Перший вінок» (Львів, 1887).

Останніми роками у Швейцарії вийшло у світ кілька книг, присвячених освіті жінок в університетах країни. Серед них видання «Нові та сміливі» (Цюріх, 1988), підготовлене Об'єднанням феміністичної науки у Швейцарії до 120-річчя навчання жінок в університеті Цюріха; «Докторська мантія у кухонній шафі: пригодницьке життя перших студенток — на прикладі університету Берна» Франціски Роггер (Берн, 1999); «Студентки з Російської імперії у Швейцарії (1867—1914)» Даніели Нойман (Цюріх, 1987). Тут зібрано списки студентів, розклад занять, фотографії, нариси про подвижниць. Їхні життєписи справді схожі на науковий детектив, який ще не розплутали на їхній батьківщині. Чого варті родинні сюжети Ковалевських, Чистовичів, Білокопитових, Мечникових, де чоловіків і жінок поєднували велика любов, висока наука і — навчання у Швейцарії!

Але то було майже 150 років тому. А що тепер? Останнім часом фірма L'Oreal спільно з ЮНЕСКО встановлює щорічну премію «Жінки в науці». На 2005 рік оголошено пошук кандидаток у матеріалознавстві (зокрема, у фізичному й хімічному аспекті). Міжнародне журі очолюють учені зі світовим іменем, лауреати Нобелівської премії. Чи знайдеться в Україні номінантка, яка здобуде лаври?

Наталя СИДОРЕНКО,
доктор філологічних наук, професор Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

На знімку: Бернський університет — піонер в історії жіночої освіти; феміністичне об'єднання жінок на відкритті нового головного корпусу (1903 р.).

ЕКОНОМІКА

В АВАНГАРДІ МЕТАЛУРГІЇ ®

«Криворіжсталі» — 70: вражаючі досягнення і великі перспективи

Сьогодні торгова марка Криворізького гірничо-металургійного комбінату — один з головних промислових символів нашої сталевої держави.

Без перебільшеного місцевого патріотизму можна казати про те, що за своїм призначенням «Криворіжсталь» завжди була підприємством державного масштабу. Підписуючи 16 червня 1931 року наказ про будівництво Криворізького металургійного заводу, голова ВРНГ Серго Орджонікідзе зазначав, що це — майбутній металургійний велет на півдні України, якому відведено важливу роль у розвитку галузі чорної металургії усієї великої країни — СРСР. А творці «Криворіжсталі» на чолі з легендарним начальником її будівництва і першим директором заводу Яковом Вєсником мріяли не лише про підприємство майбутнього, а і про таке саме улаштування життя трудящих. У ковиловому криворізькому степу, неподалік від небачено могутньої на ті часи доменної печі №1 «Комсомолки», будували Соціалістичне місто: чотириповерхові житлові будинки, дитячі комбінати, поліклініка, лікарняний і навчальний центри, ресторан. У плані будівництва були навіть аеродром і великий концертний зал. І хоча не все із запланованого було втілено в життя, головне все-таки здійснилося. Соцмісто сьогодні —адміністративний центр Кривого Рогу. Його головний проспект Металургів веде до «Криворіжсталі», флагмана вітчизняної металургії.

Анатолій Сокуренко, Голова Правління ВАТ «Криворіжсталь».

Для Кривбасу комбінат — головне містобудівне підприємство, що має першорядне значення в формуванні дохідної частини місцевої скарбниці. А для всієї країни, чиє економічне благополуччя прямо залежить від надходжень у національний бюджет, щорічний внесок «Криворіжсталі» обчислюється мільярдами гривень. Наприклад, тільки за шість місяців нинішнього року відрахування комбінату в держбюджет і різні цільові фонди становили 630 млн. гривень. І цілком закономірно, що колектив металургійного велета завжди висуває своїх кращих повноважних представників у державні органи влади всіх рівнів. Сьогодні два представники «Криворіжсталі» — Вадим Гуров та Ігор Сміяненко — в парламенті країни, є депутати-криворіжсталці в складі Дніпропетровської обласної, Криворізької міської рад, а також — Дзержинської, Саксаганської, Інгулецької районних рад у Кривому Розі.

Ось уже третє скликання поспіль народний депутат України, у минулому криворіжсталець з 35-річним «гарячим» мартенівським стажем Вадим Гуров є першим заступником голови Комітету з промислової політики і підприємництва Верховної Ради України.

— Можна з упевненістю сказати, — зазначає Вадим Миколайович, — що «Криворіжсталь» гідно пережила роки соціальних і економічних змін у нашій країні. Сьогодні колектив комбінату повний сил і вірить у свої великі можливості. Така впевненість має цілком реальну основу: у загальному обсязі виробництва металургійних підприємств України понад 20 відсотків металопродукції — з маркою «Криворіжсталі». Металопрокат комбінату сертифіковано за міжнародними стандартами, його купують майже в 100 країнах світу. Доля такого важливого в масштабах усієї країни підприємства має хвилювати парламент. Це стає можливим і завдяки депутатам, яким криворіжсталці довірили представляти свій 55-тисячний трудовий колектив у Верховній Раді. Я часто кажу своїм колегам: «Не може український парламентарій не знати, що це таке — комбінат «Криворіжсталь», яку важливу продукцію і в яких обсягах він виробляє, як вагомо поповнює державний бюджет». У нашому Комітеті з промислової політики і підприємництва, де готується чи обговорюється кожен закон, який стосується роботи підприємств і галузі чорної металургії загалом, ми, криворіжці, завжди відстоюємо законні інтереси «Криворіжсталі». Серед рішень, ухвалених з нашою участю, — і закон про металобрухт, що свого часу дав змогу трохи розрядити складну обстановку з його постачанням на всі металургійні комбінати, зокрема і на «Криворіжсталь». А загалом я хочу сказати: сподіваюся на те, що такий сильний, високопрофесійний колектив, який працює на комбінаті, міцно ставши на шлях нових форм господарювання, ще ефективніше працюватиме, розвиватиметься. І ВАТ «Криворіжсталь» впише нові славні сторінки в історію підприємства.

— Справді, на прикладі «проходження в життя» важливого для металургів закону про металобрухт, — підтримує думку свого колеги народний депутат України, член Комітету з промислової політики і підприємництва Верховної Ради України Ігор Сміяненко, — можна сказати про те, що ми — за активну підтримку інтересів металургійних підприємств України. Цей закон Верховна Рада приймала двічі і той, що діє сьогодні, —реальна, значна допомога вітчизняним виробникам металу. І я, безумовно, буду радий, якщо величезне сталеплавильне виробництво комбінату «Криворіжсталь» буде забезпечено необхідною сировиною для виплавки сталі. Адже будь-які добрі новини з рідного підприємства не можуть не радувати — на «Криворіжсталі» ми зросли, стали фахівцями своєї справи, керівниками, і довіру її колективу своєю парламентською роботою прагнемо тепер виправдати.

Новий етап у біографії підприємства, про який казали народні депутати, розпочався зовсім недавно, після приватизації комбінату і створення ВАТ «Криворіжсталь». Як широко повідомлялося в засобах масової інформації України, доходи від приватизації металургійного велета стали могутнім джерелом додаткових коштів для фінансування найнагальніших видаткових статей у національному бюджеті-2004.

«Криворіжсталь» сьогодні — це підприємство з повним гірничо-металургійним циклом. Його вражаюче масштабами «господарство» починається з панорами кар'єрів гірничо-збагачувального комплексу. Воно йде навіть глибоко в надра криворізької багатої землі. Адже уже вісім років до структури комбінату входять колишні Новокриворізький ГЗК і коксохімічний завод імені Коротченка, а 2001 року на базі виробничих потужностей рудоуправління імені Кірова було створено шахтоуправління з підземного видобутку руди комбінату «Криворіжсталі». Отож підприємство цілком забезпечує себе залізорудною сировиною і на 75 відсотків коксом, що значно знижує потребу в його закупівлях.

— Нині ГЗК «Криворіжсталі», — розповідає його директор, член правління ВАТ «Криворіжсталь», депутат Криворізької міської ради Георгій Козенко, — це одне з найбільших виробництв Кривбасу з відкритого видобутку і збагачення бідних магнетитових кварцитів, виробництва залізорудного концентрату і агломерату. Тут працює майже 10 тисяч осіб. Той крутий поворот, який стався в долі колективу після приєднання до комбінату «Криворіжсталь», цілком себе виправдав. Наприклад, за рахунок проведених останнім часом ремонтів з модернізацією основних вузлів устаткування і технологічних ліній досягнуто вагомого приросту виробництва агломерату і значно знижено собівартість його виробництва. Минулий 2003 рік був «врожайний» у технічному переозброєнні, витрати на яке становлять більш як 45 млн. грн. Закуплена техніка — екскаватор, бульдозери, великовантажні самоскиди вантажопідйомністю 120 тонн тощо — дала можливість помітно зміцнити матеріально-технічну базу ГЗК, домогтися істотного нарощування виробничих оборотів, поліпшення якісних характеристик продукції. Особливу увагу приділяють і природоохоронним заходам. Реконструкція Миролюбівського й Об'єднаного хвостосховищ із нарощуванням дамб, рекультивація землі, введення в експлуатацію в 2003 році центральної аспіраційної установки з очищення запиленого повітря на дробильній фабриці й інші заходи дали змогу значно поліпшити екологічну обстановку в районі гірничо-збагачувального комплексу.

Такими само вагомими трудовими, виробничо-економічними успіхами зустрічають 4 серпня нинішнього року — історичну дату 70-річчя «Криворіжсталі» —металургійне, коксохімічне виробництва комбінату і шахтоуправління. Голова правління ВАТ «Криворіжсталь» Анатолій Сокуренко, розповідаючи про досягнуте, відзначає вагомий трудовий внесок усього колективу комбінату і, зокрема, високий професіоналізм менеджерського складу. Саме завдяки цьому вдалося значно збільшити виробництво, поліпшити фінансово-економічні показники «Криворіжсталі». У першому півріччі нинішнього року на комбінаті виготовили 3,2 млн. тонн чавуну, що на 5,9 відсотка більше, ніж за такий само період минулого року, 3,7 млн. тонн сталі (+4,8 відсотка) і 3,1 млн. тонн товарного прокату. Прибуток від звичайної діяльності до оподаткування досяг 1,4 млрд. грн., що практично наполовину більше, ніж за перше півріччя минулого року.

Комбінат працює рентабельно і прибутково, а зароблені кошти вкладає в технічне переозброєння основних фондів, спрямовує на утримання об'єктів соціальної сфери, зокрема і на будівництво житла для працівників підприємства.

А здійснений 2003 року капітальний ремонт найбільшої на комбінаті й в Україні доменної печі №9 —кращий доказ того, як масштабно і прогресивно на «Криворіжсталі» підходять до вирішення завдань модернізації підприємства. З 2000 року на технічне переозброєння «Криворіжсталі» витрачено більш як 3,5 млрд. грн. власних коштів, зокрема 2003 року — 1,2 млрд. Крім капремонту першого розряду з техпереозброєнням ДП-9, вартість якого становила понад 315 млн. грн., виконано капітальні ремонти п'ятої, шостої і сьомої доменних печей, трьох конвертерів, двох прокатних станів, трьох агломашин. Капітальні ремонти пройшли на дробильно-сортувальній фабриці шахтоуправління, нагрівальних колодязях блюмінгів та інших важливих виробничих об'єктах комбінату. Серед них — кисневий блок КАР-30 (вартість — 90 млн. грн.). Нинішнього року розпочато ремонт із реконструкцією, а точніше, нове будівництво третьої і четвертої коксових батарей, зводиться замість старого ще один новий кисневий блок.

Жоден такий ремонт на «Криворіжсталі» не обходиться без здійснення природоохоронних заходів. А з 2000 року, на будівництво природоохоронних об'єктів витрачено більш як 176 млн. грн., зокрема торік — 56,7 млн. грн., на їх капітальні ремонти — 40 млн. грн. У результаті проведеної модернізації в 2003 році викиди пилу знижено на 4,6 тис. тонн. За період з 2000 року модернізовано і відремонтовано пилогазоочисні установки станцій перевантаження і коксосортування №№1-3, чотири сірчані скрубери, три електрофільтри очищення коксового газу на коксохімвиробництві тощо.

Водночас на «Криворіжсталі» на чільне місце ставлять турботу про людину, безпечні умови праці. Керуючись цією метою, Правління і профспілковий комітет комбінату ніколи не забувають про виконання соціальних завдань. Комбінат має велику соціальну сферу: власний санаторій-профілакторій «Джерело» і три могутні оздоровчі комплекси (дитячі табори і пансіонати для дорослих) на морських узбережжях. «Криворіжсталь» має свою медично-санітарну частину з великим висококопрофесійним колективом і висококласним сучасним обладнанням. У складі комбінату — і свій агропромисловий комплекс, на технічне переозброєння й ефективну роботу якого теж витрачають чимало коштів. Натомість у всіх численних робітничих їдальнях і буфетах у цехах — завжди повноцінне, різноманітне, смачне меню на основі власних продуктів!

В житті колективу комбінату стало традиційним і таке чудове свято, як новосілля. Комбінат «Криворіжсталь» щороку будує і здає в експлуатацію нове житло. За останні п'ять років у нових упоряджених будинках (не чотириповерхівках, як у 30-х роках, а сучасних «висотках») на вулицях Ярославській, ХХІІ партз'їзду, Спаській і Незалежності України трудівники комбінату одержали 937 квартир. Поточного року буде збудовано два будинки на 143 квартири.

«Криворіжсталь» спрямовує значні кошти і на надання благодійної допомоги. Дитяча школа-інтернат №1 (саме Серго Орджонікідзе дав розпорядження побудувати перший будинок інтернату в центрі Соцмістечка), міський Будинок дитини, багато інших дитячих закладів, лікарні — ось тільки невеликий перелік тих, кому щедро, безоплатно і від щирої душі допомагає «Криворіжсталь».

— Керівництво комбінату та профспілковий комітет, формуючи кадрову політику, приділяють велику увагу підготовці майбутніх працівників підприємства, — каже директор з персоналу, депутат Криворізької міської ради Олександр Зозуля. — І підприємство постійно надає значну допомогу школам Дзержинського, інших районів міста, ПТУ №№37 і 45, Криворізькому металургійному факультету Національної металургійної академії — насамперед на придбання комп'ютерів.

На честь 70-річчя на «Криворіжсталі» тривала трудова вахта, під час якої передовики різних підрозділів підприємства продемонстрували свій високий професіоналізм. Конвертерний цех «Криворіжсталі». Старший змінний майстер Володимир Головко, бригадир електриків Іван Дубченко, машиніст крана Юрій Грінченко, ківшовий Григорій Ганага, майстер виробництва Володимир Шелудько, сталевар Сергій Четверяков, розливальник сталі Віктор Малиш, машиніст дистрибутора Микола Спіцин.

18 липня криворіжсталці, як і всі металурги України, зустріли своє професійне свято. І був напередодні цього дня приємний матеріальний акцент вітань — за рішенням керівників Промислово-фінансового консорціуму «Інвестиційно-металургійний союз» усіх працівників, ветеранів комбінату заохочено грошовими преміями. А за останні півроку, відповідно до рішення керівництва комбінату, заробітну плату його трудівникам підвищували двічі. Криворіжсталці — одні із найоплачуваніших і найшанованіших людей у трудовому Кривбасі. І вони такого ставлення «за всіма статтями» заслуговують.

Ольга ЗАХАРЧЕНКО.
Фото Влада ХОМЕНКА.

За останні півроку, відповідно до рішень керівництва комбінату, заробітну плату його трудівникам підвищували двічі

СУСПІЛЬСТВО

Хто хоче, щоб вік ВОЛІ не бачити?

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Події, що відбуваються навколо компанії ВОЛЯ-Кабель останніми місяцями, 8 липня набули дещо несподіваного повороту. Розповсюджена цього дня заява прес-служби Генеральної прокуратури України різко оголила позицію цього органу стосовно порушених одразу кількох кримінальних справ проти ВОЛЯ-Кабель.

Водночас на «замовленому» характері переслідування ВОЛЯ-Кабель наполягають деякі експерти та ЗМІ. Зокрема, про надуманість обвинувачень, висунутих проти компанії, кажуть юристи Інституту масової інформації, не виключає такого сценарію і СКТУ, яка у своєму зверненні до Генпрокурора зазначає, що «протягом останнього року ми стали свідками багатьох ситуацій, коли правоохоронні органи використовуються як інструмент розв'язання бізнес-конфліктів та інструменти втручання в діяльність електронних мас-медіа». «Притягнутими за вуха» вважає обвинувачення проти ВОЛЯ-Кабель президент Всеукраїнської асоціації операторів кабельного телебачення та телеінформаційних мереж і колишній заступник голови парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації Володимир Алексеєв. На його думку, джентльменський набір обвинувачень, висунутих на адресу ВОЛЯ-Кабель, чи «інкримінування їм... безліцензійної діяльності, поширення порнографії і відмивання коштів», створює «прецедент наскільки забавний, настільки і страшний — завтра будь-який кабельний оператор, від Луганська до Ужгорода, за цією схемою може загриміти на тюремні нари» за відсутності надійного «даху».

■ ■ ■

Більш прямо інтерпретує ці дії голова Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Микола Томенко, котрий вважає, що «серйознішими поясненнями» переслідування компанії «є інші версії», наприклад економічна.

■

«Адже «Воля» — дуже серйозний і впливовий гравець на ринку кабельного телебачення. Вона займає серйозний сегмент заробляння грошей на київському ринку, насамперед. І в цієї компанії досить конкурентів, які хочуть поборотися за нього». Однією з таких версій, за даними «України молодої» (10.07.04 р.), з посиланням на сайт ProUA. com, «цілком може бути «замовлення» найбільшого кабельного оператора України і Східної Європи одним із регіональних бізнес-угруповань, що спирається на «земляцький» адмінресурс столиці. За звичним сценарієм, «вони» спочатку створюють уподобаній компанії проблеми, тим самим знизивши її ринкову ціну, а потім купують за безцінь».

Хоча сам сайт ProUA. com, говорячи про таку версію, не виключає, що бізнес-версії запущено, щоб приховати саме політичні причини: «Напередодні президентських виборів дуже багато речей можна пояснювати політичним підтекстом. Адже мати прямий доступ до півмільйона квартир у Києві — не найгірший козир». До політичних причин подій навколо ВОЛЯ-Кабель схиляється і глава підкомітету парламентського Комітету з питань правової політики Юрій Кармазін, який, виступаючи у ВР, стверджував: претензії прокуратури до ВОЛЯ-Кабель обумовлені тим, що компанія почала транслювати парламентські засідання по двох телеканалах — Парламентському і 5-му. «Такі переслідування демократії в Україні — дуже страшні тенденції, які вже помітили спостерігачі Європи», — підкреслив він, закликавши припинити подібні переслідування свободи слова в Україні. Народний депутат запропонував заслухати звіт Генерального прокурора з цього приводу. Голова ВР Володимир Литвин доручив своєму заступникові Олександру Зінченку вивчити це питання і, в разі потреби, підготувати відповідне звернення.

Безумовно, перелік думок можна було б продовжити, при цьому ми навмисне не звертаємося до заяв самої компанії ВОЛЯ-Кабель та її представників, щоб уникнути обвинувачень у суб'єктивності. Водночас дії Генпрокуратури під час розгляду справи компанії потребують серйозного аналізу, бо йдеться не просто про правозастосовчий бік цієї справи, а й, на наш погляд, про об'єктивність самого існування незалежної правоохоронної і судової влади в Україні.

Звертаючись до вищезазначеної заяви Генпрокуратури, хочемо відразу звернути увагу на те, що дії поважного органу нагляду за законністю в країні, на наш погляд, не зовсім відповідають одразу кільком нормам Основного Закону України — її Конституції. Зокрема, під час обвинувачення ВОЛЯ-Кабель у «фактах поширення відвертої порнографії» впадають в око спроби Генпрокуратури, без найменшого вагання, перебрати на себе функції судової влади. Адже ст. 124 Конституції України передбачає, що функції «правосуддя» покладені «винятково» на суди і заборонено «присвоєння функцій» «іншими органами чи посадовими особами». Одночасно Генпрокуратурою, на наш погляд, порушено і таку основну норму міжнародного й українського права, як презумпція невинності: «Презумпція невинності — один із демократичних правових принципів судочинства, відповідно до якого обвинувачуваний вважається невинним доти, доки його провина не буде встановлена судом відповідно до закону», — сказано в міжнародних правових документах. В Україні це відбито в ст. 62 Конституції України: «Особа вважається невинною..., поки її вину не буде доведено в судовому порядку і встановлено обвинувальним вироком суду».

«Як відомо, представників компанії ВОЛЯ-Кабель... було обґрунтовано заарештовано за поширення порнографічної продукції. А Апеляційний суд м. Києва, грубо порушуючи закон, звільнив обвинувачених з-під варти. То на чию користь діє суд, чиї інтереси захищає?», — запитує у своїй заяві Генпрокуратура.

Тут саме впору відповісти, що суди не захищають нічиї інтереси, а тільки інтереси правосуддя в Україні. І одночасно поставити аналогічне запитання Генпрокуратурі, якій перед підготовкою заяви, на мій погляд, треба було прочитати ст. 126 Конституції: «Незалежність і недоторканність суддів гарантується Конституцією і законами України. Вплив на суддів хоч би у який спосіб забороняється». І геть уже однозначна в цьому плані констатована частина заяви Генпрокуратури, де зазначено, що «в цій ситуації для України є справою честі довести дієвість власних законів. Показати, що та кампанія по захисту ЗАТ «Воля-кабель», організована її власниками, не дозволить уникнути відповідальності за порушення Закону».

Тобто Генпрокуратурою ще раз підкреслюється впевненість у тім, що ВОЛЯ-Кабель порушувала закон, і всім органам правосуддя дано недвозначний заклик — до того ж якісно-морального права («справою честі»), завершити розпочате обов'язково обвинуваченням ВОЛЯ-Кабель?

У результаті тепер з'являється побоювання, що таке ставлення до норм Конституції і правосуддя в країні може зруйнувати незалежне правосуддя в Україні.

■ ■ ■

Не в останню чергу, тим, що більшість обвинувачень правоохоронних органів на адресу компанії ВОЛЯ-Кабель, у свою чергу, не витримують перевірки судовою практикою і, за суттю своєю і змістом, руйнуються в суді як необґрунтовані (що змушує прокуратуру і слідчі органи розкручувати спіраль обвинувачень, знаходячи все нові й нові обвинувачення на адресу компанії ВОЛЯ-Кабель і її керівників).

■

У цьому плані необхідно віддати належне правосуддю в Україні, що, на відміну від днів давно минулих, уже позбулося трепету перед «телефонним» чи іншим «правом» і виявляє завидну незалежність і об'єктивність у розгляді позовів, у тому числі й порушених проти компанії ВОЛЯ-Кабель.

Так, порушену ще на початку року справу проти ВОЛЯ-Кабель за обвинуваченням у безліцензійній діяльності (згідно зі ст. 202 КК, ч.2) компанії, і штрафі в 9,8 млн. грн. (доходи від безліцензійної діяльності) виявилося неможливим навіть довести до суду, як кримінальну справу, оскільки Господарським судом м. Києва було прийнято рішення про те, що діяльність компанії ВОЛЯ-Кабель не підлягає ліцензуванню, відповідно до вимог Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (ст.2). Діяльність щодо надання послуг кабельного телебачення відноситься до «інших видів господарської діяльності..., які не підлягають ліцензуванню». Отже, звинувачуючи компанію ВОЛЯ-Кабель за ст. 202, порушують ст. 42 Конституції, якою визначено, що «кожен має право на підприємницьку діяльність, не заборонену законом».

Після цього прокуратура звернулася до захисту моралі, висунувши в травні цього року наступне обвинувачення — за статтею 301 КК, звинувативши ВОЛЯ-Кабель у поширенні порнографії. Зазначимо, що в Заяві Генпрокуратури від 8 липня введено новий, відсутній у вітчизняному законодавстві, термін — «відверта порнографія», чи не для того, щоб опорочити компанію в очах громадської думки? Цьому звинуваченню вже приділено досить багато місця вище, а тепер ще раз підкреслю, що порушення справи за цією статтею, на мій погляд, жодним чином не може бути доказом провини компанії ВОЛЯ-Кабель, і її керівників зокрема.

Яка, і про це ми вже говорили, має бути ще доведена судом. Ми гадаємо, що практично цю статтю звинувачення також буде довести складно. За даними прокуратури Києва, справу порушено за фактом того, що компанією «пропонується споживачам набір каналів «Дорослий», що транслюється мовою оригіналу без перекладу українською: Private Gold, Spice Platinum, Private Blue», і які, на думку прокуратури, «є порнографією», про що, як стверджує прокуратура, є відповідний «висновок Міністерства культури і мистецтв України».

Однак, повторимо, цей висновок Мінкультури (якщо, звичайно, такий взагалі був — його ніхто не бачив, ні звинувачувані, ні їхні захисники) ще треба довести в суді, тим часом є й протилежні висновки щодо «порнографічності» каналів Private Gold, Spice Platinum, Private Blue. За висновками Центру Європейського порівняльного права Мін'юсту України, у зв'язку з тим, що країни, де виробляються і транслюються ці програми (понад 20 країн Європи), є учасниками Європейської конвенції про транскордонне телебачення від 5 травня 1989 р., ст. якої забороняє порнографію, і тому, за висновками Центру, «якщо телепрограми відповідають вимогам Конвенції..., то вони, у випадку їхньої ретрансляції на територію України, мають бути визнані такими, котрі відповідають установленому Законом України «Про захист суспільної моралі» режиму трансляції програм еротичного чи сексуального характеру», що «виключає ретрансляцію на територію України програм порнографічного змісту».

Тому немає нічого дивного в тому, що невдовзі за цим звинуваченням на голову компанії ВОЛЯ-Кабель і її керівників звалилося ще одне звинувачення — цього разу в легалізації (відмиванні) доходів, отриманих злочинним шляхом (ст. 209 КК). При цьому до «доходів, що відмиваються», прокуратурою записуються кошти, отримані від поширення «порнографії», звинувачення за яким ще відсутнє. Тобто поки що не доведено, що злочин, інкримінований за ст. 301, вже засуджено, щоб інкримінувати відмивання коштів саме за цим обвинуваченням.

Ситуація набуває гротескної форми, якщо поглянути на саму ст. 209. Т. зв. (прокуратурою) «доходи, що відмиваються» за своєю суттю такими, гадаємо, просто не могли бути: цілком на законних підставах укладалися договори з правовласниками програм, а також з абонентами, котрі побажали дивитися ці програми (причому з укладенням договорів і тільки з повнолітніми), кошти цілком легально проходили через банки, з них сплачувалися податки і т. п.

Тобто, на наш погляд, і 209-а стаття КК, що інкримінується керівникам компанії ВОЛЯ-Кабель, не може мати під собою жодних обґрунтувань, однак саме ця стаття дала підстави взяти під арешт керівників компанії (чи дати згоду Дніпровського суду на такий захід). Однак Апеляційний суд Києва, розглянувши таке рішення Дніпровського суду, вважав і такі висновки прокуратури необґрунтованими, звільнивши з-під арешту керівників компанії.

Здавалося б, усе це мало привести до логічного висновку про безперспективність порушених справ стосовно бізнесу ВОЛЯ-Кабель. Однак цього не сталося, що й продемонструвала поява 8 липня Заяви Генпрокуратури. І вже 13 липня (не виконали цієї заяви?) у спіралі обвинувачень проти ВОЛЯ-Кабель з'явився новий виток — цього разу на підприємство ТОВ «Воля-Кабель-Сервіс», яке надає побутові сервісні послуги населенню щодо підключення абонентів до телекомунікаційних мереж, накладено штраф у розмірі 9,06 млн. грн., за відсутність торговельного патенту на діяльність товариства, і незастосування у своїй діяльності реєстраторів розрахункових операцій (касових апаратів). Що, ми вважаємо, суперечить п. 11 Постанови Кабінету Міністрів України № 1336 від 23.08.2000 року «Про забезпечення реалізації ст. 10 Закону України «Про застосування електронних контрольно-касових апаратів і товарно-касових книг при розрахунках зі споживачами в сфері торгівлі, громадського харчування і послуг». У такому випадку через відсутність касових апаратів мають бути оштрафовані всі оператори зв'язку, починаючи з «Укртелекому»...

Мабуть, нам ще доведеться дочекатися у довгій низці звинувачень ВОЛЯ-Кабель щонайменше обвинувачення в державній зраді (ст. 111 КК) чи в спробі насильницької зміни або скинення конституційного ладу чи захоплення державної влади (ст. 109 КК). У цьому плані дуже показовий заклик Генпрокурора (див. «Україна молода», 16.07.2004 р.) до своїх підлеглих: «Коли за справу беруться слідчі, я ставлю завдання висування якомога більшої кількості версій. Наскільки вистачить фантазії!».

Ігор ЛАГОДА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ОГОЛОШЕННЯ

АКБ "Інтерконтинентбанк"

Баланс за 2 квартал 2004 р. (тис.грн.)

Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
АКТИВИ		
Грошові кошти та залишки в НБУ	14 432	10944
Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	32 852	38 254
Кошти в інших банках	32 926	38 254
Резерви під заборгованість інших банків	74	
Цінні папери в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	5 483	12 495
Цінні папери в портфелі банку на продаж	5 483	12 495
Чисті кредити та заборгованість клієнтів	256 888	158 757
Кредити та заборгованість клієнтів	262 864	163 507
Резерви під заборгованість за кредитами	5 976	4 750
Цінні папери в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	2 588	1 319
Цінні папери в портфелі банку до погашення	2 588	1 319
Основні засоби та нематеріальні активи	5 512	2 570
Чисті нараховані доходи до отримання	6 619	5 701
Нараховані доходи до отримання	7 989	5 709
Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	1 370	8
Інші активи за вирахуванням резервів	10023	4 758
Інші активи	10034	4 813
Резерви під дебіторську заборгованість	11	55
Усього активів	334 397	234 798
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
Кошти банків:	61 215	35 050
у тому числі кредити,які отримані від НБУ	2 269	2 850
Кошти клієнтів	226 064	155 631
Нараховані витрати до сплати	1 104	585
Інші зобов'язання	8 414	14 157
Усього зобов'язань	296 797	205 423
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Статутний капітал	35 698	26 698
Зареєстровані прості акції	35 698	26 698
Резерви та інші фонди банку	367	292
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років:	1 406	3
у тому числі сума переоцінки в разі вибуття необоротних активів та інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	1 406	3
Прибуток/збиток звітного року,що очікує затвердження	0	2382
Результат поточного року	129	0
Усього власного капіталу	37 600	26 993
Усього пасивів	334 397	234 798

Звіт про фінансові результати за 2 квартал 2004 р. (тис.грн.)

Найменування статті	На звітну дату кварталу	
	поточного року	попереднього фінансового року
Процентний дохід	23332	9531
Процентні витрати	(13726)	(5035)
Чистий процентний дохід	9606	4496
Комісійний дохід	2965	994
Комісійні витрати	(772)	(349)
Чистий комісійний дохід	2193	645
Торговельний дохід	1009	478
Інший дохід	112	1
Операційний дохід	12920	5620
Загальні адміністративні витрати	(5074)	(2481)
Витрати на персонал	(2889)	(1406)
Інші витрати	(1731)	(325)
Прибуток від операцій	3226	1408
Чисті витрати на формування резервів	(2617)	(650)
Прибуток до оподаткування	609	758
Витрати на податок на прибуток	(479)	(211)
Прибуток після оподаткування	130	547
Чистий прибуток/збиток банку	130	547

"Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за 2 квартал 2004 р. (тис.грн.)

Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
Гарантії,що надані клієнтам	96	51	45
Зобов'язання з кредитування,які надані клієнтам	3781	2556	1225
Надана застава	38841	16923	21918
Усього	**42718**	**19530**	**23188**

Голова Правління І.Петровс   Головний бухгалтер Н.Ф.Алавердова   Ліц. НБУ №100 від 02.07.2003р.

Інформація для абонентів передоплаченої послуги мобільного зв'язку UNI.

З 11 серпня 2004 року ТОВ «Голден Телеком» встановлює плату за з'єднання при дзвінках за кордон на певні напрямки для абонентів передоплаченої послуги стільникового радіотелефонного зв'язку UNI згідно з Таблицею 1.

Таблиця 1. Плата за з'єднання при дзвінках за кордон для послуги UNI

Тарифна зона	Плата за з'єднання, грн.
Східна Європа	0.21
Центральна/Північна Європа	0.32
Західна Європа	0.53
Північна Америка	0.27
Центральна Азія, Близький Схід	0.53
Східна Азія	0.80
Африка/Південна та Центральна Америка	0.80
Австралія/Океанія	0.37

Плата за з'єднання стягується з абонента UNI незалежно від тривалості розмови.

Тарифи наведено у гривнях з урахуванням ПДВ 20%.

Всі розрахунки з абонентами здійснюються в національній валюті. Усі тарифи підлягають зміні пропорційно зміні курсу долара США, встановленого Національним банком України. Наведені тарифи розраховано, виходячи з того, що за курсом НБУ 21 липня 2004 року 1 долар США дорівнює 5,3170 грн.

Ухвалою Господарського суду Рівненської області (33023, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) від 06 липня 2004 року порушено справу за № 4/30 про банкрутство Дочірнього підприємства «Консервний завод ВАТ «Дубноцукор» (35600, Рівненська область, м. Дубно, вул. Мирогощанська, 53; код ЄДРПОУ 25314834, р/р 260033163 в Рівненській філії АППБ» «Аваль», МФО 333227).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Франка О. П. (33000, м. Рівне, вул. Драгоманова, 27).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів від дня опублікування.

Господарським судом Херсонської області (вул. Горького, 18, м. Херсон, 73008) Постановою від 16 липня 2004 року у справі № 5/43-Б визнано банкрутом ВАТ «Херсонське спеціалізоване автотранспортне підприємство 2103» (код ЄДРПОУ 00450737, юридична адреса: м. Херсон, вул. Перекопська, 166) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Фалько Тетяну Сергіївну (ліцезія АА № 719842 від 25.02.2004 р., адреса: а/с-40, м. Херсон-42, 73042, тел./факс 240002).

Згідно Постанови Господарського суду Вінницької області від 06.06.2004 року розпочато ліквідаційну процедуру по справі № 10/85-03 про банкрутство СП «Літинський плодоовочеконсервний завод», м. Літин, вул. Радянська, 14 (п/р 260047641 у Вінницькій обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 302247, код ЄДРПОУ 01729401).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мисника Є. В., м. Вінниця, вул. О. Кобилянської, 5а, к. 10, тел. 53-14-52.

Подача позовних заяв про включення до реєстру вимог кредиторів припинена.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справах про банкрутство:

— сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю виробнича агрофірма «Україна»; код ЄДРПОУ 03785496; справа № 2/158-Б; 32372, Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, Село Устя; р/ки: 26006383172001 у Кам'янець-Подільському ТВБВ Хмельницької філії «Приватбанк», МФО 315405; 260004247 у Кам'янець-Подільській філії Хмельницької обласної дирекції АППБ «Аваль», МФО 315171. Розпорядник майна боржника — Нагорний Віталій Олексійович (ліцензія: серія АА № 487843 від 04.06.2003 р.; адреса: 32300, Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, село Жовтневе, провулок Вишневий, 14).

Акціонерний комерційний банк «ХФБ Банк Україна»

(з місцезнаходженням за адресою: Ярославів вал, 14А, м. Київ, Україна), повідомляє, що 16 вересня 2004 року відбудуться загальні збори Акціонерів банку. Збори почнуть свою роботу о 18.00. Місце проведення зборів: Ярославів вал, 14-а, м. Київ, Україна, 01034.

Порядок денний зборів:

1) Обрання голови та секретаря зборів, затвердження порядку денного.

2) Обрання нового складу Ревізійної Комісії.

Господарським судом Рівненської області (м. Рівне, вул. Яворницького, 59) порушено справу № 9/25 про визнання банкрутом Фермерське господарство «Дермань-ІІ» (35751, с. Дермань-2, Здолбунівського р-ну Рівненської обл., р/р 26006641 в Здолбунівському відділенні АППБ «Аваль», МФО 333379, код по ЗКПО 305630817073).

Розпорядником майна призначено Сокотуна Віталія Аполінарійовича, ліцензія № 249679, тел. 8-067-773-11-591.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія Агентства з питань банкрутства в Львівській області та розпорядник майном Будівля газової заправки (незавершене будівництво) та пилорами АТзОВ ім. Ів. Франка п. Чабанович Тарас Денисович 3 вересня 2004 р. проводять публічні торги з продажу майна боржника — Будівля газової заправки (незавершене будівництво) та пилорама АТзОВ ім. Ів. Франка, яке знаходиться за адресою: Львівська обл., Турківський р-н, с. Ільник, с. Межигіря, а саме:

1. Газова заправка вартістю — 817,4 грн.; 2. Пилорама вартість — 2866 грн., Загальна вартість майна з врахуванням ПДВ — 3694 грн.

Гарантійний внесок в розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір в розмірі 17,00 грн. за кожен лот для реєстрації учасників вноситься на рахунок Філії Агентства з питань банкрутства в Львівській області № 260028218 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570, код ЄДРПОУ — 26254583 не пізніше ніж за три календарні дні до початку проведення торгів.

Заява на участь у аукціоні приймається за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73, з 9-00 до 18-00 год. Кінцевий термін подачі заявок за три календарні дні до початку проведення торгів. Торги будуть проводитись за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73.

Додаткова інформація за тел. (0322) 393265.

Філія Агентства з питань банкрутства в Львівській області та розпорядник майном АТзОВ «Дорошенка» п. Чабанович Тарас Денисович проводять публічні торги 3 вересня 2004 р. з продажу майна боржника — АТзОВ «Дорошенка», яке знаходиться за адресою: Львівська обл., Турківський р-н, с. Шандровець, а саме:

1. Склад зерна, вартість — 10930,8 грн.; 2. Склад хімікатів, вартість — 632,4 грн. Загальна вартість майна з врахуванням ПДВ 11563,2 грн.

Гарантійний внесок в розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір в розмірі 17,00 грн. за кожен лот для реєстрації учасників вноситься на рахунок Філії Агентства з питань банкрутства в Львівській області № 260028218 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570, код ЄДРПОУ — 26254583 не пізніше ніж за три календарних дні до почату проведення торгів.

Заява на участь у аукціоні приймається за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73, з 9-00 до 18-00 год. Кінцевий термін подачі заявок за три календарні дні до початку проведення торгів. Торги будуть проводитись за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73.

Додаткова інформація за тел. (0322) 39-32-65.

У матеріалі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Шевченківська райагрохімія» опублікованому 27.07.04 р. відомості про розпорядника майна слід читати: «Ліц. АА № 250463 від 18.04.02 р., тел. 8-067-902-72-57.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації.

Господарським судом м. Києва, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва порушено справи про банкрутство щодо наступних підприємств:

1. ПП «Люнетта», вул. Басейна, буд. 9, кв. 25, м. Київ-01004, код № 31451843, р/р № 26002012553980/980 в КБ «Фінанси і кредит», м. Київ, МФО 300131, р/р № 260094484/980 в ВАТ АБ «УКРГАЗБАНК», м. Київ, МФО 320478, справа № 43/300.

2. ТОВ «МОНАКО-2000», вул. Бастіонна, буд. 5-а, кв. 4, м. Київ-01103, код № 30521741, р/р № 26004011767/980, 26006303258001/980 в ТОВ банк «Фінанси та кредит», м. Київ, МФО 300131, р/р № 26003289206001/980, № 26004289206022/643 розрахунковий центр «Приватбанк», м. Київ, МФО 320649, справа № 43/351.

Розпорядником майна призначено Міхно І. В., ліцензія АА № 668303 від 10.10.03 р., тел. 243-33-58.

3. ПП «Геріон», б-р Дружби Народів, 8, кв. 9, м. Київ, 01103, код № 32071664, р/р № 260040236510/840, № 260050236500/980 в АБ «БРОКБІЗНЕСБАНК», МФО 300249, № 2600931166/980 в ТОВ «Фортуна-Банк», МФО 300904, № 2600200560177 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321024, справа № 15/139.

Розпорядником майна призначено Крикун В. Б., ліцензія АА № 669678 від 26.08.03 р., тел. 234-47-55.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою суду від 30.06.2004 року по справі № 43/119 про визнання боржника банкрутом, акціонерне товариство «Україна — Холдинг — Лізинг» (04071, м. Київ, вул. Хорива, 29-а), п/р № 26001301212 в ВАТ «Державний ощадний банк України» — визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Єгоренкова Сергія Валентиновича (ліцен. Серії АА № 668256 від 09.01.2004 р.). Претензії приймаються за адресою: 133 поштове відділення, а/с 149, інд. 01133.

ТОВ «ІНВІТЕК» код ЗКПО 31807849, зареєстроване Голосіївською районною Держадміністрацією в м. Києві 26.12.2001 р. за № 01880, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця від дня опублікування.

Господарський суд Запорізької області (м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4), згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» у справі № 19/81 визнав банкрутом ТОВ «Пивна компанія» (69063, м. Запоріжжя, вул. Кірова, 47, р/р 260002270101 в АБ «Металург» м. Запоріжжя, МФО 313582, ЗКПО 25480805).

Ліквідатором призначено Зінченко Юрія Олексійовича (70200, Запорізька обл., м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8) ліцензія № 047661 від 17.08.2001 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту опублікування оголошення.

Філія Агентства з питань банкрутства в Львівській області та розпорядник майном АТзОВ «Карпати» п. Чабанович Тарас Денисович проводять публічні торги 3 вересня 2004 р. з продажу майна боржника АТзОВ «Карпати», яке знаходиться за адресою: Львівська обл., Турківський р-н., с. Нижнє Гусине, вул. Центральна, 3, а саме:

1. Адмін будинок, вартістю — 2689,2 грн. 2. Котельня, вартістю —3192 грн. Загальна вартість майна з врахуванням ПДВ 5881,2 грн.

Гарантійний внесок в розмірі 5 % від початкової ціни продажу та реєстраційний збір в розмірі 17,00 грн. за кожен лот для реєстрації учасників вноситься на рахунок Філії Агентства з питань банкрутства в Львівській області № 260028218 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570, код ЄДРПОУ — 26254583 не пізніше ніж за три календарних дні до початку проведення торгів.

Заява на участь у аукціоні приймається за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73, з 9-00 до 18-00 год. Кінцевий термін подачі заявок за три календарні дні до початку проведення торгів. (Торги будуть проводитись за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73.

Додаткова інформація за тел.(0322)393265.

ВАТ «Універсам № 14»

Повідомляє акціонерів, що чергові загальні збори відбудуться «23» вересня о 18 годині за адресою: м. Київ, вул. Вереснева, 24.

Дата та час реєстрації учасників зборів: «23» вересня 2004 р. з 17.00 до 17.50.

Місце реєстрації акціонерів: м. Київ, вул. Вереснева, 24.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ «Універсам № 14» про господарську діяльність за 2003 р.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії по звіту за 2003 рік.
3. Затвердження результатів діяльності за 2003 р., розподіл прибутку за 2003 рік, та затвердження планового нормативу відрахувань до фонду дивідентів за 2004 рік.
4. Про переобрання Голови та членів Спостережної ради.
5. Про затвердження результатів відкритої підписки на акції другого випуску ВАТ.
6. Про внесення змін до Статуту ВАТ.

ДЛЯ УЧАСТІ В ЗБОРАХ ПОТРІБНО МАТИ ПРИ СОБІ:

● документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника;

● Доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів);

Телефони для довідок:
емітент 566-01-63;
реєстратор 268-94-73.

Постановою господарського суду в Запорізькій області № 25/42 від 01.07.2004 року (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Тана» (69095, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 63, код 25486334). Ліквідатором призначено Зінченко Юрія Олексійовича (70200, Запорізька обл., м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8, ліцензія № 047661).

ПІСЛЯ ВИХІДНИХ

ФОТОФАКТ

200 майстрів з 18 регіональних команд України беруть участь у VIII Всеукраїнському чемпіонаті перукарського мистецтва, який проходить в Одесі. Організатори чемпіонату — Міністерство економіки і з питань євроінтеграції України, Одеська облдержадміністрація, Українська спілка об'єднань, підприємств і організацій побутового обслуговування населення.

На знімку: йде конкурс.

Фото Олександра СЕРОГО (Укрінформ).

Три дні з Лесею

Протягом трьох днів у Новограді-Волинському проходило міжнародне свято літератури і мистецтва «Лесині джерела». За традицією воно почалося в Літературно-меморіальному музеї Лесі Українки, де науковці і письменники обрали для обговорення тему «Родина Косачів у духовному розвитку краю». Традиційною є і театральна сторінка свята: цього разу на сцені Палацу культури імені Лесі Українки своє прочитання «Лісової пісні» представив Херсонський обласний український музично-драматичний театр імені М. Куліша. Твори Лесі Українки звучали і в Музеї-садибі родини Косачів. Із цікавою програмою прибули, зокрема, викладачі і студенти коледжу культури з Луганська.

Ще одна грань свята — музично-пісенна. Свою майстерність на святкових концертах продемонстрували аматорські колективи з різних регіонів України, а також із міст-побратимів у Польщі й Білорусі. Відбувся конкурс автентичного співу «Пісня долю вишила». А біля стін реконструйованої фортеці пройшло театралізоване дійство «Звягельські жарти» (Звягель — давня назва Новограда-Волинського, яка дуже подобалася Лесі Українці).

Цього разу, як ніколи раніше, багато заявок із різних регіонів надійшло на участь у «Містечку майстрів» — виставці-продажу творів декоративно-ужиткового мистецтва. Під час свята відбулася презентація альманаху «Зерниця», в якому представлено твори сучасних авторів. Були й подарунки для музею: експонати — від далеких родичів Лесі Українки, кошти на ремонт — від народного депутата Володимира Зайця. Він вручив також десять премій «Троянди надії», зокрема беззмінній завідувачці музею Вірі Римській.

У «Лесиних джерелах» уперше взяла участь делегація з грузинського міста Сурамі, в якому пройшов останній період життя славетної поетеси. З'явилася й неочікувана гостя — претендент на президентську посаду Наталя Вітренко, яка нагадала, що її газета має назву «Досвітні вогні».

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

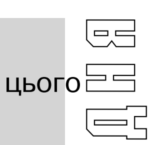

3 СЕРПНЯ

■ 1778 р. Відкриття театру «Ла Скала» в Мілані (Італія). ■ 1924 р. Помер англійський письменник польського походження Джозеф Конрад. ■ 1949 р. Набув чинності статут Ради Європи. ■ 1953 р. В СРСР здійснено вибух термоядерної (водневої) бомби. ■ 1959 р. У Москві розпочався І Міжнародний кінофестиваль. ■ 1969 р. У Чугуєві (Харківщина) відкрито художньо-меморіальний музей Іллі Рєпіна. ■ 1990 р. Верховна Рада УРСР прийняла закон про економічну незалежність України. ■ 1994 р. Помер актор Інокентій Смоктуновський.

«Подільська Січ-2004»

Двотижневу молодіжну спортивну зміну «Подільська Січ-2004» відкрито минулої суботи на базі оздоровчого табору «Світанок», що розмістився у мальовничому лісі поблизу села Петрашівка Ямпільського району, на Вінниччині. З ініціативи обласного управління у справах сім'ї та молоді можливість відпочити отримали активісти молодіжного руху, учні-відмінники та діти із соціально незахищених сімей — всього 200 осіб.

Особливістю такого відпочинку, за словами начальника управління Тетяни Степаненко, є те, що учасники зміни зможуть опанувати частину тих видів мистецтв, якими вміло послуговувалися запорозькі козаки — їздити верхи на коні, вправно орудувати шаблею і... вміло володіти словом. З цією метою організатори мають намір провести низку патріотично-виховних заходів, ситуативних ігор та спортивних змагань. Не обійдеться наприкінці без посвяти у козаки і юні козачата, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

СПОРТ

Євротурніри — черговий етап

Футбол. Ліга чемпіонів. Як відомо, відбулося жеребкування третього кваліфікаційного раунду. Ми оперативно повідомили його результати для українських клубів. А тепер до вашої уваги повний варіант жеребкування: **«Динамо» (Україна, Київ)** — «Сконто» (Латвія, Рига)/ «Трабзонспор» (Туреччина), «Пюнік» (Вірменія)/**«Шахтар» (Україна, Донецьк)** — «Брюгге» (Бельгія)/ «Локомотив» (Болгарія, Пловдив), «Грацер АК» (Австрія) — «Ліверпуль» (Англія), «Ювентус» (Італія) — «Юргорден» (Швеція)/«Каунас» (Литва), «Тирана» (Албанія)/«Ференцвальош» (Угорщина) — «Апоель» (Кіпр)/«Спарта» (Чехія), «Русенборг» (Норвегія)/«Шериф» (Молдова) — «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа), «Байєр» (Німеччина) — «Баник» (Чехія), «Нефтчі» (Азербайджан)/ЦСКА (Росія) — «Рейнджерс» (Шотландія), «Янг Бойз» (Швейцарія)/ «Црвена Звезда» (Сербія) — ПСВ (Нідерланди), «Жиліна»(Словаччина)/ «Динамо» (Румунія, Бухарест) — «Манчестер Юнайтед» (Англія), «Базель» (Швейцарія) — «Інтер» (Італія), «Бенфіка» (Португалія) — «Андерлехт» (Бельгія), «Депортіво» (Іспанія) — «Гайдук» (Хорватія)/ «Шелбурн» (Ірландія), ПАОК (Греція) — ХІК (Фінляндія)/«Маккабі» (Ізраїль, Тель-Авів), «Нова Горіца» (Словенія)/«Копенгаген» (Данія) — «Монако» (Франція), «Реал» (Іспанія, Мадрид) — «ВІТ-Джорджія» (Грузія)/ «Вісла» (Польща).

Кубок УЄФА. Другий кваліфікаційний раунд (12—26 серпня). Пропонуємо лише пари з участю українських клубів: «Іллічівець» (Маріуполь) — «Аустрія» (Австрія), «Петржалка» (Словаччина) — «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Металург» (Донецьк) — «Тирасполь» (Молдова).

Традицію не порушено

Чемпіонат країни. Вища ліга. 4-й тур.

«Шахтар» — «Металург» Д. 3:0. 22 200 глядачів. Голи: Маріка, 59, Матузалем, 60, Агахова, 89. Дублери — 1:0.

«Таврія» — «Арсенал». 1:1. 5 500. Гігіадзе, 53 —Бабич, 31. Вилучення: Омелянчук («Арсенал», 9, брутальна лайка). Дублери — 7:0.

«Оболонь» — «Металург» Зп. 0:0. 1 000. Дублери — 1:1.

«Металіст» — «Борисфен». 3:1. 15 000. Рібейро, 22, Березовчук, 26, Джакобія, 62 — Карамушка, 82. Дублери — 1:0.

«Кривбас» — «Ворскла-Нафтогаз». 1:0. 8 000. Котов, 57. Дублери — 1:0.

«Закарпаття» — «Дніпро». 0:0. 7 600. Дублери — 1:1.

«Волинь» — «Чорноморець». 1:0. 7 850. Сачко, 45. Дублери — 1:1.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	**4**	**0**	**0**	**9—1**	**12**
Волинь	**3**	**0**	**1**	**5—5**	**9**
Металург Д	**2**	**1**	**1**	**7—6**	**7**
Дніпро	2	1	1	7—6	7
Динамо	2	0	1	5—3	6
Ворскла-Нафтогаз	2	0	2	4—2	6
Металіст	2	0	2	7-9	6
Чорноморець	1	1	2	3—3	4
Кривбас	1	1	2	4—6	4
Металург Зп	0	4	0	2—2	4
Таврія	0	3	1	4—5	3
Закарпаття	0	2	1	1—2	2
Борисфен	0	2	1	2—4	2
Оболонь	0	2	2	1—3	2
Арсенал	0	2	1	1—4	2
Іллічівець	0	1	1	4—5	1

Матч у Донецьку очікували з особливим інтересом. Адже чотирнадцять попередніх завершувалися перемогами «Шахтаря». Однак, ніде правди діти, поєдинки земляків не завжди відзначалися гострим протистоянням. Тим часом сталося багато змін, зокрема, колективи очолили нові наставники.

У першому таймі події розгорталися так, що, здавалося, донецьким «традиціям» буде покладено край. «Металург», хоча й діяв на другому номері, але почувався досить упевнено. Гостро контратакував і моментів створив більше. Одного разу м'яч побував у воротах «вуглярів». Проте арбітр зафіксував досить спірне положення «поза грою». В іншому випадку Деметрадзе не влучив у порожні ворота після удару головою зблизька.

А «Шахтар» нічим незвичним не відзначився. Після перерви умовні господарі поля, здійснивши заміни (з чим вочевидь запізнилися опоненти), помітно додали у швидкості і дотисли суперника, здобувши переконливу перемогу.

З інших подій туру варто відзначити нічию в Ужгороді, де два очки втратив «Дніпро». «Волинь» удома взяла гору над «Чорноморцем» і вийшла на друге місце в турнірній таблиці.

На черзі Світова серія

Пляжний волейбол. Третій міжнародний турнір «Укрзернопром-Челенджер-2004» серед чоловіків. Київ. Гідропарк. Стадіон спортивно-розважального центру «Оаза» (пляж Довбичка-2). 29 липня—1 серпня. Участь брала 31 команда із 13 країн. Супервайзер — Фауліно Таффоні (Італія).

1/2 фіналу. Швейцарія—Україна. 2:1. Латвія—Казахстан. 2:0. **Матч за третє місце. Україна (Олександр Дяченко/Олексій Кулинич, Суми) — Казахстан (Олег Кисельов/Павло Забуслаєв). 2:1 (21:16, 22:24, 15:12). Фінал.** Латвія (Яніс Грінбергс/Андріс Круміньш) — Швейцарія (Тіну Шутц/Ян Шнідер). 2:1 (15:21, 25:23, 15:10).

— Ми навіть не чекали такої підтримки трибун, на яких зібралося більш як дві тисячі вболівальників, — сказав кореспондентові «Голосу України» після фінального свистка перший номер переможців Яніс Грінбергс. — У вас дуже культурна і доброзичлива публіка. Вона вітала кожний вдалий удар і наших суперників.

До речі, Грінбергс уже вчетверте приїжджає на турніри до Києва. Двічі був призером, тепер ось перемога з призом на двох у 4 550 доларів.

Багато компліментів про винятково чарівну природу столиці України, чудовий прийом, дружню атмосферу і добру організацію сказали на прес-конференції також швейцарські спортовці (дует з міста Берна) і супервайзер змагань.

За належної підготовки, на думку пана Таффоні, ми можемо прийняти турнір Світової серії.

— Така оцінка, зрозуміло, нас дуже тішить, — сказав нам голова правління ВАТ «Укрзернопром» Антон Шишкін (до речі, майстер спорту з волейболу). — Однак Світова серія — зовсім інший рівень. Наш турнір коштував десь мільйон гривень. А світовий потребуватиме вдвічі більше. По-перше, потрібен стадіон з трибунами на сім тисяч місць. Матчі мають прямо транслюватися на каналі «Євроспорт». Це сім телекамер. Стаціонарний прес-центр з кондиціонерами, інтернетом, усіма зручностями для роботи ЗМІ. По-друге, треба буде приймати велику групу чиновників з міжнародної федерації, спонсорів, які, до речі, нададуть два свої табло. Та ще багато іншого.

Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

Грають команди України та Швейцарії, атакує Олексій Кулинич, на блоці — Ян Шнідер.

Одне слово, треба починати підготовку вже завтра. Стосовно стадіону, то разом із міською владою ми шукаємо потрібну територію. Можливо, це буде спільна споруда для пляжного волейболу і пляжного футболу...

І наостанок згадаємо про симпатичний дует сумчан, котрий посів третє місце. Це дуже перспективний колектив, який виграв усі національні змагання і був другим на етапі чемпіонату Європи-2002, що відбувся в Хорватії. Сподіваємося на подальші перемоги Дяченка та Кулинича.

Бокс. Луївіль (США). Чотири раунди потрібно було маловідомому британцеві Денні Уїльямсу, щоб нокаутувати знаменитого американця Майка Тайсона.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08337. для підприємств і організацій — 60955. Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна. Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 3011141. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos